

ΔΑΝΙΗΛ - ΒΗΛ ΚΑΙ ΔΡΑΚΩΝ

ΔΑΝΙΗΛ 1

- Δαν. 1,1 Ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν.
- Δαν. 1,1 Κατὰ το τρίτον ἔτος της βασιλείας του Ἰωακείμ, βασιλέως του βασιλείου Ἰούδα, ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλεὺς της Βαβυλώνας, ἐπῆλθεν ἐναντίον της Ἱερουσαλήμ και την ἐπαλιορκούσε.
- Δαν. 1,2 καὶ ἔδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα καὶ ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναάρ οἴκου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· καὶ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θησαυροῦ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
- Δαν. 1,2 Ο Κυριος παρέδωκεν εἰς τα χέρια αὐτοῦ αἰχμάλωτον τον Ἰωακείμ, βασιλέα Ἰούδα, και ἓνα μέρος ἀπὸ τα ἱερά σκεύη του ναοῦ του Θεοῦ, τα ὁποῖα αὐτὸς ἔφερεν εἰς την χώραν Σενναάρ στον ναόν του Θεοῦ του. Τα σκεύη αὐτὰ τα ἔφερε και τα ἀπέθεσεν στο θησαυροφυλάκιον του ναοῦ του Θεοῦ του.
- Δαν. 1,3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀσφανεζ τῷ ἀρχιευνούχῳ αὐτοῦ εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ ἀπὸ τῶν φορθομῶν
- Δαν. 1,3 Ο βασιλεὺς ἔδωσεν ἐντολήν εἰς τον Ἀσφανεζ τον ἀρχιευνούχον να ἐκλέξη και να ὀδηγήσῃ εἰς τα βασιλικά ἀνάκτορα ἀπὸ τους αἰχμαλώτους Ἰσραηλίτας, μάλιστα δε ἀπὸ ὅσους κατήγοντο ἀπὸ βασιλικὸν γένος και ἀπὸ τους ευγενεῖς,
- Δαν. 1,4 νεανίσκους, οἳ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος καὶ καλοὺς τῇ ὄψει καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γινώσκοντας γνῶσιν καὶ διανοουμένους φρόνησιν καὶ οἳ ἔστιν ἰσχύς ἐν αὐτοῖς ἐστάναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Χαλδαιῶν.
- Δαν. 1,4 νέους ἄνδρας, στους ὁποῖους δεν θα υπήρχε κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα, θα ἦσαν ωραῖοι κατὰ την ἐμφάνισιν, ικανοὶ πρὸς κάθε σοφίαν, μορφωμένοι και ἐπιστήμονες, ευφυεῖς, με ζωτικότητα ψυχῆς και σώματος, δια να παρίστανται στον βασιλικὸν οἶκον ἐνώπιον του βασιλέως. Ἐπὶ πλέον θα ἔπρεπεν ο Ἀσφανεζ να φροντίσῃ, ὥστε αὐτοὶ να διδαχθῶν τα γράμματα και την γλῶσσαν των Χαλδαιῶν.
- Δαν. 1,5 καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἡμέραν ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἔτη τρία καὶ μετὰ ταῦτα στήναι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,
- Δαν. 1,5 Διέταξεν ἀκόμη ο βασιλεὺς να παρέχεται εἰς αὐτοὺς κάθε ἡμέραν τροφή ἀπὸ την βασιλικὴν τράπεζαν και οἶνος ἀπὸ ἐκεῖνον, τον ὁποῖον πίνει ο βασιλεὺς. Ἐτσι να τους θρέψουν και να τους διαπαιδαγωγήσουν ἐπὶ τρία ἔτη και ἔπειτα να ἐμφανισθῶν ἐνώπιον του βασιλέως.
- Δαν. 1,6 καὶ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα Δανιὴλ καὶ Ἀνανίας καὶ Ἀζαρίας καὶ Μισαήλ.
- Δαν. 1,6 Μεταξὺ των Ἰουδαίων, που ἐπελέγησαν, ἦσαν ο Δανιήλ, ο Ἀνανίας, ο Ἀζαρίας και ο Μισαήλ.
- Δαν. 1,7 καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνούχος ὀνόματα τῷ Δανιήλ Βαλτάσαρ καὶ τῷ Ἀνανία Σεδράχ καὶ τῷ Μισαήλ Μισάχ καὶ τῷ Ἀζαρία Ἀβδεναγῶ.
- Δαν. 1,7 Ο ἀρχων των ευνοῦχων ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς νέα ὀνόματα. Τον Δανιήλ ὠνόμασε Βαλτάσαρ, τον Ἀνανιάν Σεδράχ, τον Μισαήλ Μισάχ και τον Ἀζαριάν Ἀβδεναγῶ.
- Δαν. 1,8 καὶ ἔθετο Δανιὴλ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῆ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν τῷ οἴνῳ τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ καὶ ἤξιωσε τὸν ἀρχιευνούχον ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῆ.
- Δαν. 1,8 Ο Δανιήλ ἐπῆρεν ὀλοφύχως την ἀπόφασιν, να μη μολυνθῆ τρώγων ἀπὸ τα φαγητὰ της βασιλικῆς τραπέζης και να μη πίνῃ ἀπὸ τον οἶνον, που ἔπινεν ο βασιλεὺς. Παρεκάλεσε δε ἐπιμόνως και θερμῶς τον ἀρχιευνούχον, να μη τον υποχρέωσῃ και μολυνθῆ τρώγων φαγητὰ ἀπαγορευομένα ἀπὸ την θρησκείαν του.
- Δαν. 1,9 καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Δανιὴλ εἰς ἔλεον καὶ εἰς οἰκτιρισμὸν ἐνώπιον τοῦ ἀρχιευνούχου.
- Δαν. 1,9 Ἐδωκεν ο Θεός, ὥστε ο Δανιήλ να εὖρῃ ευμένειαν και συναισθήματα συμπαθείας ἐκ μέρους του ἀρχιευνούχου.
- Δαν. 1,10 καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνούχος τῷ Δανιήλ· φοβοῦμαι ἐγὼ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρῶσιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν, μὴ ποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν καὶ καταδικάσητε τὴν κεφαλὴν μου τῷ βασιλεῖ.
- Δαν. 1,10 Εἶπε δε ο ἀρχιευνούχος στον Δανιήλ· “ἐγὼ φοβοῦμαι τον κύριόν μου τον βασιλέα, ο ὁποῖος διέταξε ποῖον να εἶναι το φαγητόν σας και το ποτόν σας. Φοβοῦμαι, μήπως ἴδῃ τα πρόσωπα σας καταβεβλημένα ἀπὸ την νηστείαν, εν συγκρίσει πρὸς τα πρόσωπα των συνομιλήκων σας, και γίνετε ἔτσι ἀφορμὴ να με καταδικάσετε εἰς θάνατον, να διατάξῃ τον ἀποκεφαλισμὸν μου ο βασιλεὺς”.
- Δαν. 1,11 καὶ εἶπε Δανιὴλ πρὸς Ἀμελσάδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιευνούχος ἐπὶ Δανιήλ, Ἀνανίαν, Μισαήλ, Ἀζαριάν·
- Δαν. 1,11 Ο Δανιήλ εἶπε πρὸς τον Ἀμελσάδ, τον ὁποῖον ο ἀρχιευνούχος εἶχεν ἐγκαταστήσει υπεύθυνον δια τον Δανιήλ, τον Ἀνανιάν, τον Μισαήλ και τον Ἀζαριάν.

- Δαν. 1,12 πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἡμέρας δέκα, καὶ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων, καὶ φαγώμεθα καὶ ὕδωρ πιώμεθα·
- Δαν. 1,12 “Καμε μίαν δοκιμὴν με ἡμᾶς τοὺς δούλους σου. Ἐπὶ δέκα ἡμέρας ας μας δώσουν ὄσπρια νὰ τρώγωμεν καὶ μόνον νερό νὰ πίνωμεν.
- Δαν. 1,13 καὶ ὀφθήτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐσθιόντων τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἐὰν ἴδῃς, ποιήσον μετὰ τῶν παίδων σου.
- Δαν. 1,13 Ἐπειτα δε παρατήρησε συ ὁ ἴδιος με προσοχὴν τα πρόσωπα ἡμῶν καὶ τα πρόσωπα των ἄλλων νέων, οἱ ὁποῖοι θα τρώγουν ἀπὸ τὴν τράπεζαν τὴν βασιλικήν. Συμφωνα δέ με ὁ,τι ἴδῃς, πράξε δι' ἡμᾶς τοὺς δούλους σου”.
- Δαν. 1,14 καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν καὶ ἐπέειπεν αὐτοῦς ἡμέρας δέκα.
- Δαν. 1,14 Ἐδέχθη ὁ Ἀμελσάδ τὴν παράκλησίν των καὶ τοὺς υπέβαλεν εἰς δοκιμασίαν ἐπὶ δέκα ἡμέρας.
- Δαν. 1,15 καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν ὠράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαρκὶν ὑπὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἐσθιόντα τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.
- Δαν. 1,15 Μετὰ τὸ τέλος των δέκα ἡμερῶν ευρέθησαν, ὅτι τα πρόσωπά των ἦσαν ωραιότερα καὶ τα σώματά των ρωμαλεώτερα ἀπὸ τοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι ἐτρωγαν ἀπὸ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.
- Δαν. 1,16 καὶ ἐγένετο Ἀμελσάδ ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον τοῦ πόματος αὐτῶν καὶ ἐδίδου αὐτοῖς σπέρματα.
- Δαν. 1,16 Ἐκτοτε ὁ Ἀμελσάδ ἀφαιρούσε πάντοτε τὸ βασιλικὸν δεῖπνον των τεσσάρων παίδων καὶ τὸν οἶνον, τὸν ὁποῖον θα ἐπιναν, καὶ ἐδίδεν εἰς αὐτοὺς ὄσπρια καὶ ἄλλας φυτικές τροφάς.
- Δαν. 1,17 καὶ τὰ παιδάρια ταῦτα, οἱ τέσσαρες αὐτοῖ, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ· καὶ Δανιὴλ συνῆκεν ἐν πάσῃ ὁράσει καὶ ἐνυπνίσις.
- Δαν. 1,17 Εἰς τοὺς νέους αὐτοὺς, στους τέσσαρας Ἰσραηλίτας, ἔδωκεν ὁ Θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν καὶ πρόδοον εἰς τα χaldaϊκὰ γράμματα καὶ εἰς τὴν σοφίαν των Χαλδαίων. Ὁ Δανιὴλ μάλιστα ἦτο εἰς θέσιν νὰ κατανοῇ καὶ νὰ ἐρμηνεύῃ κάθε εἰδὸς ὁράματος καὶ ονειρῶν.
- Δαν. 1,18 καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιευνοῦχος ἐναντίον Ναβουχοδονόσορ.
- Δαν. 1,18 Μετὰ τὸ πέρας τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, πὺν ὁ βασιλεὺς εἶχεν ὀρίσει νὰ παρουσιάσουν αὐτοὺς ἐνώπιόν του, ὁ ἀρχιευνοῦχος τοὺς ἔφερε πράγματι ἐνώπιον τοῦ Ναβουχοδονόσορος.
- Δαν. 1,19 καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, καὶ οὐχ εὐρέθησαν ἐκ πάντων αὐτῶν ὅμοιοι Δανιὴλ καὶ Ἀνανία καὶ Μισαήλ καὶ Ἀζαρία· καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
- Δαν. 1,19 Ὁ βασιλεὺς συνωμίλησε με αὐτοὺς. Δεν ευρέθησαν δε ἀπὸ ὅλους τοὺς αὐλικούς καὶ τοὺς δούλους τοῦ βασιλέως ὅμοιοι πρὸς τὸν Δανιὴλ, τὸν Ἀνανίαν, τὸν Μισαήλ καὶ τὸν Ἀζαρίαν. Ἐκτοτε προσελήφθησαν αὐτοὶ εἰς τὴν υπηρεσίαν τοῦ βασιλέως.
- Δαν. 1,20 καὶ ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας καὶ ἐπιστήμης, ὧν ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, εὔρεν αὐτοὺς δεκαπλασίονας παρὰ πάντας τοὺς ἐπαιδοὺς καὶ τοὺς μάγους τοὺς ὄντας ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.
- Δαν. 1,20 Εἰς κάθε δε ζήτημα σοφίας καὶ ἐπιστήμης, στο ὁποῖον τοὺς ἐρωτοῦσαν ὁ βασιλεὺς, τοὺς ευρήκε δέκα φορές ἀνωτέρους ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐξορκιστάς καὶ τοὺς μάγους, οἱ ὁποῖοι ευρίσκοντο εἰς ὅλην τὴν ἐκτασιν τοῦ βασιλείου του.
- Δαν. 1,21 καὶ ἐγένετο Δανιὴλ ἕως ἔτους ἐνὸς Κύρου τοῦ βασιλέως.
- Δαν. 1,21 Ὁ Δανιὴλ εἰδικώτερα παρέμεινεν εἰς τα ἀνάκτορα μέχρι τοῦ πρώτου ἔτους τῆς βασιλείας τοῦ Κυροῦ, βασιλέως των Περσῶν.

ΔΑΝΙΗΛ 2

- Δαν. 2,1 Ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ ἐνυπνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ.
- Δαν. 2,1 Κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς βασιλείας του, ὁ Ναβουχοδονόσορ εἶδεν ἓνα ὄνειρον τέτοιο, ὥστε εταράχθη τὸ πνεῦμα του καὶ ἐφυγεν ὁ ὕπνος ἀπὸ αὐτόν.
- Δαν. 2,2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τοὺς ἐπαιδοὺς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς φαρμακοὺς καὶ τοὺς Χαλδαίους τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ, καὶ ἤλθον καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
- Δαν. 2,2 Διέταξεν ὁ βασιλεὺς νὰ καλέσουν τοὺς ἐξορκιστάς, τοὺς μάγους, τοὺς μάντις, τοὺς σοφοὺς γενικῶς Χαλδαίους, δια νὰ εἰπουν στον βασιλέα καὶ νὰ ἐξηγήσουν τὸ ὄνειρόν του. Ἦλθον αὐτοὶ καὶ παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
- Δαν. 2,3 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς· ἠνυπνιάσθη, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου τοῦ γνῶναι τὸ ἐνύπνιον.
- Δαν. 2,3 Ὁ βασιλεὺς τοὺς εἶπεν· “εἶδα κάποιο ὄνειρόν καὶ εταράχθη τόσο πολύ τὸ πνεῦμα μου, ὥστε δεν τὸ ἐνθυμούμαι

πλέον”.

- Δαν. 2,4 και ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ συριστί· βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· σὺ εἶπὸν τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶ σου, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν.
- Δαν. 2,4 Οἱ Χαλδαῖοι αὐτοὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν γλώσσαν τὴν ἀραμαϊκὴν· “βασιλεῦ, στους αἰῶνας των αἰῶνων να ζήσης· ἀλλὰ εἰπέ εἰς ἡμᾶς τοὺς δούλους σου τὸ ὄνειρόν σου καὶ ἡμεῖς θα σου γνωστοποιήσωμεν τὴν ἐρμηνείαν του”.
- Δαν. 2,5 ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς τοῖς Χαλδαίοις· ὁ λόγος ἀπ’ ἐμοῦ ἀπέστη· ἐὰν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε, καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν διαρπαγήσονται·
- Δαν. 2,5 Ὁ βασιλεὺς ἀπήντησεν τοὺς Χαλδαίους· “ἐφυγεν ὁ λόγος ἀπὸ ἐμέ, ἐλησμόνησα τὸ ὄνειρον. Ἐὰν δὲν μου φανερώσετε σεις, ποῖον ἦτο τὸ ὄνειρόν μου καὶ ποῖα εἶναι ἡ ἐρμηνεία του, σεις μὲν θα καταδικασθῆτε εἰς θάνατον, τα δε σπῖτα καὶ ἡ περιουσία σας θα διαρπαγούν.
- Δαν. 2,6 ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δόματα καὶ δωρεὰς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψεσθε παρ’ ἐμοῦ· πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγεῖλάτε μοι.
- Δαν. 2,6 Ἐὰν ὅμως μου καταστήσετε γνωστὸν τὸ ὄνειρόν καὶ τὴν ἐρμηνείαν του, θα πάρετε ἀπὸ ἐμέ ἀμοιβάς, δῶρα καὶ μεγάλας τιμὰς. Εἰπάτε μοι, λοιπὸν, τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν ἐρμηνείαν του”.
- Δαν. 2,7 ἀπεκρίθησαν δεῦτερον καὶ εἶπαν· ὁ βασιλεὺς εἶπάτω τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελοῦμεν.
- Δαν. 2,7 Οἱ μάγοι ἀπεκρίθησαν πάλιν καὶ εἶπαν· “ὁ βασιλεὺς ἂς εἴπῃ εἰς ἡμᾶς τοὺς δούλους του τὸ ἐνύπνιον του καὶ ἡμεῖς θα καταστήσωμεν εἰς αὐτὸν γνωστὴν τὴν ἐρμηνείαν του”.
- Δαν. 2,8 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν· ἐπ’ ἀληθείας οἶδα ἐγὼ ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε, καθότι εἶδετε ὅτι ἀπέστη ἀπ’ ἐμοῦ τὸ ῥῆμα.
- Δαν. 2,8 Ὁ βασιλεὺς ἀπήντησε· “βλέπω πολὺ καλὰ, ὅτι σεις θέλετε νὰ κερδίζετε καιρὸν, διότι ξέρετε, ὅτι ἐκεῖνο που εἶπα, ὅτι ἐξέχασα τὸ ὄνειρον. Καὶ ξέρετε ποῖα εἶναι ἡ ἀπόφασίς μου.
- Δαν. 2,9 ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀναγγεῖλητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνέθεσθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ ὁ καιρὸς παρέλθῃ· τὸ ἐνύπνιον μου εἶπάτε μοι, καὶ γνώσωμαι ὅτι τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖτέ μοι.
- Δαν. 2,9 Ἐὰν, λοιπὸν, δὲν μου ἀναγγεῖλετε τὸ ὄνειρόν μου, ἔχω σχηματίσει βεβαίαν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ψευδεῖς καὶ δολίους λόγους ἔχετε συμφωνήσει νὰ μου πῆτε, ἕως ὅτου πέρασῃ καιρὸς. Λοιπὸν, εἰπάτε μοι τὸ ὄνειρόν μου καὶ εἴτοιμα μάθω καὶ θα πεισθῶ, ὅτι ἔχετε τὴν δύναμιν νὰ μου πῆτε καὶ τὴν ὀρθὴν ἐρμηνείαν του”.
- Δαν. 2,10 ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ λέγουσιν· οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ὅστις τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυνήσεται γνωρίσαι, καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτον οὐκ ἐπερωτᾷ ἐπαισῖον, μάγον καὶ Χαλδαῖον·
- Δαν. 2,10 Οἱ Χαλδαῖοι ἀπεκρίθησαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν· “δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος εἰς ὅλην τὴν γῆν, ὁ ὁποῖος θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἀποκάλυψῃ τὸ πρᾶγμα αὐτό, που ζητεῖ ὁ βασιλεὺς. Διότι κανεὶς μέγας βασιλεὺς, κανένας ἄρχων κατώτερος δὲν ἐζήτησε ποτὲ τέτοιο πρᾶγμα, δὲν ἀπητύθυνε ποτὲ τέτοια ἐρώτησιν εἰς ἐξορκιστάς, μάγους, μάντις καὶ σοφοὺς Χαλδαίους (αστρολόγους).
- Δαν. 2,11 ὅτι ὁ λόγος, ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, βαρὺς, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν, ὃς ἀναγγελεῖ αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀλλ’ οἱ θεοί, ὧν οὐκ ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός,
- Δαν. 2,11 Διότι ἡ ἀπαιτήσις αὐτὴ τοῦ βασιλέως εἶναι βαρεῖα καὶ δυσκολωπάτη καὶ δὲν ὑπάρχει κανένας ἄλλος, ὁ ὁποῖος θὰ καταστήσῃ γνωστὸν στον βασιλέα τὸ ὄνειρόν του πλὴν ἀπὸ τοὺς θεοὺς, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν κατοικοῦν ἀνάμεσά μας, ὥστε νὰ τοὺς ἐρωτήσωμεν”.
- Δαν. 2,12 τότε ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀπολέσαι πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος·
- Δαν. 2,12 Τότε ὁ βασιλεὺς κυριευθεὶς ἀπὸ μέγαν θυμὸν καὶ ἐπάνω εἰς τὴν ἐκρηξίν τῆς ὀργῆς του διέταξε νὰ ἐξολοθρεύσῃ οὓλους τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος.
- Δαν. 2,13 καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθε, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτένοντο, καὶ ἐζήτησαν Δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελεῖν.
- Δαν. 2,13 Ἡ βασιλικὴ διαταγὴ ἐξεδόθη καὶ ἤρχισαν αἱ ἐκτελέσεις τῶν σοφῶν. Εζήτησαν δὲ νὰ εὗρουν τὸν Δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους του, δια νὰ φονεύσῃ καὶ ἐκεῖνους.
- Δαν. 2,14 τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βουλήν καὶ γνώμην τῷ Ἀριώχ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασιλέως, ὃς ἐξῆλθεν ἀναιρεῖν τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος·
- Δαν. 2,14 Τότε ὁ Δανιὴλ ὠμίλησε με σοφίαν καὶ σύνεσιν στον Ἀριώχ, τὸν ἀρχιμάγειρον τοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος ἐξῆλθε, δια νὰ φονεύσῃ τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος.
- Δαν. 2,15 ἄρχων τοῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναιδὴς ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως; ἐγνώρισε δὲ ὁ Ἀριώχ τὸ ῥῆμα τῷ Δανιήλ.
- Δαν. 2,15 “Ὁ ἄρχων τοῦ βασιλέως, διατὶ ἐξεδόθη αὐτὴ ἡ ἀσεβὴς καὶ σκληρὰ διαταγὴ ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως;” Ὁ Ἀριώχ κατέστησε γνωστὴν στον Δανιὴλ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν.

- Δαν. 2,16 και Δανιήλ εισήλθε και ήξιωσε τὸν βασιλέα, ὅπως χρόνον δῶ αὐτῶ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγεῖλη τῶ βασιλεῖ.
- Δαν. 2,16 Τότε ο Δανιήλ εισήλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ παρεκάλεισε τὸν βασιλέα, νὰ δώσῃ μικρὸν χρονικὸν διάστημα εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ υπεσχέθη, ὅτι θὰ τοῦ γνωστοποιήσῃ καὶ τὸ ὄνειρον καὶ τὴν ἐρμηνείαν.
- Δαν. 2,17 καὶ εἰσήλθε Δανιήλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τῶ Ἀνανία καὶ τῶ Μισαήλ καὶ τῶ Ἀζαρία τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγνώρισεν·
- Δαν. 2,17 Ὁ Δανιήλ εἰσήλθε κατόπιν στον οἶκον του καὶ κατέστησε γνωστήν τὴν υπόθεσιν αὐτὴν στον Ἀνανίαν, τὸν Μισαήλ καὶ τὸν Ἀζαρίαν.
- Δαν. 2,18 καὶ οἰκτιρμοὺς ἐζήτουν παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὲρ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅπως ἂν μὴ ἀπόλωνται Δανιήλ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοίπων σοφῶν Βαβυλῶνος.
- Δαν. 2,18 Ἀμέσως καὶ οἱ τέσσαρες μαζὴ παρακαλοῦσαν τὸν οἰκτιρμονα Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ μυστηριώδες ὄνειρον τοῦ βασιλέως καὶ τὴν ἐρμηνείαν του, διὰ νὰ μὴ καταδικασθῶν εἰς θάνατον ὁ Δανιήλ καὶ οἱ φίλοι του μαζὴ με τοὺς ἄλλους σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος.
- Δαν. 2,19 τότε τῶ Δανιήλ ἐν ὀράματι τῆς νυκτός τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη· καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ Δανιήλ
- Δαν. 2,19 Τότε με ὄραμα τῆς νυκτός ἀπεκαλύφθη στον Δανιήλ τὸ μυστηριώδες ὄνειρον τοῦ βασιλέως. Ὁ Δανιήλ ἐδόξασε τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ
- Δαν. 2,20 καὶ εἶπεν· εἶη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις αὐτοῦ ἔστι·
- Δαν. 2,20 καὶ εἶπεν· “ὡς εἶναι δοξασμένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου στους αἰῶνας τῶν αἰῶνων, διότι εἰς αὐτὸν ἀνήκει καὶ ὑπάρχει πᾶσα σοφία καὶ σύνεσις.
- Δαν. 2,21 καὶ αὐτὸς ἀλλοιοῖ καιροὺς καὶ χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς καὶ μεθιστᾷ, διδούσ σοφίαν τοῖς σοφοῖς καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδόσι σύνεσιν·
- Δαν. 2,21 Αὐτὸς μεταβάλλει ἐποχὰς καὶ χρόνους. Ἀνεβάζει στους θρόνους καὶ καταβιβάζει ἀπὸ θρόνους βασιλεῖς. Αὐτὸς δίδει σοφίαν στους σοφοὺς, σύνεσιν καὶ ὀρθοφροσύνην στους συνετοὺς.
- Δαν. 2,22 αὐτὸς ἀποκαλύπτει βαθεὰ καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῶ σκότει, καὶ τὸ φῶς μετ’ αὐτοῦ ἔστι·
- Δαν. 2,22 Αὐτὸς ἀποκαλύπτει τὰ βαθεὰ καὶ ἀπόκρυφα γεγονότα καὶ νοήματα. Αὐτὸς γνωρίζει καὶ τὰ στο σκότος τελεσιουργούμενα ἔργα, διότι μαζὴ με αὐτὸν ὑπάρχει τὸ φῶς.
- Δαν. 2,23 σοί, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ, ὅτι σοφίαν καὶ δύναμιν δέδωκάς μοι καὶ νῦν ἐγνώρισάς μοι ἃ ἠξιώσαμεν παρὰ σοῦ καὶ τὸ ὄραμα τοῦ βασιλέως ἐγνώρισάς μοι.
- Δαν. 2,23 Εἰς σέ, Θεέ των πατέρων μου, ἀναπέμπω δοξολογίαν καὶ αἰνεσιν, διότι μου ἔδωσες σοφίαν καὶ δύναμιν. Κατέστησες εἰς ἐμέ γνωστὰ αὐτά, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς προσευχῆς σου ἐζήτησα, τὸ ὄνειρον, δηλαδὴ, τοῦ βασιλέως καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ”.
- Δαν. 2,24 καὶ ἦλθε Δανιήλ πρὸς Ἀριώχ, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀπολέσαι τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, καὶ εἶπεν αὐτῶ· τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος μὴ ἀπολέσης, εἰσάγαγε δέ με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τῶ βασιλεῖ ἀναγγεῖλω.
- Δαν. 2,24 Ὁ Δανιήλ παρουσιάσθη τότε στον Ἀριώχ, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς εἶχε καταστήσει υπεύθυνον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν σοφῶν τῆς Βαβυλῶνος καὶ τοῦ εἶπε· “μὴ θανατώσης τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος, ἀλλὰ ὀδηγήσέ με ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ θὰ ἀποκαλύψω στον βασιλέα τὸ ὄνειρόν του καὶ τὴν ἐρμηνείαν”.
- Δαν. 2,25 τότε Ἀριώχ ἐν σπουδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιήλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτῶ· εὗρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὅστις τὸ σύγκριμα τῶ βασιλεῖ ἀναγγεῖλει.
- Δαν. 2,25 Τότε ὁ Ἀριώχ ἐσπευσεν καὶ ὀδήγησεν τὸν Δανιήλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, στον ὁποῖον καὶ εἶπεν· “εὗρηκα ἄνδρα μετὰ τῶν Ἰουδαίων αἰχμαλώτων, ὁ ὁποῖος θὰ ἀναγγεῖλη στον βασιλέα τὸ ὄνειρον καὶ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ονειροῦ”.
- Δαν. 2,26 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τῶ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ· εἰ δύνασαι μοι ἀναγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον, ὃ εἶδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ;
- Δαν. 2,26 Ὁ βασιλεὺς ἀπήντησεν καὶ εἶπε τότε στον Δανιήλ, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἦτο Βαλτάσαρ· “πράγματι ἠμπορεῖς νὰ μου φανερώσης τὸ ὄνειρον, τὸ ὁποῖον εἶδον, καὶ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ονειροῦ αὐτοῦ;”
- Δαν. 2,27 καὶ ἀπεκρίθη Δανιήλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπε· τὸ μυστήριον, ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, οὐκ ἔστι σοφῶν, μάγων, ἐπαιδῶν, γαζαρηνῶν ἀναγγεῖλαι τῶ βασιλεῖ,
- Δαν. 2,27 Ὁ Δανιήλ ἀπήντησεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοῦ εἶπεν· “ἡ λύσις τοῦ μυστηρίου, τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς ζητεῖ νὰ του ἀπαγγεῖλουν, δὲν εἶναι ἔργον τῶν σοφῶν, τῶν μάγων, τῶν ἐξορκιστῶν καὶ τῶν ἀστρολόγων·
- Δαν. 2,28 ἀλλ’ ἡ ἔστι Θεὸς ἐν οὐρανῶ ἀποκαλύπτων μυστήρια καὶ ἐγνώρισεν τῶ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. τὸ ἐνύπνιον σου καὶ αἱ ὀράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου, τοῦτό ἐστι.

- Δαν. 2,28 αλλά έργον του Θεού, ο οποίος κατοικεί στους ουρανοὺς. Αυτὸς ἀποκαλύπτει τα μυστήριά του και αὐτὸς ἐγνώρισε στον βασιλεῖα Ναβουχοδονόσορα ἐκεῖνα, τα οποία μέλλουν να συμβοῦν κατὰ τους τελευταίους χρόνους. Το ὄνειρόν σου, βασιλεῦ, και αι ὁράσεις τας οποίας εἶδεν ἡ διάνοιά σου, ἐνὼ εὐρισκεσο εἰς τὴν κλίνην σου, εἶναι τα ἐξῆς·
- Δαν. 2,29 σύ, βασιλεῦ, οἱ διαλογισμοὶ σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου ἀνέβησαν τί δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα, και ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγνώρισέ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι.
- Δαν. 2,29 Συ, βασιλεῦ, καθὼς ἦσουνα ἐξηπλωμένος εἰς τὴν κλίνην σου, ἐσκέπτεσο, τι θα γίνῃ στο μέλλον· και ο Θεός, ο οποίος φανερώνει τα μυστήρια, σου κατέστησε γνωστόν, τι μέλλει να γίνῃ στο μέλλον.
- Δαν. 2,30 και ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῆ οὔσης ἐν ἐμοὶ παρά πάντας τοὺς ζῶντας τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἔνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῶς.
- Δαν. 2,30 Εἰς ἐμέ, χωρὶς να ἔχω ἐγὼ σοφίαν μεγαλυτέραν ἀπὸ ὅλους τους ἄλλους σοφοὺς, ἐφανερώθη το μυστήριον αὐτό. Ἐφανερώθη ἐκ του Θεοῦ, δια να καταστήσω γνωστήν στον βασιλεῖα τὴν ἐρμηνείαν του ονείρου και δια να πάρῃς ἐπι ἀπάντησιν στους διαλογισμοὺς οἱ οποίοι ἀπασχολοῦσαν και ἀπασχολοῦν τὴν διάνοιά σου.
- Δαν. 2,31 σύ, βασιλεῦ, ἐθεώρεις, και ἰδοὺ εἰκὼν μία, μεγάλη ἢ εἰκὼν ἐκείνη, και ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερῆς, ἐστῶσα πρὸ προσώπου σου, και ἡ ὄρασις αὐτῆς φοβερά·
- Δαν. 2,31 Συ, λοιπὸν, βασιλεῦ, ἐβλεπες και ἰδοὺ ἐμπροσθέν σου ἓνα ἀγαλμα, ἓνα μεγάλο ἀγαλμα. Ἡ ὄψις αὐτοῦ ἦτο ἐξοχος και υπερήφανος. Το ἀγαλμα ἴστατο ὀρθιον ἐνώπιόν σου και ἡ ἐμφάνισις του ἐπροξένει φόβον.
- Δαν. 2,32 εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσοῦ χρυσοῦ, αἱ χεῖρες και τὸ στήθος και οἱ βραχίονες αὐτῆς ἀργυροῖ, ἡ κοιλία και οἱ μηροὶ χαλκοῖ,
- Δαν. 2,32 Αὐτοῦ του ἀγάλματος ἡ κεφαλὴ ἦτο ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν, τα χέρια και το στήθος και οἱ βραχίονές του ἦσαν ἀργυρά. Ἡ κοιλία και οἱ μηροὶ ἦσαν χάλκινοι και δε κνήμαι του ἦσαν σιδηραῖ.
- Δαν. 2,33 αἱ κνήμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος τι σιδηροῦν και μέρος τι ὀστράκινον.
- Δαν. 2,33 Τα δε πόδια του ἦσαν ἐν μέρει σιδερένια και ἐν μέρει πῆλινα.
- Δαν. 2,34 ἐθεώρεις ἕως οὔ ἐτμήθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ χειρῶν και ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς και ὀστρακίνοους και ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος.
- Δαν. 2,34 Ἐβλεπες κατὰπληκτος, βασιλεῦ, το ἀγαλμα αὐτό, μέχρις ὅτου ἀπεκόπη, χωρὶς τὴν ἐπέμβασιν καμμιάς ἀνθρωπίνης χειρός, ἓνας λίθος ἀπὸ ὄρος, ἐκτύπησε το ἀγαλμα αὐτό στους πόδας τοὺς σιδερένιοους και τοὺς πηλίνους και το συνέτριπεν ἐξ ολοκλήρου.
- Δαν. 2,35 τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ ἀργυρος, ὁ χρυσός, και ἐγένετο ὡσει κονιορτός ἀπὸ ἄλωνος θερινῆς· και ἐξῆρην αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, και τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς· και ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα ἐγενήθη ὄρος μέγα και ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν.
- Δαν. 2,35 Τότε συνετρίβησαν δια μίας μαζῆς με τα σιδερένια και πῆλινα πόδια ο χαλκός, ο ἀργυρος και ο χρυσός του ἀγάλματος και ἐγέναν κονιορτός, ὡσάν τον κονιορτόν του αλωνίου κατὰ το θέρος. Ἰσχυρός δε ἄνεμος διεσκόρπισε τον κονιορτόν, χωρὶς να ἀφήσῃ οὔτε ἴχνος ἀπὸ αὐτὰ. Ὁ δε λίθος ἐκεῖνος, που ἐκτύπησε το ἀγαλμα, ἐγένε μέγα ὄρος και ἐγέμισεν ὅλην τὴν γῆν.
- Δαν. 2,36 τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐνύπνιον και τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
- Δαν. 2,36 Ἰδοὺ, βασιλεῦ, ποῖον ἦτο το ὄνειρόν σου. Θα εἰπῶμεν τῶρα ἐνώπιον του βασιλέως και τὴν ἐρμηνείαν του.
- Δαν. 2,37 σύ, βασιλεῦ, βασιλεὺς βασιλέων, ὃ ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἰσχυράν και κραταιάν και ἔντιμον ἔδωκεν,
- Δαν. 2,37 Συ, βασιλεῦ, ο βασιλεὺς των βασιλέων, συ εἶσαι ἐκεῖνος, στον οποίον παρέδωκεν ο Θεός του ουρανοῦ βασιλείαν ἰσχυράν, κραταιάν, ἐνδοξον και τιμημένην. Και ἐπι βασιλεύεις
- Δαν. 2,38 ἐν παντὶ τόπῳ, ὅπου κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, θηρία τε ἀγροῦ και πετεινὰ οὐρανοῦ και ἰχθύας τῆς θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῆ χειρὶ σου και κατέστησέ σε κύριον πάντων, σύ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσοῦ.
- Δαν. 2,38 εἰς κάθε περιοχὴν, ὅπου κατοικοῦν ἀνθρωποὶ και θηρία τῆς υπαίθρου, πτηνὰ του ουρανοῦ και ἰχθύες τῆς θαλάσσης. Εἰς τα χέρια τα δικά σου παρέδωκεν αὐτὰ ο Θεός και σε κατέστησε κύριον ὅλων αὐτῶν. Λοιπὸν, βασιλεῦ, συ εἶσαι ἡ χρυσοῦ κεφαλὴ του ἀγάλματος.
- Δαν. 2,39 και ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἕτερα ἡττων σου και βασιλεία τρίτη, ἧτις ἐστὶν ὁ χαλκός, ἡ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς.
- Δαν. 2,39 Ἐπειτα ἀπὸ σε θα ἀναφανῆ μία βασιλεία μικροτέρα ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σου και ἐπειτα ἀπὸ αὐτὴν θα ἔλθῃ τρίτη βασιλεία, ἡ οποία συμβολίζεται με τον χαλκὸν του ἀγάλματος και θα ἐπεκτείνῃ τὴν κυριαρχίαν τῆς ἐπὶ ὅλης τῆς γῆς.
- Δαν. 2,40 και βασιλεία τετάρτη, ἧτις ἔσται ἰσχυρὰ ὡς σίδηρος· ὃν τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει και δαμάζει πάντα, οὔτως πάντα λεπτυνεῖ και δαμάσει.
- Δαν. 2,40 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὴν θα ἔλθῃ τετάρτη βασιλεία, ἡ οποία θα εἶναι ἰσχυρὰ ὡς ο σίδηρος. Ὅπως δε ο σίδηρος συντρίβει και δαμάζει τα πάντα, ἐπι και ἡ βασιλεία αὐτὴ θα συντρίβῃ και θα υποτάξῃ τους πάντας ὑπὸ τὴν

κυριαρχίαν της.

- Δαν. 2,41 και ὅτι εἶδες τοὺς πόδας καὶ τοὺς δακτύλους μέρος μὲν τὸ ὄστράκινον μέρος δὲ τὸ σιδηροῦν, βασιλεία διηρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆς ρίζης τῆς σιδηρᾶς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὄστράκῳ·
- Δαν. 2,41 Εἶδες τοὺς πόδας καὶ τὰ δάκτυλα τοῦ ἀγάλματος, νὰ εἶναι ἐν μέρει πῆλινος καὶ ἐν μέρει σιδερένιος. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἡ βασιλεία αὐτὴ δὲν θὰ ἔχῃ ἐνότητα, ἀλλὰ θὰ εἶναι διηρημένη. Καὶ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ὡς σίδηρον βᾶσιν τῆς θὰ ὑπάρχῃ ἡ διαίρεσις καὶ οὐχ ἡ συνοχή, ὅπως εἶδες τὸν σίδηρον καὶ τὸν πηλὸν ὄχι συγκεκολλημένα εἰς ἓνα σῶμα, ἀλλὰ ἀναμειγμένα χωρὶς συνοχὴν μεταξύ των.
- Δαν. 2,42 καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν τὸ σιδηροῦν μέρος δὲ τὸ ὄστράκινον, μέρος τὸ τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρὸν καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντριβόμενον.
- Δαν. 2,42 Οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν ἦσαν ἐν μέρει σιδερένιος καὶ ἐν μέρει πῆλινος. Αὐτό σημαίνει ὅτι τμῆμα τὴν τῆς βασιλείας αὐτῆς θὰ εἶναι ἰσχυρὸν, ἐνῶ τὸ ἄλλο τμῆμα θὰ εἶναι εὐθραυστον.
- Δαν. 2,43 ὅτι εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὄστράκῳ, συμμειγεῖς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι οὗτος μετὰ τούτου, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμειγνύεται μετὰ τοῦ ὄστράκου.
- Δαν. 2,43 Εἶδες τὸν σίδηρον ἀνακατωμένον με τὸν πηλόν. Αὐτό σημαίνει, ὅτι ἀνακατεμένοι θὰ εἶναι οἱ λαοί, ποὺ θὰ ἀποτελοῦν αὐτὴν τὴν βασιλείαν. Δὲν θὰ ἔχουν στενὸν σύνδεσμον ὁ ἓνας με τὸν ἄλλον, ὥστε νὰ ἀποτελοῦν μίαν ἐνότητα. Θὰ εἶναι, ὅπως ὁ σίδηρος, ποὺ δὲν ἀναμιγνύεται με τὸν πηλόν καὶ δὲν ἀποτελεῖ ἀδιάσπαστον ἐνότητα.
- Δαν. 2,44 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἣτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῶ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται· λεπυνεῖ καὶ λικμήσει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας,
- Δαν. 2,44 Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν βασιλέων τῆς τετάρτης βασιλείας, ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ θὰ ἀναδείξῃ μίαν ἄλλην βασιλείαν, ἡ ὁποία στους αἰῶνας τῶν αἰῶνων δὲν θὰ καταστραφῇ. Καὶ ἔτσι ἡ βασιλεία αὐτὴ τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ λείψῃ, δὲν θὰ δώσῃ τόπον εἰς ἄλλην βασιλείαν. Θὰ συντρίψῃ δὲ, καὶ θὰ θρυμματίσῃ καὶ θὰ λιχίσῃ ὅλας τὰς ἄλλας βασιλείας· καὶ αὐτὴ θὰ υψωθῇ, θὰ ἐκταθῇ καὶ θὰ ὑπάρχῃ στους αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
- Δαν. 2,45 ὃν τρόπον εἶδες ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτήθη λίθος ἄνευ χειρῶν καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν, ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα, καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.
- Δαν. 2,45 Ὅπως εἶδες, βασιλεῦ, ὅτι, δηλαδὴ, χωρὶς τὴν ἐπέμβασιν ἀνθρωπίνης χειρὸς ἐκόπη ἓνας λίθος ἀπὸ ὄρος καὶ συνέτριψε τὸν πηλόν, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσόν, ἔτσι ὁ μέγας Θεὸς ἀπεκαλύψεν στον βασιλέα τὸν Ναβουχοδονόσορα, τι θὰ γίνῃ στο μέλλον σχετικῶς με τὰς διαφόρους βασιλείας. Τὸ ὄνειρον εἶναι ἀληθινόν καὶ ἡ ἐρμηνεία αὐτοῦ πιστὴ καὶ ἀκριβὴς”.
- Δαν. 2,46 τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον καὶ τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε καὶ μαναὰ καὶ εὐωδίας εἶπε σπεῖσαι αὐτῶ.
- Δαν. 2,46 Τότε ὁ βασιλεὺς ὁ Ναβουχοδονόσορ ἔπεσε πρηνὴς στο ἔδαφος καὶ προσκύνησε τὸν Δανιὴλ καὶ διέταξε νὰ προσφέρουν πρὸς χάριν αὐτοῦ ἀναιμάκτους θυσίας καὶ εὐώδη θυμιάματα.
- Δαν. 2,47 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιὴλ· ἐπ' ἀληθείας ὁ Θεὸς ὑμῶν αὐτός ἐστι Θεὸς θεῶν καὶ κύριος τῶν βασιλέων καὶ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνήθη ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο.
- Δαν. 2,47 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς στον Δανιὴλ· “πράγματι ὁ Θεὸς σας αὐτός εἶναι ὁ Θεὸς τῶν θεῶν καὶ ὁ Κύριος τῶν βασιλέων, ὁ ὁποῖος φανερῶναι μυστήρια, διότι σὺ μόνος με τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ σου ἠμπόρεσες νὰ μου ἀποκάλυψῃς τὸ μυστηριώδες τοῦτο γεγονός”.
- Δαν. 2,48 καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιὴλ καὶ δόματα μεγάλα καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλῶνος καὶ ἄρχοντα σατραπῶν ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος.
- Δαν. 2,48 Ὁ βασιλεὺς ἐτίμησε καὶ ἐδόξασε τὸν Δανιὴλ, τοῦ προσέφερε μεγάλας δωρεάς, τὸν κατέστησεν ἀρχηγὸν ὅλης τῆς χώρας τῆς Βαβυλῶνος, ἀρχοντα τῶν σατραπῶν καὶ ὅλων τῶν σοφῶν τῆς Βαβυλῶνος.
- Δαν. 2,49 καὶ Δανιὴλ ἠτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ· καὶ Δανιὴλ ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.
- Δαν. 2,49 Ὁ Δανιὴλ ἐζήτησε παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ διώρισεν ἀρχοντας δια τὰ ἔργα τῆς περιοχῆς Βαβυλῶνος τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ. Ὁ δὲ Δανιὴλ ἐμείνεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ βασιλέως.

ΔΑΝΙΗΛ 3

- Δαν. 3,1 Ἔτους ὀκτωκαίδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦν, ὕψους αὐτῆς πῆχεων ἑξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πῆχεων ἕξ, καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δειρᾶ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος.
- Δαν. 3,1 Ὁ βασιλεὺς Νοοβουχοδονόσορ διέταξε κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ καὶ κατεσκεύασαν ἓνα

χρυσόν άγαλμα. Το ύψος του ήτο εξήντα πήχεις και το πλάτος του εξήχεις. Το ετοποθέτησε δε εις την πεδιάδα Δειριά, εις την περιοχήν της Βαβυλώνος.

- Δαν. 3,2 και απέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους τε καὶ τυράννους καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνας, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς.
- Δαν. 3,2 Κατόπιν ἐστειλεν ανθρώπους, να συγκεντρώσουν τους υπάτους και τους στρατηγούς, τους τοπάρχας, τους προϊσταμένους και τους άρχοντας, τους κατέχοντας εξουσίας και όλους εν γένει τους άρχοντας των χωρών, δια να έλθουν εις τα εγκαίνια του αγάλματος, το οποίον έστησεν ο βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ.
- Δαν. 3,3 και συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὕπατοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἐγκαίνισμὸν τῆς εἰκόνας, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας.
- Δαν. 3,3 Πράγματι συγκεντρώθησαν οι τοπάρχαι, οι ύπατοι, οι στρατηγοί, οι προϊστάμενοι υπηρεσιῶν, οι μεγάλοι άρχοντες, οι έχοντες εξουσίαν, ὅλοι οι άρχοντες των χωρῶν εις τα εγκαίνια του αγάλματος, το οποίον έστησεν ο Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεὺς. Ὅλοι αυτοί ήλθαν και εστάθησαν ενώπιον του αγάλματος.
- Δαν. 3,4 και ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχυί· ὑμῖν λέγεται, λαοί, φυλαί, γλώσσαι·
- Δαν. 3,4 Ὁ δε κήρυξ εφώναζε με ισχυράν φωνήν· “ακούσατε σεις, λαοί, φυλαί και γλώσσαι·
- Δαν. 3,5 ἢ ἂν ὥρα ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῆ ἡ χρυσοῦ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς·
- Δαν. 3,5 την ὥραν, κατά την οποίαν θα ακούσετε τον ήχον της σάλπιγγος, του αυλού και της κιθάρας, της τετραχόρδου σαμβύκης και του ψαλτηρίου, συμφωνίαν αυτῶν και παντὸς άλλου είδους μουσικῶν οργάνων, θα πίπτετε και θα προσκυνήτε το άγαλμα το χρυσόν, το οποίον ο βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ έστησεν.
- Δαν. 3,6 και ὃς ἂν μὴ πεσῶν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.
- Δαν. 3,6 Εκείνος δέ, ο οποίος δεν θα πέση να προσκυνήσῃ, θα ριφθῆ αυτὴν την ὥραν εις την καιομένην κάμινον του πυρὸς”.
- Δαν. 3,7 και ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλώσσαι, προσεκύουν τῇ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς.
- Δαν. 3,7 Ὅταν λοιπὸν οι λαοί ήκουαν τον ήχον της σάλπιγγας, του αυλού και της κιθάρας, της τετραχόρδου σαμβύκης και του ψαλτηρίου, την συμφωνίαν αυτῶν και παντὸς άλλου είδους μουσικῶν οργάνων, έπιπταν εις την γην ὅλοι οι λαοί, αι φυλαί, αι γλώσσαι και προσκυνούσαν το άγαλμα το χρυσούν, το οποίον έστησεν ο βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ.
- Δαν. 3,8 τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους
- Δαν. 3,8 Τότε ὁμως παρουσιάσθησαν ενώπιον του βασιλέως μερικοί Χαλδαιοι και κατήγγειλαν τους Ιουδαιοις
- Δαν. 3,9 τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.
- Δαν. 3,9 στον βασιλέα Ναβουχοδονόσορα λέγοντες· “βασιλεὺ, ευχόμεθα στους αιῶνας των αιῶνων να ζήσης.
- Δαν. 3,10 σὺ βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα πάντα ἄνθρωπον, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν
- Δαν. 3,10 Σὺ, βασιλεὺ, ἐξέδωσες διαταγὴν, σύμφωνα με την οποίαν κάθε άνθρωπος, ο οποίος θα ακούσῃ τον ήχον της σάλπιγγος και του αυλού, της κιθάρας και της σαμβύκης, του ψαλτηρίου, την συμφωνίαν αυτῶν και παντὸς άλλου είδους μουσικῶν οργάνων
- Δαν. 3,11 καὶ μὴ πεσῶν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.
- Δαν. 3,11 και δεν θα πέση να προσκυνήσῃ το χρυσούν άγαλμα, θα ριφθῆ εις την κάμινον του πυρὸς την καιομένην.
- Δαν. 3,12 εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλώνος, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, οἳ οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματι σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι.
- Δαν. 3,12 Ὑπάρχουν, λοιπὸν, μεταξύ μας ἄνδρες Ιουδαιοι, τους οποίους μάλιστα συ κατέστησας αρχηγούς εις τα ἔργα της χώρας Βαβυλώνος, ο Σειδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδεναγῶ, οι οποίοι δεν υπήκουσαν, ω βασιλεὺ, εις την διαταγὴν σου· τους θεοὺς σου δεν λατρεύουν και το άγαλμα το χρυσούν, το οποίον συ έστησες, αυτοί δεν το προσκυνούν”.
- Δαν. 3,13 τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ, καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
- Δαν. 3,13 Τότε ο Ναβουχοδονόσορ επάνω στον θυμὸν του και εις την ἔκρηξιν της οργῆς του, διέταξε να φέρουν ενώπιον του τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδεναγῶ και εκείνοι ωδηγήθησαν ενώπιον του βασιλέως.
- Δαν. 3,14 και ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ ἀληθῶς Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ, ἣ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε;

- Δαν. 3,14 Ο δε Ναβουχοδονόσορ εις έντονον ύφος ωμίλησε και ειπε προς αυτούς· “πράγματι Σεδράχ, Μισάχ και Αβδεναγώ, δεν λατρεύετε τους ιδιούκους μου θεούκ και δεν προσκυνείτε το χρυσούν άγαλμα, το οποίον εγώ έστησα;
- Δαν. 3,15 νύν ουν εί έχετε έτοιμώκ, ίνα ώκ άν άκούσητε τήκ φωνήκ τήκ σάλπιγγοκ, σύριγγόκ τε και κιθάρακ, σαμβύκηκ τε και ψαλτηρίου και συμφωνίακ και παντόκ γένουκ μουσικώκ, πεσόντεκ προσκυνήσητε τή έικόνη τή χρυσή, ή έποίησα· εάν δέ μη προσκυνήσητε, αύτ ή τ ή ώρα έμβληθήσεσθε εις τήν κάμινον του πυρόκ τήν καιομένην. και τίς έστι Θεόκ, όκ εξελείται ύμάκ εκ τώκ χειρώκ μου;
- Δαν. 3,15 Τωρα, λοιπόν, να εισθε έτοιμοι, ώστε, όταν ακούσετε τον ήχον της σάλπιγγοκ, του αυλού και της κιθάρακ, της σαμβύκηκ και του ψαλτηρίου, την συμφωνίακ αυτών και παντόκ άλλου είδουκ μουσικώκ οργάνων, να πέσετε και να προσκυνήσετε το άγαλμα το χρυσούν, το οποίον εγώ έχω κατασκευάσει. Εάν δε τυχόν και δεν προσκυνήσετε, αυτήν την ώρακ θα ριφθήτε εις την κάμινον του πυρόκ την καιομένην. Και ποιόκ είναι ο Θεόκ εκείνοκ, ο οποίοκ θα σας γλυτώση από τα χέρια μου;”
- Δαν. 3,16 και άπεκριθησαν Σεδράχ, Μισάχ, Άβδεναγώ λέγοντεκ τώ βασιλεϊ Ναβουχοδονόσορ· ου χρείακ έχομεν ήμείκ περι του ρήματοκ τούτου άποκριθίναί σοι·
- Δαν. 3,16 Ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδεναγώ απεκριθησαν προς τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορα και ειπαν· “στο ερώτημά σου αυτό δεν έχομεν ανάγκηκ να σου απαντήσωμεν ήμείκ.
- Δαν. 3,17 έστι γάρ Θεόκ ήμώκ εν ουρανοίκ, ή ήμείκ λατρεύομεν, δυνατόκ εξελέσθαι ήμάκ εκ τήκ καμίνου του πυρόκ τήκ καιομένηκ, και εκ τώκ χειρώκ σου, βασιλεϋ, ρύσεται ήμάκ·
- Δαν. 3,17 Διότι υπάρχει ο Θεόκ μας, ο εν τοικ ουρανοίκ, τον οποίον ήμείκ λατρεύομεν και ο οποίοκ είναι δυνατόκ να μας περιφρουρήση από την φλόγα της καμίνου της καιομένηκ και να μας γλυτώση από τα χέρια σου, ω βασιλεϋ. 18 Αλλά και αυτό εάν δεν γίνη, μάθε, ω βασιλεϋ, ότι ήμείκ τουκ θεούκ σου δεν θα λατρεύσωμεν, και το άγαλμα, το οποίον συ έστησεκ, δεν θα το προσκυνήσωμεν”.
- Δαν. 3,18 και εάν μή, γνωστόκ έστω σοι, βασιλεϋ, ότι τοίκ θεοίκ σου ου λατρεύομεν και τ ή έικόνη, ή έστησακ, ου προσκυνούμεν.
- Δαν. 3,18 Αλλά και αυτό εάν δεν γίνη, μάθε, ω βασιλεϋ, ότι ήμείκ τουκ θεούκ σου δεν θα λατρεύσωμεν, και το άγαλμα, το οποίον συ έστησεκ, δεν θα το προσκυνήσωμεν”.
- Δαν. 3,19 τότε Ναβουχοδονόσορ έπλήσθη θυμοϋ, και ή όψικ του προσώπου αυτού ήλλοιώθη επί Σεδράχ, Μισάχ και Άβδεναγώ, και ειπεν έκκαϋσαι τήν κάμινον έπταπλασίωκ, έως οϋ εις τέλοκ έκκαή·
- Δαν. 3,19 Τοτε ο Ναβουχοδονόσορ εκυριεύθη από θυμόκ· το πρόσωπόκ του ήλλαξεν εναντίον των Σεδράχ, Μισάχ και Αδεναγω και εδωσε διαταγήκ να καύσουν επτά φορέκ περισσότερον την κάμινον, μέχρικ ότου πυρακτωθή εκ ολοκλήρου.
- Δαν. 3,20 και άνδρακ ισχυρούκ ισχυί ειπε πεδήσαντακ τον Σεδράχ, Μισάχ και Άβδεναγώ έμβαλείν εις τήν κάμινον του πυρόκ τήν καιομένην.
- Δαν. 3,20 Διέταξεν επίσης άνδρακ ισχυρούκ, να δέσουν τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδεναγώ και να τουκ ρίψουν εις την καιομένην κάμινον του πυρόκ.
- Δαν. 3,21 τότε οι άνδρακ εκείνοι έπεδήθησαν συν τοίκ σαραβάροικ αυτών και τιάραικ και περικνημίσι και έβλήθησαν εις το μέσον τήκ καμίνου του πυρόκ τήκ καιομένηκ,
- Δαν. 3,21 Τοτε οι τρεις αυτοί άνδρακ εδέθησαν μαζί με τα ενδύματά των, με τα καλύμματα της κεφαλήκ των και τας περισκελίδακ των και ερρίφθησαν στο μέσον της καμίνου του πυρόκ της καιομένηκ,
- Δαν. 3,22 έπει το ρήμα του βασιλέωκ υπερίσχυσε και ή κάμινοκ εξεκαύθη εκ περισσοϋ.
- Δαν. 3,22 διότι η διαταγή του βασιλέωκ ήτο ρητή και έντονοκ, η δε κάμινοκ εξεκαύθη με το παραπάνω.
- Δαν. 3,23 και οι τρείκ οϋτοι, Σεδράχ, Μισάχ και Άβδεναγώ, έπεσον εις μέσον τήκ καμίνου του πυρόκ τήκ καιομένηκ πεπεδημένοι.
- Δαν. 3,23 Οι τρεις αυτοί νέοι, ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδεναγώ, ερρίφθησαν με ορμήκ δεμένοι στο μέσον της αναμμένηκ καμίνου του πυρόκ.
- Δαν. 3,24 και περιεπάτουκ εν μέσω τήκ φλογόκ ύμνουντεκ τον Θεόν και εύλογοϋντεκ τον Κύριον.
- Δαν. 3,24 Περιπατούσαν δε αυτοί ανάμεσα εις τας φλόγακ της καμίνου, υμνούντεκ τον Θεόν και δοξολογοϋντεκ τον Κυριον.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΖΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΥΜΝΟΚ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

- Δαν. 3,25 Και συστακ Άζαρίακ προσηύξατο οϋτωκ και άνοιξακ το στόμα αυτού εν μέσω του πυρόκ ειπεν·
- Δαν. 3,1 Σταθείκ δε όρθιοκ ο Αζαρίακ εν μέσω του πυρόκ, ήνοιξε το στόμα αυτού, προσηυχήθη προς τον Θεόν και ειπε·
- Δαν. 3,26 Εύλογητόκ εί, Κύριε ό Θεόκ τώκ πατέρων ήμώκ, και αίνετόκ, και δεδοξασμένοκ το όνομά σου εις τουκ αίώνακ,
- Δαν. 3,26 “Ευλογημένοκ είσαι, Κυριε ο Θεόκ των πατέρων μας, άξιοκ παντόκ επαίνου· δεδοξασμένοκ το Ονομά σου στοικ αιώνακ των αιώνων.
- Δαν. 3,27 ότι δικαιοκ εί επί πᾶσιν, οίκ έποίησακ ήμίν, και πάντα τα έργα σου άληθινά, και εύθείαί αι όδοί σου, και

- Δαν. 3,27 **πάσαι αἱ κρίσεις σου ἀλήθεια,**
Διότι εἶσαι δίκαιος εἰς ὅλα ἐκεῖνα, τα ὁποῖα ἔκαμες πρὸς ἡμᾶς. Ὅλα τα ἔργα σου εἶναι ἀληθινά. Αἱ ὁδοί, τὰς ὁποίας σὺ ἐδώσας ἐντολὴν νὰ ἀκολουθῶμεν, εἶναι ευθεῖαι καὶ ασφαλεῖς. Ὅλαι αἱ ἀποφάσεις σου ὀρθαί.
- Δαν. 3,28 **καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.**
- Δαν. 3,28 Δικαίας ἀποφάσεις ἀλαθῆτου κρίσεως ἐξέδωσας δι' ὅλας ἐκεῖνας τὰς τιμωρίας καὶ θλίψεις, τὰς ὁποίας ἐστειλες εἰς ἡμᾶς καὶ ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ, τῆς ἁγίας πόλεως τῶν προγόνων μας. Διότι με ἀκρίβειαν καὶ με δικαίαν κρίσιν ἐπέφερες ὅλα αὐτὰ ἐναντίον μας ἐξ αἰτίας τῶν ἀμαρτιῶν μας.
- Δαν. 3,29 **ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πάσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν,**
- Δαν. 3,29 Διότι ἡμεῖς ἡμαρτήσαμεν, παρέβημεν τὸν Νόμον σου καὶ ἀπεμακρύνθημεν ἀπὸ σέ.
- Δαν. 3,30 **οὐδὲ συντηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.**
- Δαν. 3,30 Ἡμαρτήσαμεν εἰς ὅλα, δὲν υπηκούσαμεν εἰς τὰς ἐντολάς σου, δὲν ἐφυλάξαμεν καὶ δὲν ἐπράξαμεν σύμφωνα με ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα σὺ μας εἶχες διατάξει, διὰ νὰ ζήσωμεν εὐτυχεῖς καὶ ασφαλεῖς.
- Δαν. 3,31 **καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας**
- Δαν. 3,31 Διὰ τοῦτο ὅλα ὅσα σὺ ἔφερες ἐναντίον μας, ὅλα ὅσα ἐπράξες εἰς τιμωρίαν μας, τὰ ἔκαμες κατὰ δίκαιον καὶ ἀληθινὴν κρίσιν.
- Δαν. 3,32 **καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.**
- Δαν. 3,32 Καὶ παρέδωκες ἡμᾶς εἰς χεῖρας παρανόμων ἐχθρῶν, ἀποστατῶν, μισητοτάτων, εἰς χεῖρας βασιλέως ἀδίκου καὶ μοχθηροτάτου ἀπὸ ὅλους τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.
- Δαν. 3,33 **καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα· αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε.**
- Δαν. 3,33 Τώρα δέ, Κυριε, δὲν ἔχομεν τὸ σθένος νὰ ἀνοίξωμεν τὸ στόμα μας πρὸς σέ. Καταισχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγίναμεν διὰ τοὺς δούλους σου, πού σε υπηρετοῦν, διὰ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι σε λατρεύουν.
- Δαν. 3,34 **μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου**
- Δαν. 3,34 Ἀλλὰ σε ἱκετεύομεν· διὰ τὸ ἅγιον καὶ φιλόφρονον ὄνομά σου μὴ μας παραδώσῃς εἰς πλήρη ὀλεθρον καὶ μὴ διαλύσῃς τὴν συμφωνίαν, πού συνήψες με τοὺς πατέρας μας.
- Δαν. 3,35 **καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλον σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου,**
- Δαν. 3,35 Μὴ ἀπομακρύνῃς ἀπὸ ἡμᾶς τὸ ἔλεός σου πρὸς χάριν τοῦ ἀγαπητοῦ σου Ἀβραάμ, πρὸς χάριν τοῦ δούλου σου Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακώβ, τοῦ ἁγίου σου.
- Δαν. 3,36 **οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.**
- Δαν. 3,36 Εἰς αὐτοὺς εἶπες καὶ υπεσχέθης, νὰ πληθύνῃς τοὺς ἀπογόνους τῶν καὶ νὰ τοὺς ἀναδείξῃς ὡς πρὸς τὸ πλῆθος ὡσάν τα ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡσάν τὴν ἄμμον, πού ὑπάρχει εἰς τὴν παραλίαν τῆς θαλάσσης.
- Δαν. 3,37 **ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν,**
- Δαν. 3,37 Σε παρακαλοῦμεν θερμῶς, Δέσποτα, διότι ἡμεῖς σήμερον ἐγίναμεν ὀλιγώτεροι καὶ μικρότεροι ἀπὸ ὅλα τα ἔθνη. Ἐξ αἰτίας τῶν ἀμαρτιῶν μας εἴμεθα σήμερον εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην ἐξευτελισμένοι καὶ ἀσημοί.
- Δαν. 3,38 **καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἠγούμενος, οὐδὲ ὀλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσφορὰ οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου καὶ εὐρεῖν ἔλεος·**
- Δαν. 3,38 Εἰς τὴν ἐποχὴν μας αὐτὴν δὲν ὑπάρχει βασιλεὺς δι' ἡμᾶς, οὔτε προφήτης, οὔτε κανένας ἄλλος ἄρχων. Δὲν προσφέρονται πλέον ὀλοκαυτώματα, οὔτε ἀναίμακτοι θυεῖαι, οὔτε θυμίαμα, οὔτε καὶ ὑπάρχει ναὸς καὶ θυσιαστήριον, διὰ νὰ προσφέρωμεν ἐνώπιόν σου τὰς θυσίας μας καὶ νὰ εὐρώμεν ἔλεος.
- Δαν. 3,39 **ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθῆίμεν ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων,**
- Δαν. 3,39 Ἀλλὰ ἀς προσφερθῶμεν ὡς θυσία ἐνώπιόν σου καὶ ἀς γίνωμεν δεκτοὶ ἀπὸ σε με ψυχὴν συντετριμμένην καὶ πνεῦμα ταπεινωμένον.
- Δαν. 3,40 **οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον καὶ ἐκτελέσαι ὀπισθὲν σου, ὅτι οὐκ ἔστι αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.**
- Δαν. 3,40 Σὺ δέ, Κυριε, ἐν τῷ ἐλέει σου, ὅπως θὰ ἐδέχεσο ὀλοκαυτώματα κριῶν καὶ ταύρων καὶ μυριάδων ἀμνῶν καλοθρεμμένων, ἔτσι ἀς γίνῃ σήμερον δεκτὴ ἡ θυσία μας αὐτὴ ἐνώπιόν σου. Σε ἀκολουθοῦντες προσφέρομεν αὐτὴν τὴν θυσίαν, διότι εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι δὲν θὰ ἐντραποῦν ποτὲ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πίστιν καὶ στηρίζουν τὴν πεποιθήσιν τῶν εἰς σέ.

- Δαν. 3,41 και νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύνης ἡμᾶς,
- Δαν. 3,41 Διότι καὶ τώρα ἀκόμη ἀκολουθοῦμεν τὰς ἐντολάς σου με ὅλην μας τὴν καρδίαν. Σε σεβόμεθα καὶ ἀναζητοῦμεν μετὰ πόθου τὸ πρόσωπόν σου.
- Δαν. 3,42 ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου
- Δαν. 3,42 Μὴ μας κατεντροσιάσης, Κυριε, ἀλλὰ δεῖξε καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ἀπέναντί μας τὴν ἐπιείκειάν σου καὶ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.
- Δαν. 3,43 καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.
- Δαν. 3,43 Συμφωνὰ με τὰ ἀναρίθμητα θαύμαστά σου ἔργα, ποὺ ἔχεις πράξει εἰς προστασίαν τοῦ λαοῦ σου, γλῶσσέ μας καὶ σήμερα καὶ δόξασε ἔτσι τὸ ὄνομά σου. Ἀς καταισχνθοῦν ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι φέρονται με σκληρόν τρόπον καὶ διαπράττουν κακότητος στους δούλους σου.
- Δαν. 3,44 καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ καὶ καταισχνθειήσαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη·
- Δαν. 3,44 Ἀς καταισχνθοῦν καὶ ἄς ἀποδειχθῇ ἀνύπαρκτος καὶ ἀνίσχυρος ἡ ἐναντίον μας δύναμις τῶν. Ἀς συντριβῇ ἡ ἰσχὺς τῶν.
- Δαν. 3,45 καὶ γνῶτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος Θεὸς μόνος καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.
- Δαν. 3,45 Καὶ ἄς μάθουν, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ μόνος ἀληθινὸς Κύριος καὶ Θεός, ἐνδοξος εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην”!
- Δαν. 3,46 Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στυππίον καὶ κληματίδα.
- Δαν. 3,46 Οἱ ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ρίψει αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον, ἐτροφοδοτοῦσαν ἀκαταπαύστως τὸ πυρ με νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στυππί καὶ κληματόβεργες.
- Δαν. 3,47 καὶ διεχέϊτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαρακονταενέα.
- Δαν. 3,47 Ἡ φλόγα ἐβγαίνει καὶ ἀνήρχετο ἐπάνω ἀπὸ τὴν κάμινον εἰς ὑψος σαρανταενέα πήχεων.
- Δαν. 3,48 καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὔρε περι τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.
- Δαν. 3,48 Ἐξηπλώθη ὁλόγυρα καὶ ἔκαυσε τοὺς Χαλδαίους, ποὺ ἦσαν γύρω ἀπὸ τὴν κάμινον.
- Δαν. 3,49 ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρός ἐκ τῆς καμίνου
- Δαν. 3,49 Ἄγγελος δε Κυρίου κατέβη καὶ ἦτο μαζί με τοὺς περὶ τὸν Ἀζαρίαν ἐντὸς τῆς καμίνου. Αὐτὸς ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρός ἀπὸ τὴν κάμινον
- Δαν. 3,50 καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα ὁρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ καὶ οὐκ ἐλύπησεν οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς.
- Δαν. 3,50 καὶ ἔκαυσε, ὥστε στὸ μέσον τῆς καμίνου νὰ ὑπάρχῃ δροσερός, ἐλαφρῶς συρίζων αἶρη. Ἐτσι δε τὸ πυρ οὐτε καὶ τοὺς ἠγγίσει καν, οὐτε τοὺς ἐστενοχώρησε, οὐτε καὶ τοὺς ἠνώχλησε καθόλου.
- Δαν. 3,51 Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἕξ ἐνὸς στόματος ὕμνον καὶ ἐδόξαζον καὶ ἠύλογον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες·
- Δαν. 3,51 Τότε οἱ τρεῖς παῖδες, ὡς εἶχαν ἕνα στόμα, ὑμνολογοῦσαν καὶ ἐδοξάζαν καὶ εὐλογοῦσαν τὸν Θεὸν μέσα εἰς τὴν κάμινον λέγοντες·
- Δαν. 3,52 Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπεραιετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,52 “Εὐλογημένος εἶσαι, Κυριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας, ἄξιός πάσης ὑμνολογίας, καὶ ὑπερυψούμενος στους αἰῶνας. Εὐλογημένον ἄς εἶναι τὸ ἅγιον ὄνομα τῆς δόξης σου, ἀνώτερον ἀπὸ κάθε ὑμνολογίαν, ὑπερυψούμενον εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,53 εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,53 Εὐλογημένος εἶσαι στὸν ναὸν τῆς ἁγίας δόξης σου, ἀνώτερος ἀπὸ κάθε ὕμνον, καὶ ὑπερένδοξος στους αἰῶνας.
- Δαν. 3,54 εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,54 Εὐλογημένος εἶσαι σὺ, ποὺ ἐπιβλέπεις τὰ ἀπύθμενα βάθη τῶν θαλασσῶν, σὺ ποὺ κάθου ἐπάνω εἰς τὰ Χερουβὶμ, ἄξιός παντὸς ὕμνου, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,55 εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,55 Εὐλογημένος εἶσαι σὺ, ὁ ὁποῖός κάθου ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ θρόνου τῆς ἐνδόξου βασιλείας σου, ἀνώτερος ἀπὸ κάθε ὕμνον καὶ ἄξιός νὰ μεγαλύνουσαι στους αἰῶνας.
- Δαν. 3,56 εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὑμνητὸς καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,56 Εὐλογημένος εἶσαι σὺ, ὁ ὁποῖός κυριαρχεῖ στὸ στερεῶμα τοῦ οὐρανοῦ, ἄξιός νὰ ὑμνήσαι καὶ νὰ δοξάζουσαι στους αἰῶνας.
- Δαν. 3,57 εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

- Δαν. 3,57 Ευλογείτε τον Κυριον όλα τα δημιουργήματα του Κυρίου. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
- Δαν. 3,58 Ευλογείτε, ούρανοι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,58 Ευλογείτε τον Κυριον οι ουρανοί, υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,59 εὐλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,59 Ἄγγελοι Κυρίου ευλογείτε τον Κυριον, υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
- Δαν. 3,60 εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,60 Όλα τα υπεράνω του ουρανού ύδατα, ευλογείτε τον Κυριον, υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,61 εὐλογεῖτε, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,61 Όλα αι δυνάμεις του Κυρίου, ας δοξάζετε τον Κυριον· υμνείτε το μεγαλειον του, μεγαλύνατε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,62 εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,62 Ἡλιος και σελήνη, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,63 εὐλογεῖτε, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,63 Όλα τα άστρα του ουρανού, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,64 εὐλογεῖτω πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,64 Καθε βροχή και κάθε δρόσος, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
- Δαν. 3,65 εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,65 Όλοι οι άνεμοι, δοξάζετε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
- Δαν. 3,66 εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,66 Πυρ και θερμότης, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,67 [εὐλογεῖτε, ψῦχος καὶ καύσων τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,67 Ψύχος και καύμα, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
- Δαν. 3,68 εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοὶ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας].
- Δαν. 3,68 Δροσές και χιόνια, Ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
- Δαν. 3,71 εὐλογεῖτε, νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,71 Νυκτες και ημέραι, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,71 εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,71 Φως και σκότος, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,71α εὐλογεῖτε, πάγος καὶ ψῦχος τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,71α Παγος και ψύχος, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,71β εὐλογεῖτε, ψῦχος καὶ καῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.]
- Δαν. 3,71β Ψύχος και καύσων, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,72 εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,72 Παχνη και χιόνες, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,73 εὐλογεῖτε, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,73 Αστραπαί και νεφέλαι, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,74 εὐλογεῖτω ἡ γῆ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτω καὶ ὑπερυψοῦτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,74 Ολόκληρος η γη ας δοξάζη τον Κυριον. Ας υμνη και ας υπερυψώνη αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,75 εὐλογεῖτε, ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,75 Ορη και λόφοι, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,76 εὐλογεῖτε, πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῆ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,76 Όλα όσα φυτρώνουν εις την γην, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,77 εὐλογεῖτε, θάλασσα καὶ ποταμοί, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,77 Θαλασσα και ποταμοί, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,78 εὐλογεῖτε, αἱ πηγαί, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,78 Πηγαί υδάτων, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,79 εὐλογεῖτε, κῆτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,79 Τα μεγάλα κήτη, οι ιχθύες της θαλάσσης και όλα όσα κινούνται εις τα ύδατα, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας
- Δαν. 3,80 εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,80 Όλα τα πτηνά του ουρανού, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,81 εὐλογεῖτε, πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,81 Όλα τα θηρία της γης και όλα τα ήμερα ζώα, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.

- Δαν. 3,82 εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Δαν. 3,82 Υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν στους αἰῶνας.
- Δαν. 3,83 εὐλογεῖτε, Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Δαν. 3,83 Ἰσραηλίται, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν στους αἰῶνας.
- Δαν. 3,84 εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Δαν. 3,84 Ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν στους αἰῶνας.
- Δαν. 3,85 εὐλογεῖτε, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Δαν. 3,85 Δοῦλοι Κυρίου, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.
- Δαν. 3,86 εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχὰι δικαίων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Δαν. 3,86 Πνεύματα καὶ ψυχὰι δικαίων, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν στους αἰῶνας.
- Δαν. 3,87 εὐλογεῖτε, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Δαν. 3,87 Ὅσοι καὶ ταπεινοὶ κατὰ τὴν καρδίαν, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν στους αἰῶνας.
- Δαν. 3,88 εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ἐξείλετο ἡμᾶς ἐξ ἄδου καὶ ἐκ χειρὸς θανάτου ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ μέσου καμίνου καιομένης φλογὸς καὶ ἐκ μέσου πυρὸς ἐρρύσατο ἡμᾶς.
Δαν. 3,88 Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ Μισαήλ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν στους αἰῶνας, διότι μας ἐβγαλεν ἀπὸ τὸν ἄδην, μας ἔσωσεν ἀπὸ τα χέρια τοῦ θανάτου, μας ἐγλύτωσεν ἀπὸ τὸ μέσον τῆς καμίνου, ἀπὸ τὴν καιομένην φλόγα. Μας ἔσωσεν ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν φωτιάν.
- Δαν. 3,89 ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Δαν. 3,89 Δοξολογήσατε τὸν Κύριον, ἰδίῳτι εἶναι ἀγαθὸς καὶ διότι τὸ ἔλεός του εἶναι αἰώνιον.
- Δαν. 3,90 εὐλογεῖτε, πάντες οἱ σεβόμενοι τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τῶν θεῶν, ὑμνεῖτε καὶ ἐξομολογεῖσθε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Δαν. 3,90 Ὅλοι σεις, ποὺ τὸν λατρεύετε, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ποὺ εἶναι Θεὸς τῶν θεῶν. Ὑμνεῖτε καὶ δοξολογεῖτε αὐτὸν, διότι τὸ ἔλεός του εἶναι αἰώνιον”. (Τέλος τῆς προσευχῆς καὶ τοῦ ὕμνου).
- Δαν. 3,91 Καὶ Ναβουχοδονόσορ ἤκουσεν ὑμνουμένων αὐτῶν καὶ ἐθαύμασε καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ καὶ εἶπε τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ· οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρὸς πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ· ἀληθῶς, βασιλεῦ.
Δαν. 3,91 Ὁ Ναβουχοδονόσορ, ἤκουσεν αὐτοὺς νὰ ὑμνολογοῦν τὸν Θεόν, ἐκυριεύθη ἀπὸ θαυμασμόν, ἀνεπήδησε βιαστικά ἀπὸ τὸ θρόνον τοῦ καὶ εἶπεν τοῖς μεγιστᾶνας τοῦ· “τρεις ἄνδρας δεμένους δὲν ἐρρίψαμεν ἡμεῖς εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρὸς;” Ἐκεῖνοι ἀπήντησαν εἰς τὸν βασιλέα· “πράγματι, βασιλεῦ, ἔτσι εἶναι”.
- Δαν. 3,92 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἰδοὺ ἐγὼ ὀρῶ ἄνδρας τέσσαρας λευμένους καὶ περιπατοῦντας ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ διαφθορὰ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὄρασις τοῦ τετάρτου ὁμοία υἱῷ Θεοῦ.
Δαν. 3,92 Ὁ βασιλεὺς εἶπεν· “ἰδοὺ ἐγὼ βλέπω τέσσαρας ἄνδρας λευμένους νὰ περιπατοῦν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πυρὸς. Δὲν βλέπω νὰ ὑπάρχη καμμία βλάβη εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὸ πυρ, ἡ δὲ ὄψις τοῦ τετάρτου δὲν εἶναι ὁμοία πρὸς ἀνθρώπον, ἀλλὰ πρὸς υἱὸν Θεοῦ”.
- Δαν. 3,93 τότε προσήλθε Ναβουχοδονόσορ πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης καὶ εἶπε· Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ δεῦτε. καὶ ἐξήλθον Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς.
Δαν. 3,93 Ὁ Ναβουχοδονόσορ ὁ ἴδιος ἐπλησίασεν εἰς τὴν θύραν τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς, ἡ ὁποία ἐξακολουθοῦσε νὰ καίεται, καὶ εἶπε· “Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ, δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ἐβγάτε ἀπὸ τὴν κάμινον καὶ ἐλάτε ἐδῶ”. Ὁ Σεδράχ ὁ Μισαχ καὶ ὁ Ἀβδεναγῶ ἐβγήκαν ἐκ τοῦ μέσου τοῦ πυρὸς.
- Δαν. 3,94 καὶ συνάγονται οἱ σατράπαι καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ τοπάρχαι καὶ οἱ δυνάσται τοῦ βασιλέως καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἄνδρας ὅτι οὐκ ἐκυρίευσεν τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν, καὶ ἡ θριξὶς τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη, καὶ τὰ σαρὰβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθη, καὶ ὁσμή πυρὸς οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.
Δαν. 3,94 Τότε οἱ σατράπαι καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ τοπάρχαι καὶ οἱ ἀρχόντες τοῦ βασιλέως, ἐβλεπαν με θαυμασμόν τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ἄνδρας, διότι δὲν τοὺς εἶχε θίξει καθόλου τὸ πυρ· οὔτε μία τρίχα τῆς κεφαλῆς τῶν δὲν εἶχε καῖ. Τα ἐνδύματά τῶν δὲν μετεβλήθησαν καθόλου· οὔτε καν ὁσμή πυρὸς δὲν ὑπῆρχεν ἐπάνω εἰς αὐτοὺς.
- Δαν. 3,95 καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλατο τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποιθῆσαν ἐπ’ αὐτῶν καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἠλλοίωσαν καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ’ ἢ τῷ Θεῷ αὐτῶν.
Δαν. 3,95 Ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔλαβε τὸν λόγον με ἐπισιμότητα καὶ εἶπεν· “εὐλογημένος ἄς εἶναι ὁ Θεὸς τῶν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ, ὁ ὁποῖος ἔστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐγλύτωσε τοὺς παῖδας του, οἱ ὁποῖοι, ἐπειδὴ εἶχαν πίστιν εἰς αὐτὸν, παρέβησαν τὴν διαταγὴν τοῦ βασιλέως καὶ παρέδωκαν τὰ σώματά τῶν εἰς τὴν φωτιάν, διὰ νὰ μὴ υποχωρήσουν καὶ λατρεύσουν καὶ προσκυνήσουν ἄλλον θεόν, ἐμὶ μόνον τὸν Θεόν τῶν.

- Δαν. 3,96 και ἐγὼ ἐκτίθεμαι δόγμα· πᾶς λαός, φυλή, γλῶσσα, ἢ ἐὰν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, εἰς ἀπώλειαν ἔσσονται καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καθότι οὐκ ἔστι θεὸς ἕτερος, ὅστις δυνησεται ρύσασθαι οὕτως.
- Δαν. 3,96 Ἐγὼ, λοιπὸν ἐκδίδω διαταγὴν, κάθε ἄνθρωπος οἰουδήποτε λαοῦ, οἰασθήποτε φυλῆς καὶ γλώσσης, ο ὁποῖος θα τολμήσῃ να ἐκστομίση βλασφημίαν ἐναντίον του Θεοῦ του Σεδράχ, του Μισάχ καὶ του Ἀβδεναγῶ, θα παραδοθῆ εἰς θάνατον, ο δε οἶκος καὶ ἡ περιουσία του θα δημευθούν, διότι δεν υπάρχει ἄλλος Θεός, ο ὁποῖος να ἡμπορῆ κατ' αὐτὸν τον θαυμαστὸν τρόπον να σώζῃ τους ἀνθρώπους του”!
- Δαν. 3,97 τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε τὸν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος καὶ ἠύξησεν αὐτούς καὶ ἠξίωσεν. αὐτούς ἠγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.
- Δαν. 3,97 Τότε ο βασιλεὺς ὠρῖσε διοικητὰς τον Σεδράχ, τον Μισάχ καὶ τον Ἀβδεναγῶ εἰς την χώραν της Βαβυλῶνος. Τους ἐδόξασε καὶ τους ἐδῶσεν ἀξιώμα, ὥστε να εἶναι ἀρχηγοὶ ὅλων των Ἰουδαίων, που υπήρχον εἰς την βασιλείαν του. Ἐξέδωσε δε την ἐξῆς διαταγὴν.

ΔΑΝΙΗΛ 4

- Δαν. 4,1 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς καὶ γλώσσαις τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῆ· εἰρήνην ὑμῖν πληθυνθεῖη·
- Δαν. 4,1 “Ἐγὼ ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ, ἀπευθύνομαι πρὸς ὅλους τους ἀνθρώπους ὅλων των λαῶν, των φύλων καὶ των γλωσσῶν, που κατοικοῦν εἰς ὅλον τον κόσμον, ας εἶναι πλουσία καὶ ἀμετακίνητος μετὰξὺ σας ἡ εἰρήνη.
- Δαν. 4,2 τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα, ἃ ἐποίησε μετ’ ἐμοῦ ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ἤρρεσεν ἐναντίον ἐμοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν
- Δαν. 4,2 Μου ἐφάνη ἀρεστὸν να ἀναγγεῖλω εἰς σας τα καταπληκτικὰ σημεῖα καὶ τα θαυμαστὰ γεγονότα, τα ὁποῖα ἐκαμεν εἰς ἐμέ ὁ Ὑψιστος Θεός,
- Δαν. 4,3 ὡς μεγάλα καὶ ἰσχυρά· ἡ βασιλεία αὐτοῦ βασιλεία αἰώνιος καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
- Δαν. 4,3 να σας πω πόσον μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἦσαν. Ἡ βασιλεία του εἶναι βασιλεία αἰωνία καὶ ἡ ἐξουσία του ἐκτείνεται εἰς ὅλας τας γενεὰς των γενεῶν”.
- Δαν. 4,4 Ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ εὐθηνῶν ἤμην ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ εὐθαλῶν.
- Δαν. 4,1 Ἐγὼ ὁ Ναβουχοδονόσορ ἤμουν κατὰ πάντα υγιῆς καὶ εὐτυχῆς εἰς τα ἀνάκτορά μου.
- Δαν. 4,5 ἐνύπνιον εἶδον, καὶ ἐφοβέρισέ με, καὶ ἐταράχθην ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ αἱ ὀράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάραξάν με.
- Δαν. 4,5 Εἶδα ὁμῶς ἓνα ὄνειρον, το ὁποῖόν με κατεφόβισεν. Ἐξηπλωμένος ἐπάνω εἰς την κλίνην μου ἐταράχθην. Τα ὀράματα αὐτὰ της διανοίας μου με συνεικλόνισαν.
- Δαν. 4,6 καὶ δι’ ἐμοῦ ἐτέθη δόγμα τοῦ εἰσαγαγεῖν ἐνώπιόν μου πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, ὅπως τὴν σύγκρισιν τοῦ ἐνυπνίου γνωρίσωσί μοι.
- Δαν. 4,6 Ἐξέδωσα, λοιπὸν, διαταγὴν να παρουσιάσουν ἐνώπιόν μου ὅλους τους σοφοὺς της Βαβυλῶνος, δια να μου δώσουν την ἐρμηνείαν του ονειρίου αὐτοῦ.
- Δαν. 4,7 καὶ εἰσεπορεύοντο οἱ ἐπαιδοὶ, μάγοι, γαζαρηνοὶ, Χαλδαῖοι, καὶ τὸ ἐνύπνιον ἐγὼ εἶπα ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ οὐκ ἐγνώρισάν μοι,
- Δαν. 4,7 Ἦλθαν πρὸς ἐμέ οἱ ἐξορκισταί, οἱ μάγοι, οἱ ἀστρολόγοι Χαλδαῖοι καὶ ἐγὼ εἶπα πρὸς αὐτούς το ἐνύπνιον μου, ἀλλὰ ἐκεῖνοι δεν κατώρθωσαν να μου δώσουν την ἐρμηνείαν του,
- Δαν. 4,8 ἕως ἤλθε Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, ὃς πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν ἐαυτῷ ἔχει, καὶ τὸ ἐνύπνιον ἐνώπιον αὐτοῦ εἶπα·
- Δαν. 4,8 μέχρις ὅτου ἦλθεν ὁ Δανιήλ, του ὁποῖου το ὄνομα εἶναι Βαλτάσαρ, ἔχει δηλαδὴ τὸ ὄνομα τοῦτο του Θεοῦ μου· αὐτός, λοιπὸν, ὁ Δανιήλ ἔχει Ἅγιον Πνεῦμα Θεοῦ καὶ πρὸς αὐτὸν εἶπα το ὄνειρόν μου.
- Δαν. 4,9 Βαλτάσαρ ὁ ἄρχων τῶν ἐπαιδῶν, ὃν ἐγὼ ἔγνων ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν σοὶ καὶ πᾶν μυστήριον οὐκ ἀδυνατεῖ σε, ἄκουσον τὴν ὄρασιν τοῦ ἐνυπνίου μου, οὗ εἶδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ εἶπόν μοι·
- Δαν. 4,9 Βαλτάσαρ, ἀρχων των μάγων, γνωρίζω καλὰ ὅτι εἰς σε κατοικεῖ το Ἅγιον Πνεῦμα του Θεοῦ καὶ ὅτι κανενὸς μυστηρίου ἢ λύσις δεν εἶναι δια σε ἀδύνατος. Ἄκουσε, λοιπὸν, το ὄραμα του ἐνυπνίου μου, το ὁποῖόν εἶδα καὶ εἶπε εἰς ἐμέ την ἐρμηνείαν.
- Δαν. 4,10 ἐπὶ τῆς κοίτης μου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ δένδρον ἐν μέσῳ τῆς γῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ πολὺ.
- Δαν. 4,10 Ἐκοιμώμην εἰς την κλίνην μου καὶ εἶδα· ἰδοὺ ἓνα δένδρον μεγάλου ὕψους στο μέσον της πεδιάδος.
- Δαν. 4,11 ἐμεγαλύνθη τὸ δένδρον καὶ ἴσχυσε, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἐφθασεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ κῦτος αὐτοῦ εἰς τὸ πέρασ ἀπάσης τῆς γῆς·
- Δαν. 4,11 Το δένδρον αὐτὸ ἐμεγάλωσεν, ἀνεπτύχθη υπερβολικά. Το ὕψος του ἐφθασεν ἕως τον ουρανὸν καὶ ἡ ἔκτασις του ἐκάλυψε τα πέρατα ὅλης της γῆς.

- Δαν. 4,12 τὰ φύλλα αὐτοῦ ὠραῖα, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφή πάντων ἐν αὐτῷ· καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ κατεσκῆνουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατώκουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐτρέφετο πᾶσα σὰρξ.
- Δαν. 4,12 Τα φύλλα του ἦσαν ὠραία. Οἱ καρποὶ του ἀφθονοί, ἀπὸ τους οποίους ὅλοι ἐτρέφοντο. Κατω ἀπὸ αὐτὸ εἶχαν τὰς φωλεὰς τῶν τὰ ἀγρία θηρία καὶ στους κλάδους του κατοικοῦσαν τὰ πουλιὰ τοῦ ουρανοῦ. Ἀπὸ αὐτὸ ἐτρέφοντο ὅλα τὰ ζωντανὰ ὄντα.
- Δαν. 4,13 ἐθεώρουν ἐν ὀράματι τῆς νυκτὸς ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ ἰδοὺ εἶρ καὶ ἅγιος ἀπ’ οὐρανοῦ κατέβη
- Δαν. 4,13 Ἐνῶ λοιπὸν ἐξηπλωμένος καὶ κοιμώμενος εἰς τὴν κλίνην μου ἐβλεπα τὰ νυκτερινὰ αὐτὰ ὀράματα, αἴφνης κατέβηκε ἀπὸ τὸν ουρανὸν ἅγιος ἄγγελος.
- Δαν. 4,14 καὶ ἐφώνησεν ἐν ἰσχυί καὶ οὕτως εἶπε· ἐκκόψατε τὸ δένδρον καὶ ἐκτίλατε τοὺς κλάδους αὐτοῦ καὶ ἐκτινάξατε τὰ φύλλα αὐτοῦ καὶ διασκορπίσατε τὸν καρπὸν αὐτοῦ· σαλευθήτωσαν τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτοῦ καὶ τὰ ὄρνεα ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτοῦ·
- Δαν. 4,14 Ἐφώνησε με μεγάλην φωνὴν καὶ εἶπε τὰ ἐξῆς· Κοψατε τὸ δένδρον αὐτὸ, μαδήσατε τοὺς κλάδους του, τινάξατε κάτω τὰ φύλλα του, διασκορπίσατε τὸν καρπὸν του. Ἄς φύγουν τρομαγμένα τὰ θηρία, που ἦσαν κάτω ἀπὸ αὐτὸ, καὶ τὰ πτηνὰ, που ἦσαν στους κλάδους του.
- Δαν. 4,15 πλὴν τὴν φυὴν τῶν ριζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῆ ἑάσατε καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ χαλκῷ καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ κοιτασθήσεται, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἡ μερὶς αὐτοῦ ἐν τῷ χόρτῳ τῆς γῆς.
- Δαν. 4,15 Ἀφήσατε μόνον τὸ φυτόν των ριζῶν του μέσα εἰς τὴν γῆν. Με δεσμὰ σιδηρὰ καὶ χάλκινα δέσατε τὸν ἄνθρωπον, που συμβολίζεται με τὸ δένδρον αὐτὸ. Αὐτὸς θα κοιμάται στο ἐξῆς ἔξω εἰς τὴν χλόην, κάτω ἀπὸ τὴν δροσιά του ουρανοῦ. Θα ἔχη μέρος καὶ συναναστροφήν με τὰ θηρία καὶ θα τρώγῃ τὸ χορτάρι τῆς γῆς.
- Δαν. 4,16 ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀλλοιωθήσεται, καὶ καρδία θηρίου δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ἐπτὰ καιροὶ ἀλλαγῆσονται ἐπ’ αὐτόν.
- Δαν. 4,16 Ἡ καρδία του θα μεταβληθῇ, θα γίνῃ διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν καρδιάν των ἀνθρώπων. Θα δοθῇ εἰς αὐτόν καρδία θηρίου. Ἐπτὰ χρονικὰς περιόδους θα περάσῃ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἰς τὴν κατάστασιν αὐτήν.
- Δαν. 4,17 διὰ συγκρίματος εἶρ ὁ λόγος, καὶ ῥῆμα ἁγίων τὸ ἐπερώτημα, ἵνα γνῶσιν οἱ ζῶντες ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτὴν καὶ ἐξουδένωμα ἀνθρώπων ἀναστήσει ἐπ’ αὐτήν.
- Δαν. 4,17 Ἀπόφασις διαγγελθεῖσα ἀπὸ οὐράνιον ἄγγελον εἶναι ὁ λόγος αὐτὸς. Ἀποτελεῖ ἀπάντησιν εἰς ἐρώτημα, το οποίον ἐτέθη ὑπὸ των ἁγίων στον ουρανόν, δια να μάθουν οἱ ζῶντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ὁ Κύριος του κόσμου εἶναι ὁ Ὑψιστος, ὁ κυρίαρχος ἐπὶ πάσαν βασιλείαν ἀνθρώπων. Καὶ ὅτι εἰς ἐκείνους, που αὐτὸς θα κρίνῃ καλόν να δώσῃ τὴν ἐξουσίαν, θα τὴν δώσῃ. Καὶ εἰς τὰ χέρια του εἶναι να ἀναδείξῃ καὶ εγκαταστήσῃ ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ὁ ἄνθρωπον ἀσημον καὶ περιφρονημένον.
- Δαν. 4,18 τοῦτο τὸ ἐνύπνιον, ὃ εἶδον ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ σύ, Βαλτάσαρ, τὸ σύγκριμα εἶπόν, ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ τῆς βασιλείας μου οὐ δύνανται τὸ σύγκριμα αὐτοῦ δηλῶσαι μοι, σύ δέ, Δανιήλ, δύνασαι, ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν σοί. -
- Δαν. 4,18 Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐνύπνιον, το οποίον ἐγὼ ὁ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς εἶδον. Σὺ δέ, Βαλτάσαρ, εἶπέ μοι τὴν ἐρμηνείαν, διότι ὅλοι οἱ ἄλλοι σοφοὶ τῆς βασιλείας μου δεν εἶναι ἱκανοὶ να μου δώσουν τὸ νόημά του. Σὺ ὅμως, Δανιήλ, ἠμπορεῖς, διότι ὑπάρχει εἰς σε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ”.
- Δαν. 4,19 Τότε Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἀπηνεώθη ὡσεὶ ὥραν μίαν, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασαν αὐτόν. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν· Βαλτάσαρ, τὸ ἐνύπνιον καὶ ἡ σύγκρισις μὴ κατασπευσάτω σε· καὶ ἀπεκρίθη Βαλτάσαρ καὶ εἶπε· κύριε, τὸ ἐνύπνιον ἔστω τοῖς μισοῦσί σε καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου.
- Δαν. 4,19 Τότε ὁ Δανιήλ, ὁ οποίος ἐπώνομάζετο καὶ Βαλτάσαρ, ἔμεινε συγκεχυμένος καὶ βωβὸς μίαν περίπου ὥραν, ἐνῶ οἱ διαλογισμοὶ του τὸν συνετάρασαν. Ὁμιλήσε πάλιν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε· “Βαλτάσαρ, ἀς μὴ βιάζεσαι, δια να εἴπῃς σύντομα τὸ ὄνειρον καὶ τὴν ἐρμηνείαν του”. Ὁ Βαλτάσαρ ἀπήντησε· “κύριε, τὸ ὄνειρον αὐτὸ ἀς ἐπαλήθευση καὶ ἀς πραγματοποιηθῇ εἰς βάρους ἐκείνων, οἱ οποίοι σε μισοῦν. Ἡ ἐρμηνεία του ἀς πέσῃ ἐπάνω στους ἐχθροὺς σου.
- Δαν. 4,20 τὸ δένδρον, ὃ εἶδες τὸ μεγαλυνθὲν καὶ τὸ ἰσχυρὸν, οὗ τὸ ὕψος ἐφθάνεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ κῦτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
- Δαν. 4,20 Τὸ δένδρον, το οποίον εἶδες, τὸ τόσον μέγα καὶ ἰσχυρόν, το οποίου το ὕψος ἐφθάνεν ἕως στον ουρανόν, καὶ ἡ κόμη αὐτοῦ ἠπλώνετο εἰς πάσαν τὴν γῆν,
- Δαν. 4,21 καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ εὐθαλῆ καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς καὶ τροφή πᾶσιν ἐν αὐτῷ, ὑποκάτω αὐτοῦ κατώκουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκῆνουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ,
- Δαν. 4,21 τὰ δε φύλλα του ἦσαν θαλλερά καὶ ὁ καρπὸς του ἀφθονος, δίδων τροφήν ἐξ αὐτοῦ εἰς ὅλους, τὸ δένδρον ὑποκάτω ἀπὸ το οποίον κατοικοῦσαν τὰ ἀγρία θηρία, εἰς δε τοὺς κλάδους του ἐφώλιαζαν τὰ πουλιὰ τοῦ ουρανοῦ,
- Δαν. 4,22 σὺ εἶ, βασιλεῦ, ὅτι ἐμεγαλύνθησιν καὶ ἰσχυρὰσ καὶ ἡ μεγαλωσύνη σου ἐμεγαλύνθη καὶ ἐφθασεν εἰς τὸν

- οὐρανὸν καὶ ἡ κυριεῖα σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.
Δαν. 4,22 εἶσα σου, βασιλεῦ, διότι πράγματι ἐμεγαλύνθησιν, ἐγένεσιν ἰσχυροὶ, τὸ μεγαλεῖόν σου ἐκραταιώθη καὶ ἐφθασεν ἕως
στον οὐρανὸν καὶ ἡ κυριαρχία σου ἕως εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.
- Δαν. 4,23 καὶ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς εἶρ καὶ ἅγιον καταβαίνοντα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν· ἐκτίλατε τὸ δένδρον καὶ
διαφθείρατε αὐτό, πληρὴν τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῆ ἑάσατε καὶ ἐν δεσμῶ σιδηρῶ καὶ ἐν χαλκῶ
καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ μερίς
αὐτοῦ, ἕως οὗ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλοιωθῶσιν ἐπ’ αὐτόν,
- Δαν. 4,23 Ο δε ἄγγελος, τον οποιον ειδεν ο βασιλευς, τον ἅγιον εκεινον να κατεβαινη ἀπὸ τον ουρανὸν καὶ να λέγῃ·
Μαθήσατε τὸ δένδρον, καταστρέψατέ το, πληρὴν ἀφήσατε τὴν φύτταν των ριζῶν του μέσα εἰς τὴν γῆν, δέσατέ το με
δεσμὰ σιδερένια καὶ χάλκινα καὶ ἀφήσατέ το να μένη ἔξω εἰς τὴν χλόην· θα ἔχη τον καταυλισμὸν του κάτω ἀπὸ
τὴν δρόσον του ουρανοῦ, ἡ κατοικία του θα εἶναι ἀνάμεσα ἀπὸ τα ἀγρία θηρία, μέχρις ὅτου συμπληρωθῶν δι’
αὐτὸν ἑπτὰ καιροί,
- Δαν. 4,24 τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ, βασιλεῦ. καὶ σύγκριμα Ὑψίστου ἐστίν, ὃ ἐφθασεν ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν
βασιλέα,
- Δαν. 4,24 ἰδοὺ, λοιπὸν, τώρα καὶ ἡ ἐρμηνεῖα του, ὦ βασιλεῦ· ἡ ἐρμηνεῖα αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ αὐτὸν τον Ὑψιστον Θεόν. Καὶ
αὐτὸ που ἀποκαλύπτει δια του ονειρου ο Θεός, θα πέση συντόμως ἐπάνω στον κύριόν μου τον βασιλέα.
- Δαν. 4,25 καὶ σὲ ἐκδιώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἔσται ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν
ψωμιοῦσί σε καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσῃ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγῆσονται ἐπὶ σέ, ἕως οὗ
γνῶς ὅτι κυριεῖται ὁ Ὑψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.
- Δαν. 4,25 Θα σε εκδιώξουν εκ μέσου των ανθρωπων, θα κατοικήσῃ με τα ἀγρία θηρία, θα σε τρέφουν με χορτάρια ὡσάν το
βόδι, θα καταυλισθῆς στο ὑπαιθρον κάτω ἀπὸ τὴν δρόσον του ουρανοῦ, θ’ ἀλλάξουν ἑπτὰ καιροὶ ἐπάνω εἰς σέ,
μέχρις ὅτου μάθῃς καὶ γνωρίσῃς, ὅτι ο Ὑψιστος κυριαρχεῖ ἐπὶ τῆς βασιλείας ὅλων των ανθρωπων καὶ ο οποιος
διδει την βασιλειαν του κόσμου εἰς εκεινον, που θέλει.
- Δαν. 4,26 καὶ ὅτι εἶπαν· ἑάσατε τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν τοῦ δένδρου, ἡ βασιλεία σου σοὶ μενεῖ, ἀφ’ ἧς ἂν γνῶς τὴν
ἐξουσίαν τὴν οὐράνιον.
- Δαν. 4,26 Εκείνο δε που ειπαν οι ἄγγελοι του ουρανοῦ· “ἀφήσατε τὴν φύτταν των ριζῶν του δένδρου”, σημαίνει ὅτι ἡ
βασιλεία σου θα διατηρηθῇ δια σε καὶ θα τὴν ἀποκτήσῃς, ἀπὸ τότε που θα ἀναγνώρισῃς τὴν ἐξουσίαν τῆς
ουρανίου βασιλείας.
- Δαν. 4,27 διὰ τοῦτο, βασιλεῦ, ἡ βουλή μου ἀρεσάτω σοὶ καὶ τὰς ἀμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι καὶ τὰς
ἀδικίας ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων· ἴσως ἔσται μακρόθυμος τοῖς παραπτώμασί σου ὁ Θεός, -
- Δαν. 4,27 Δια τοῦτο, βασιλεῦ, ἀς φανῇ ἀρεστή καὶ ἀς γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ σε ἡ συμβουλή μου· φρόντισε να εξαλείψῃς τὰς
ἀμαρτίας σου με ἐλεημοσύνας καὶ τὰς ἀδικίας σου με ἔλεος καὶ φιλανθρωπίαν πρὸς τους πτωχοὺς. Ἴσως θα φανῇ
ἔτσι μακρόθυμος ο Θεός δια τα ἀμαρτήματά σου”.
- Δαν. 4,28 Ταῦτα πάντα ἐφθασεν ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα.
- Δαν. 4,28 Ὅλα αὐτὰ συνέβησαν στον βασιλέα Ναβουχοδονόσορα.
- Δαν. 4,29 μετὰ δωδεκάμηνον ἐπὶ τῷ ναφ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι περιπατῶν
- Δαν. 4,29 Δωδεκα μήνας ἔπειτα αὐτὸ το ὄνειρον, ἐνὸς αὐτὸς ἐπεριπατοῦσε στον ἐν Βαβυλῶνι ναόν τῆς βασιλείας του,
- Δαν. 4,30 ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν· οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ὠκοδόμησα εἰς οἶκον βασιλείας
ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου;
- Δαν. 4,30 ἐπήρε τον λόγον καὶ εἶπεν· “αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ μεγάλη Βαβυλῶν, τὴν οποιαν ἐγὼ ἀνοικοδόμησα ὡς πρωτεύουσαν
τῆς βασιλείας μου, με τὴν μεγάλην μου ἰσχὴν καὶ δύναμιν, ὥστε να διαλαλή τὴν μεγαλειότητά μου καὶ τὴν δόξαν
μου”;
- Δαν. 4,31 ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι τοῦ βασιλέως ὄντος, φωνὴ ἀπ’ οὐρανοῦ ἐγένετο· σοὶ λέγουσι,
Ναβουχοδονόσορ βασιλεῦ, ἡ βασιλεία παρήλθεν ἀπὸ σοῦ,
- Δαν. 4,31 Ἐνῶ ευρίσκετο ο λόγος αὐτὸς ἀκόμη στο στόμα του βασιλέως, ἤλθε φωνὴ ἀπὸ τον ουρανὸν. “Εἰς σέ, βασιλεῦ
Ναδουχοδονόσορ, ἀπευθύνεται ο λόγος αὐτός· ἡ βασιλεία σου ἐπέρασεν, ἀφηρέθη ἀπὸ σέ,
- Δαν. 4,32 καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων σὲ ἐκδιώξουσιν, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ κατοικία σου καὶ χόρτον ὡς βοῦν
ψωμιοῦσί σε, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγῆσονται ἐπὶ σέ, ἕως οὗ γνῶς, ὅτι κυριεῖται ὁ Ὑψιστος τῆς βασιλείας τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.
- Δαν. 4,32 Θα σε εκδιώξουν ἀπὸ τὴν κοινωνίαν των ανθρωπων καὶ ἡ κατοικία σου θα εἶναι ἀνάμεσα εἰς τα θηρία τα ἀγρια.
Θα σε τρέφουν με χορτάρια, ὡσάν το βόδι καὶ θα περάσουν ἑπτὰ καιροὶ ἐπάνω σου, ἕως ὅτου μάθῃς καὶ γνωρίσῃς,
ὅτι ο Ὑψιστος Θεός εἶναι ὁ κύριος τῆς βασιλείας των ανθρωπων καὶ ὅτι διδει αὐτός τὴν βασιλειαν εἰς εκεινον, τον
οποιον θέλει”.
- Δαν. 4,33 αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη καὶ χόρτον ὡς
βοῦς ἦσθι, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λεόντων

ἐμεγαλύνθησαν καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ ὡς ὄρνέων. -

- Δαν. 4,33 Κατὰ την στιγμὴν ακριβῶς ἐκεῖνην ἐξεπληρώθη διὰ τὸν Ναβουχοδονόσορα ἡ προφητεία τοῦ ονειροῦ. Διότι αὐτὸς ἔχασε τὸ λογικὸν του, ἐξεδιώχθη ἀπὸ τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, ἔτρωγεν ὡσάν βοῖδι χορτάρη καὶ ἡ δρόσος τοῦ οὐρανοῦ ἔβρεχε τὸ σῶμα του, ἕως ὅτου αἱ τρίχες αὐτοῦ ἐμεγάλωσαν ὡσάν τὰς τρίχας τοῦ λέοντος καὶ τὰ νύχια του ἔγιναν ὡσάν τὰ νύχια τῶν ἀρπακτικῶν ὀρνέων.
- Δαν. 4,34 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέλαβον, καὶ αἱ φρένες μου ἐπ' ἐμὲ ἐπεστράφησαν, καὶ τῷ Ὑψίστῳ ἠύλογησα καὶ τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα ἤνεσα καὶ ἐδόξασα, ὅτι ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν,
- Δαν. 4,34 “Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ χρονικοῦ αὐτοῦ διαστήματος, ἐγὼ ὁ Ναβουχοδονόσορ, ὑψώσα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ λογικὸν μου ἐπανήλθεν. Ἐδόξασα τὸν Ὑψιστὸν καὶ ὑμνολόγησα ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ζῆ στους αἰῶνας τῶν αἰῶνων, τὸν ἐδοξολόγησα, διότι εἰς αὐτὸν πράγματι εἶναι αἰώνιος ἡ ἐξουσία καὶ ἡ βασιλεία του εἰς γενεὰν γενεῶν.
- Δαν. 4,35 καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὡς οὐδὲν ἐλογίσθησαν, καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐν τῇ κατοικίᾳ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιποιήσεται τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐρεῖ αὐτῷ· τί ἐποίησας;
- Δαν. 4,35 Καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ποὺ κατοικοῦν τὴν γῆν, ὡς ἓνα τίποτε εἶναι ἐνώπιον του. Συμφωνοῦν με τὸ θέλημά του διατάσσει καὶ πράττει εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς γῆς. Καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς, ὁ ὁποῖος θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ παντοδύναμον χεῖρ του καὶ νὰ πῇ εἰς αὐτὸν τί ἐπραξες;
- Δαν. 4,36 αὐτῷ τῷ καιρῷ αἱ φρένες μου ἐπεστράφησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον, καὶ ἡ μορφή μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ οἱ τύραννοί μου καὶ οἱ μεγιστᾶνες μου ἐζήτησαν με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκράταιώθη, καὶ μεγαλωσύνῃ περισσοτέρα προσετέθη μοι.
- Δαν. 4,36 Κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ἡ διανοητικὴ μου υγεία ἀποκατεστάθη καὶ ἐπανήλθον εἰς τὴν δάξαν τῆς βασιλείας μου. Ἡ μορφή καὶ ἡ ὅλη ἐμφάνισίς μου ἀποκατεστάθη εἰς τὴν προτέρα τῆς κατάστασιν, οἱ ἀρχόντες μου καὶ οἱ μεγιστᾶνες μου με ἀνεζητούσαν, ἡ βασιλεία μου ἐγένετο πάλιν ἰσχυρά, ἡ δὲ δόξα προσετέθη ἀκόμη μεγαλυτέρα εἰς ἐμὲ.
- Δαν. 4,37 νῦν οὖν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινὰ καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις, καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι.
- Δαν. 4,37 Καὶ τώρα, λοιπὸν, ἐγὼ, ὁ Ναβουχοδονόσορ, ὑμνολογῶ καὶ ὑπερυψῶνω καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, διότι ὅλα τὰ ἔργα αὐτοῦ εἶναι ἀληθινὰ, αἱ ὁδοὶ του δίκαιαι καὶ ὀρθαὶ καὶ ἠμπορεῖ νὰ ταπεινώσῃ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πορεύονται με ὑπερηφάνειαν”.

ΔΑΝΙΗΛ 5

- Δαν. 5,1 Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ χιλίοις, καὶ κατέναντι τῶν χιλίων ὁ οἶνος.
- Δαν. 5,1 Ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἔκαμε μέγα δεῖπνον εἰς χιλίους ἀπὸ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, ἐνώπιον τῶν ὁποῖων παρετέθη ἀφθονος οἶνος.
- Δαν. 5,2 καὶ πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου τοῦ ἐνεγκεῖν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ πιέτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ.
- Δαν. 5,2 Ἐνῶ δὲ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐπινεν οἶνον καὶ ἠψυφαίνετο ἀπὸ τὴν γεύσιν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς εὐθυμίαν καὶ εἶπε νὰ φέρουν ἐκεῖ εἰς τὴν τράπεζαν τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ σκεύη, τὰ ὁποῖα ὁ πατὴρ του ὁ Ναβουχοδονόσορ εἶχε πάρει ἀπὸ τὸν ναὸν τοῦ Σολομῶντος καὶ τὰ ἔφερεν εἰς τὴν Βαβυλώνα· νὰ τα φέρουν εἰς τὴν τράπεζαν, διὰ νὰ πίνουν με αὐτὰ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες του, αἱ παλλακαὶ του καὶ αἱ γυναῖκες του.
- Δαν. 5,3 καὶ ἠνέχθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ·
- Δαν. 5,3 Πράγματι ἔφεραν τὰ ἱερὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ σκεύη, τὰ ὁποῖα ὁ πατὴρ του εἶχε πάρει ἀπὸ τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. Με τὰ ἱερὰ αὐτὰ σκεύη ἔπινον ὁ βασιλεὺς, οἱ μεγιστᾶνες τῆς βασιλείας, αἱ παλλακαὶ του καὶ αἱ γυναῖκες του.
- Δαν. 5,4 ἔπινον οἶνον καὶ ἤνεσαν τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς καὶ χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς καὶ ξυλίνοους καὶ λιθίνοους.
- Δαν. 5,4 Ἐπιναν τὸν οἶνον καὶ ὑμνολογούσαν τοὺς θεοὺς τῶν χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς, τοὺς χαλκοῦς καὶ σιδηρένους, τοὺς ξυλίνοους καὶ τοὺς λιθίνοους.
- Δαν. 5,5 ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς λαμπάδος ἐπὶ τὸ κόνιαμα τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθέωρει τοὺς ἀστραγάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφούσης.

- Δαν. 5,5 Αίφνης κατά την ώραν εκείνην εβγήκαν δάκτυλοι χειρός ανθρώπου και έγραφαν απέναντι της λυχνίας επάνω στο αμμοκονίαμα του τοίχου του βασιλικού ανακτόρου. Ο βασιλεύς έβλεπε τον καρπόν της χειρός, η οποία έγραφε.
- Δαν. 5,6 τότε τοῦ βασιλέως ἡ μορφή ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν, καὶ οἱ σύνδεσμοι τῆς ὀσφύος αὐτοῦ διελύοντο, καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκροτοῦντο.
- Δαν. 5,6 Τότε η μορφή του βασιλέως ηλλοιώθη από τον φόβον. Αι σκέψοτου τον συνετάραζαν, τί αρθρώσεις της μέσης του σαν να διελύθησαν και τα γόνατά του τρέμοντα συνεκρούοντο το ένα με το άλλο.
- Δαν. 5,7 καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεύς ἐν ἰσχύϊ τοῦ εἰσαγαγεῖν μάγους, Χαλδαίους, γαζαρηνοὺς καὶ εἶπε τοῖς σοφοῖς Βαβυλῶνος· ὅς ἂν ἀναγνῶ τὴν γραφὴν ταύτην καὶ τὴν σύγκρισιν γνωρίσῃ μοι, πορφύραν ἐνδύσεται, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξει.
- Δαν. 5,7 Ο βασιλεύς εφώναξε με μεγάλην φωνήν να οδηγήσουν εκεί μάγους, Χαλδαίους, αστρολόγους και είτε προς τους σοφούς της Βαβυλώνας· “εκείνος, ο οποίος θα αναγνώση αυτήν την γραφήν και θα καταστήση εις εμέ γνωστόν το νόημά της, θα ενδυθῆ βασιλικήν πορφύραν, το χρυσούν περιδέραιον θα τεθῆ στον τράχηλόν του και θα είναι ο τρίτος ἀρχων στο βασιλειόν μου”.
- Δαν. 5,8 καὶ εἰσεπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασιλέως καὶ οὐκ ἠδύναντο τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, οὐδὲ τὴν σύγκρισιν γνωρίσαι τῷ βασιλεῖ.
- Δαν. 5,8 Εισήρχοντο τότε εις την αίθουσαν του συμποσίου ὄλοι οι σοφοὶ του βασιλέως και δεν ημπορούσαν ούτε να αναγνώσουν την γραφήν, ούτε, φυσικά, και το νόημά της να καταστήσουν γνωστόν στον βασιλέα.
- Δαν. 5,9 καὶ ὁ βασιλεύς Βαλτάσαρ πολὺ ἐταράχθη, καὶ ἡ μορφή αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπ’ αὐτῷ, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ συνεταράσσοντο. -
- Δαν. 5,9 Ο βασιλεύς Βαλτάσαρ εταράχθη πολὺ. Η μορφή του ηλλοιώθη από τον φόβον. Αλλά και οι μεγιστάνες επίσης συνεκλονίζοντο μαζί μου.
- Δαν. 5,10 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ βασίλισσα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πότου καὶ εἶπε· βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι· μὴ παρασσέτωσάν σε οἱ διαλογισμοὶ σου, καὶ ἡ μορφή σου μὴ ἀλλοιούσθω·
- Δαν. 5,10 Την ώραν εκείνην εισήλθεν η Βασιλομήτωρ εις την αίθουσαν του συμποσίου και εἶπε· “βασιλεῦ, στους αιώνας να ζήσης. Ας μη σε ταράσσουν σκέψεις ζοφεραὶ και η μορφή σου ας μη αλλοιώνεται από των φόβον.
- Δαν. 5,11 ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἐν ᾧ πνεῦμα Θεοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρὸς σου γρηγόρησις καὶ σύνεσις εὐρέθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ σου ἄρχοντα ἐπασιδῶν, μάγων, Χαλδαίων, γαζαρηνῶν κατέστησεν αὐτόν,
- Δαν. 5,11 Εἰς το βασιλειόν σου υπάρχει ἕνας ἀνὴρ, στον οποίον κατοικεῖ το Πνεῦμα του Θεοῦ, και κατά τας ημέρας του πατρὸς σου τα πράγματα ἀπέδειξαν, ὅτι υπήρχεν εις αὐτόν εγρήγορσις και σύνεσις. Δια τούτο ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ, ο πατήρ σου, τον διώρισε ἀρχοντα των εξορκιστῶν των μάγων, των Χαλδαίων, των αστρολόγων.
- Δαν. 5,12 ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ καὶ φρόνησις καὶ σύνεσις ἐν αὐτῷ, συγκρίνων ἐνύπνια καὶ ἀναγγέλλων κρατούμενα καὶ λύων συνδέσμους, Δανιήλ, καὶ ὁ βασιλεύς ἐπέθηκεν ὄνομα αὐτῷ Βαλτάσαρ· νῦν οὖν κληθῆτω, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖ σοι. -
- Δαν. 5,12 Διότι εις αὐτόν υπήρχε πλούσιον το Πνεῦμα του Θεοῦ. Εχει αὐτός φρόνησιν και σύνεσιν, ὥστε να ερμηνεύη τα ἐνύπνια, να ἀναγγέλλη και ἀποσαφηνίζη ὅσα ἀσαφῆ ἦσαν δια τους ἄλλους και να λύη δύσκολα προβλήματα. Αὐτός είναι ο Δανιήλ, τον οποίον ο βασιλεύς πατέρας σου ὠνόμασε Βαλτάσαρ. Ας κληθῆ, λοιπόν, τώρα εις την αίθουσαν, δια να σου καταστήση γνωστόν το νόημα της γραφῆς αὐτῆς”.
- Δαν. 5,13 Τότε Δανιήλ εἰσῆχθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς τῷ Δανιήλ· σὺ εἶ Δανιήλ, ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλεύς ὁ πατὴρ μου;
- Δαν. 5,13 Τότε πράγματι ο Δανιήλ ὠδηγήθη ἐνώπιον του βασιλέως, στο οποίον και ο βασιλεύς εἶπε· “συ εἶσαι ο Δανιήλ, ο ἀπὸ τους Ἰουδαίους αἰχμαλώτους, τους οποίους ο βασιλεύς πατέρας μου ἔφερεν ἐδῶ;
- Δαν. 5,14 ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἐν σοί, καὶ γρηγόρησις καὶ σύνεσις καὶ σοφία περισσὴ εὐρέθη ἐν σοί.
- Δαν. 5,14 ἤκουσα δια σε ὅτι ἔχεις Πνεῦμα Θεοῦ, νήψις δε και σύνεσις και σοφία πλούσια εὐρίσκεται εις σε.
- Δαν. 5,15 καὶ νῦν εἰσῆλθον ἐνώπιόν μου οἱ σοφοί, μάγοι, γαζαρηνοί, ἵνα τὴν γραφὴν ταύτην ἀναγνῶσι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσωσί μοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἀναγγεῖλαι μοι.
- Δαν. 5,15 Εδῶ προσήλθον προ ολίγου ἐνώπιόν μου οι σοφοί, οι μάγοι, οι αστρολόγοι δια να αναγνώσουν αὐτὰ τα γράμματα και να καταστήσουν γνωστόν εις εμέ το νόημά των. Αλλά δεν ημπόρεσαν τίποτε να εἶπουν.
- Δαν. 5,16 καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι δύνασαι κρίματα συγκρίναι· νῦν οὖν ἐὰν δυναθῆς τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφύραν ἐνδύσῃ, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσοῦς ἔσται ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξεις.
- Δαν. 5,16 Εγὼ ὁμως ἐπληροφόρηθην δια σέ, ὅτι ημπορεῖς να γνωρίσης και να κατανόησης κρίσεις και ἀποφάσσοτου Θεοῦ. Εὰν, λοιπόν, τώρα ημπορέσης να αναγνώσης την γραφήν αὐτήν και να καταστήσης γνωστόν εις εμέ το νόημά της θα ενδυθῆς βασιλικήν πορφύραν, θα περιβληθῆς στον τράχηλόν σου χρυσούν περιδέραιον και θα ἀνακηρυχθῆς

τρίτος αρχών στο βασιλείον μου”.

- Δαν. 5,17 τότε ἀπεκρίθη Δανιήλ καὶ εἶπεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· τὰ δόματα σου σοὶ ἔστω, καὶ τὴν δωρεὰν τῆς οἰκίας σου ἐτέρω δός, ἐγὼ δὲ τὴν γραφὴν ἀναγνώσομαι τῷ βασιλεῖ καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι.
- Δαν. 5,17 Ὁ Δανιήλ ἀπήντησε τότε καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “τα δῶρα σου ἀς μείνουν εἰς σε τα ἀγαθὰ τοῦ οἴκου σου δώσε τα εἰς ἄλλον. Εἰς ὅμως θα ἀναγνώσω τὴν γραφὴν αὐτὴν εἰς σε τὸν βασιλέα καὶ θα καταστήσω γνωστὴν εἰς σε τὸ νόημα τῆς
- Δαν. 5,18 Βασιλεῦ, ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος τὴν βασιλείαν καὶ τὴν μεγαλωσύνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν ἔδωκε
- Δαν. 5,18 Βασιλεῦ, ὁ ὕψιστος Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὸν πατέρα σου, τὸν Ναβουχοδονόσορα μεγαλεῖον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν.
- Δαν. 5,19 καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλωσύνης, ἧς ἔδωκεν αὐτῷ, πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλώσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· οὐκ ἠβούλετο αὐτὸς ἀνήρει, καὶ οὐκ ἠβούλετο αὐτὸς ἔτυπτε, καὶ οὐκ ἠβούλετο αὐτὸς ὕψου, καὶ οὐκ ἠβούλετο αὐτὸς ἑταπεινῶσαι.
- Δαν. 5,19 Ἐξ αἰτίας τοῦ μεγαλείου αὐτοῦ, ποῦ του ἔδωκεν ὁ Θεός, ὅλοι οἱ λαοί, αἱ φυλαὶ καὶ αἱ γλώσσαι τῆς γῆς τὸν ἔτρεμαν καὶ τὸν εφοβούντο. Αὐτὸς, ἐκείνους τοὺς οὐσίους ἠθέληεν, ἐκείνους, τοὺς οὐσίους ἠθέληεν, ἐκτυπούσε. Αὐτὸς ἐκείνους τοὺς οὐσίους ἠθέλε, ὕψωνε καὶ ἐδοξάζεν, ἐκείνους δε τοὺς οὐσίους ἠθέληεν ἐταπεινῶσαι.
- Δαν. 5,20 καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερηφανεύσασθαι, κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἡ τιμὴ ἀφῆρέθη ἀπ’ αὐτοῦ,
- Δαν. 5,20 Ὄταν ὅμως ἡ καρδιά του ἐκυριεύθη ἀπὸ ὑψηλοφροσύνης καὶ ἀλαζονείας καὶ τὸ πνεῦμα του ἐξ αἰτίας τῆς ὑπερηφανείας του ἐσκληρύνθη, ἐκρημνίσθη ἀπὸ τὸν θρόνον τὸν βασιλικόν καὶ ἀφῆρέθη ἀπὸ αὐτὸν ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα.
- Δαν. 5,21 καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρδιά αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων ἐδόθη, καὶ μετὰ τῶν ὀνάντων ἡ κατοικία αὐτοῦ, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ἐψώμιζον αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως οἷ ἔγνω ὅτι κυριεύει ὁ Θεὸς ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτῇν.
- Δαν. 5,21 Ἐξεδιώχθη ἀπὸ τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ δε τὴν καρδίαν μετεβλήθη καὶ ἐμεινεν ὁμοῖος με τὰ ἀγρία θηρία. Ἐζούσε με τοὺς ἀγρίους ὄνους, ἔτρωγεν ἀντὶ ἄρτου χορτάρη ὡσάν τα βόϊδια καὶ τὸ σῶμα του ἐμοῦσκευεν καὶ ἠλλάξε χρῶμα ἀπὸ τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ. Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτῆς τῆς φρενοβλαβείας ἐμεινε, μέχρις ὅτου ἀνεγνώρισεν ὅτι ὁ ὕψιστος Θεὸς εἶναι κύριος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων καὶ δίδει αὐτῇν εἰς ἐκείνον, τὸν ὁποῖον αὐτὸς προστιμᾷ καὶ θέλει.
- Δαν. 5,22 καὶ σὺ οὖν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ οὐκ ἐταπεινώσας τὴν καρδίαν σου κατενώπιον τοῦ Θεοῦ· οὐ πάντα ταῦτα ἔγνω;
- Δαν. 5,22 Καὶ σὺ, λοιπὸν, Βαλτάσαρ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, δὲν ἐταπεινώσας τὴν ψυχὴν σου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Δὲν τα εἶχες πληροφορηθῆ ὅλα αὐτὰ;
- Δαν. 5,23 καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθη, καὶ τὰ σκεῦη τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἤνεγκαν ἐνώπιόν σου, καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνες σου καὶ αἱ παλλακαὶ σου καὶ αἱ παράκοιτοί σου οἶνον ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς, καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς καὶ χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς καὶ ξυλίνοὺς καὶ λιθίνοὺς, οἳ οὐ βλέπουσι καὶ οἳ οὐκ ἀκούουσι καὶ οὐ γινώσκουσιν, ἤνεσας καὶ τὸν Θεόν, οὗ ἡ πνοὴ σου ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου, αὐτόν οὐκ ἐδόξασας.
- Δαν. 5,23 Καὶ ὅμως ἐπέδειξες ἀλαζονείαν καὶ ὑψηλοφροσύνην ἐναντίον τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἀπόδειξες, ὅτι ἔφεραν ἐνώπιόν σου τὰ σκεῦη τοῦ ναοῦ του· καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνες σου καὶ αἱ παλλακαὶ σου καὶ αἱ γυναῖκες σου ἐπίνατε οἶνον με αὐτὰ. Κατὰ δε τὸ διάστημα τῆς εὐωχίας σας ὑμνολογήσατε τοὺς θεοὺς τοὺς ἰδικούς σας, τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκίνοὺς καὶ σιδηρένιοὺς καὶ ξυλίνοὺς καὶ λιθίνοὺς, οἳ οὐ βλέπουν, οὐτε ἀκούουν, οὐτε γνωρίζουν τίποτε. Αὐτοὺς, λοιπὸν, σὺ ἐδοξολόγησες, τὸν δε Θεόν, εἰς τὰ χέρια τοῦ οὐρανοῦ εὐρίσκεται ἡ ἀναπνοὴ σου καὶ ὅλαι αἱ πορεῖαι τῆς ζωῆς σου, αὐτόν δὲν τὸν ἐδόξασες.
- Δαν. 5,24 διὰ τοῦτο ἐκ προσώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἀστράγαλος χειρὸς καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξε.
- Δαν. 5,24 Δια τοῦτο ἐκ μέρους αὐτοῦ, ἀπεστάλη ὁ καρπὸς τῆς χειρὸς καὶ ἐγράψε τὴν γραφὴν αὐτὴν ἐπάνω στον τοῖχον.
- Δαν. 5,25 καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἐντεταγμένη· μανή, θεκέλ, φάρες.
- Δαν. 5,25 Καὶ αὕτη ἡ ἀποτυπωμένη ἐπάνω στον τοῖχον γραφὴ λέγει· “μανή, θεκέλ, φάρες”.
- Δαν. 5,26 τοῦτο τὸ σύγκριμα τοῦ ῥήματος· μανή, ἐμέτρησεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν·
- Δαν. 5,26 Ἀκουσε, λοιπὸν, καὶ τὴν ἐρμηνείαν τῆς γραφῆς αὐτῆς· μανή, σημαίνει· Ὁ Θεὸς ἐμέτρησε τὴν βασιλείαν σου καὶ τὴν συνεπλήρωσε.
- Δαν. 5,27 θεκέλ, ἐστάθη ἐν ζυγῷ καὶ εὐρέθη ὑστεροῦσα·
- Δαν. 5,27 Θεκέλ σημαίνει· Ἐτέθη ἐπάνω στον ζυγόν, ἐζυγίσθη καὶ εὐρέθη λιποβαρῆς.
- Δαν. 5,28 φάρες, διήρηται ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσαις. -
- Δαν. 5,28 Φάρες σημαίνει· Ἐχει διαιρεθῆ πλέον ἡ βασιλεία σου καὶ ἐδόθη στους Μήδους καὶ στους Πέρσας.

- Δαν. 5,29 Καὶ εἶπε Βαλτάσαρ καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιὴλ πορφύραν καὶ τὸν μανιάκην τὸν χρυσοῦν περιέθηκαν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξε περὶ αὐτοῦ εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ.
- Δαν. 5,29 Ἀμέσως ὁ Βαλτάσαρ διέταξε καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιὴλ τὴν βασιλικὴν πορφύραν, ἔθεσαν περὶ τὸν τράχηλόν του τὸ χρυσοῦν περιδέριον καὶ δια κήρυκος ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ Δανιὴλ εἶναι ὁ τρίτος ἀρχὼν στο βασιλεῖόν του.
- Δαν. 5,30 ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνηρέθη Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ὁ Χαλδαίων.
- Δαν. 5,30 Κατὰ τὴν ἰδίαν ὁμοίως ἐκείνην νύκτα ἐφρονεῦθη ὁ Βαλτάσαρ, ὁ βασιλεὺς τῶν Χαλδαίων.
- Δαν. 5,31 καὶ Δαρεῖος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν, ὧν ἐτῶν ἐξήκοντα δύο.
- Δαν. 5,31 Τὴν δε βασιλείαν του παρέλαβε Δαρεῖος ὁ Μῆδος, ὅταν ἦτο ἡλικίας ἐξήκοντα δύο ἐτῶν.

ΔΑΝΙΗΛ 6

- Δαν. 6,1 Καὶ ἤρρεσαν ἐνώπιον Δαρείου καὶ κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
- Δαν. 6,1 Ἐφάνη ἀρεστόν στον Δαρείον νὰ ἐγκαταστήσῃ, ὅπως καὶ ἐγκατέστησε, στο βασιλεῖόν του ἑκατὸν εἴκοσι σατράπας, δια νὰ εἶναι αὐτοὶ ἄρχοντες εἰς ὅλην τὴν αυτοκρατορίαν του.
- Δαν. 6,2 καὶ ἐπάνω αὐτῶν τακτικούς τρεῖς, ὧν ἦν Δανιὴλ εἷς ἐξ αὐτῶν, τοῦ ἀποδιδόναι αὐτοῖς τοὺς σατράπας λόγον, ὅπως ὁ βασιλεὺς μὴ ἐνοχλήσῃται.
- Δαν. 6,2 Ἐπάνω δε ἀπὸ αὐτοὺς ἐτοποθέτησε τρεῖς ἀνωτάτους διοικητάς. Ἐνας αὐτῶν αὐτῶν ἦτο ὁ Δανιὴλ. Οἱ ἑκατὸν εἴκοσι σατράπαι ἦσαν υποχρεωμένοι νὰ λογοδοτοῦν στους τρεῖς αὐτοὺς, δια νὰ μὴ ἐνοχλήσῃται ὁ βασιλεὺς.
- Δαν. 6,3 καὶ ἦν Δανιὴλ ὑπὲρ αὐτοῦ, ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ. καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῆς βασιλείας αὐτοῦ.
- Δαν. 6,3 Ὁ Δανιὴλ ὑπερῆρχεν ἀπὸ ὅλους, διότι εἶχε πλοῦσιον πνεῦμα Θεοῦ. Ὁ δε βασιλεὺς διώρισεν αὐτὸν γενικὸν ἀρχηγὸν ὅλου τοῦ βασιλείου του.
- Δαν. 6,4 καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι, ἐζήτησαν πρόφασιν εὐρεῖν κατὰ Δανιὴλ· καὶ πᾶσαν πρόφασιν καὶ παράπτωμα καὶ ἀμπλάκημα οὐχ εὔρον κατ' αὐτοῦ, ὅτι πιστὸς ἦν.
- Δαν. 6,4 Οἱ δύο ἀνώτατοι διοικηταὶ καὶ οἱ ἑκατὸν εἴκοσι σατράπαι ἐζητοῦσαν, δια λόγους φθόνου, νὰ εὕρουν κάποιον κατηγορίαν ἐναντίον τοῦ Δανιὴλ. Δὲν ἠμποροῦσαν ὁμοίως νὰ εὕρουν καμίαν αἰτίαν καὶ κανένα παράπτωμα καὶ κανένα σφάλμα εἰς αὐτόν, διότι ἦτο πιστὸς στον βασιλέα καὶ εἰς τὰ καθήκοντά του.
- Δαν. 6,5 καὶ εἶπον οἱ τακτικοὶ· οὐχ εὐρήσομεν κατὰ Δανιὴλ πρόφασιν, εἰ μὴ ἐν νομίμοις Θεοῦ αὐτοῦ. -
- Δαν. 6,5 Εἶπαν, λοιπόν, τότε οἱ δύο ἀνώτατοι διοικηταὶ· “δὲν θὰ κατορθώσωμεν νὰ εὕρωμεν ἐναντίον τοῦ Δανιὴλ αἰτίαν κατηγορίας, ἐμὴ μόνον κάτι, ποὺ νὰ σχετίζεται με τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ του”.
- Δαν. 6,6 Τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι παρέστησαν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπαν αὐτῷ· Δαρεῖε βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι·
- Δαν. 6,6 Τότε οἱ δύο ἀνώτατοι διοικηταὶ καὶ οἱ σατράπαι παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ εἶπαν· “Δαρεῖε βασιλεῦ, νὰ ζήσης στους αἰῶνας.
- Δαν. 6,7 συνεβουλεύσαντο πάντες οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας σου στρατηγοὶ καὶ σατράπαι, ὕπατοι καὶ τοπάρχαι, τοῦ στήσαι στάσει βασιλικῇ καὶ ἐνισχυσαὶ ὄρισμόν, ὅπως ὅς ἂν αἰτήσῃ αἴτημα παρὰ παντὸς θεοῦ καὶ ἀνθρώπου ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σοῦ, βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.
- Δαν. 6,7 Συνεφώνησαν ὅλοι οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ σατράπαι καὶ οἱ ὕπατοι καὶ οἱ τοπάρχαι τῆς βασιλείας σου, νὰ ἐκδοθῇ καὶ νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ βασιλικῇ διαταγῇ, σύμφωνα με τὴν ὁποίαν ἐκεῖνος, ποὺ θὰ ζητήσῃ κάτι ἀπὸ οἰονδήποτε ἄλλον, ἀπὸ Θεοῦ μέχρις ἀνθρώπων, ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας, ἔκτος ἀπὸ σένα, βασιλεῦ, νὰ ρίπτεται στον λάκκον τῶν λεόντων.
- Δαν. 6,8 νῦν οὖν, βασιλεῦ, στήσον τὸν ὄρισμόν καὶ ἔκθεες γραφήν, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα Περσῶν καὶ Μήδων.
- Δαν. 6,8 Τώρα, λοιπόν, βασιλεῦ, ὑπόγραψε αὐτὴν τὴν διαταγὴν, δώσε τὴν νὰ κοινοποιηθῇ, ὥστε νὰ μὴ ἐχῃ κανεὶς τὸ δικαίωμα νὰ τροποποιήσῃ, πολὺ δε περισσότερο νὰ ἀκυρώσῃ τὴν βασιλικὴν ἀπόφασιν τοῦ βασιλέως Μήδων καὶ Περσῶν”.
- Δαν. 6,9 τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ δόγμα. -
- Δαν. 6,9 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος, καλῇ τῇ πίστει, διέταξε νὰ δημοσιευθῇ τὸ βασιλικὸν αὐτὸ διάταγμα.
- Δαν. 6,10 Καὶ Δανιὴλ, ἠνίκα ἔγνω ὅτι ἐνετάγη τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ αἱ θυρίδες ἀνεφωγμέναι αὐτῷ ἐν τοῖς ὑπερώοις αὐτοῦ κατέναντι Ἰερουσαλήμ, καὶ καιροῦς τρεῖς τῆς ἡμέρας ἦν κάμπτων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ καὶ προσευχόμενος καὶ ἐξομολογούμενος ἐναντίον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἦν ποιῶν ἔμπροσθεν.
- Δαν. 6,10 Ὁ Δανιὴλ, ὅταν ἐπληροφορήθη ὅτι ἐδημοσιεύθη τὸ βασιλικὸν αὐτὸ διάταγμα, εἰσῆλθεν στον οἶκον του. Τα παράθυρα τοῦ ὑπερώου τοῦ ἦσαν ἀνοικτὰ ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἰερουσαλήμ. Τρεῖς δε φορὰς τὴν ἡμέραν ἔκαμπτε τα

- γόνατα, προσήυχετο και εδοξολογούσε τον Θεόν, όπως έκαμνε και κατά τον προηγούμενον χρόνον.
- Δαν. 6,11 τότε οι άνδρες εκείνοι παρετήρησαν και εΰρον τον Δανιήλ άξιοΰντα και δεόμενον του Θεού αυτού.
- Δαν. 6,11 Τότε οι άνδρες εκείνοι παρηκολούθησαν τον Δανιήλ και τον ευρήκαν να προσεύχεται και να, παρακαλή τον Θεόν
- Δαν. 6,12 και προσελθόντες λέγουσι τῷ βασιλεΐ· βασιλεΰ, ουχ όρισμόν έταξας, όπως πās άνθρωπος, ός αν αίτησή παρὰ παντός θεοΰ και ανθρώπου αίτημα έως ήμερῶν τριάκοντα, άλλ' ή παρὰ σου, βασιλεΰ, έμβληθήσεται εις τον λάκκον τῶν λεόντων; και ειπεν ό βασιλεύς· αληθινός ό λόγος, και τὸ δόγμα Μήδων και Περσῶν ου παρελεύσεται.
- Δαν. 6,12 Παρουσιάσθησαν στον βασιλέα και ειπαν προς αυτόν· “βασιλεΰ, συ δεν υπέγραψες και εδημοσίευσες διαταγήν να ρίπτεται στον λάκκον των λεόντων κάθε άνθρωπος, ο οποίος θα εζητούσε κάτι από οιονδήποτε άλλον, από Θεού μέχρις ανθρώπου, επί τριάκοντα ήμερας, εμη μόνον από σέ, βασιλεΰ;” Ο βασιλεύς απήντησεν· “ορθός είναι ο λόγος αυτός και η διαταγή του βασιλέως των Μηδῶν και των Περσῶν, καθ' ο αλάθητος, δεν πρόκειται να ακυρωθή.
- Δαν. 6,13 τότε απεκρίθησαν και λέγουσιν ένώπιον του βασιλέως· Δανιήλ ό από τῶν υιών τῆς αιχμαλωσίας τῆς Ίουδαίας ουχ υπετάγη τῷ δόγματί σου, και καιρούς τρεΐς τῆς ήμέρας αίτεί παρὰ του Θεού αυτού τὰ αίτήματα αυτού.
- Δαν. 6,13 Τότε οι άνδρες εκείνοι απεκρίθησαν και ειπαν ένώπιον του βασιλέως· “ο Δανιήλ, ένας από τους αιχμαλώτους Ιουδαίους, δεν υπετάχθη εις την διαταγήν σου και τρεις φορές εκάστην ήμέραν προσεύχεται προς τον Θεόν και υποβάλλει εις αυτόν τα αίτήματά του”.
- Δαν. 6,14 τότε ό βασιλεύς, ως τὸ ρήμα ήκουσε, πολὺ έλυπήθη επ' αυτῷ και περι του Δανιήλ ήγωνίσαστο του έξελέσθαι αυτόν και έως έσπέρας ήν άγωνιζόμενος του έξελέσθαι αυτόν.
- Δαν. 6,14 Τότε ο βασιλεύς, όταν ήκουσεν αυτόν τον λόγον, ελυπήθη παρὰ πολὺ δια τούτο και κατέβαλεν αγώνας, δια να σώση τον Δανιήλ από την καταδίκην. Μέχρι δε της εσπέρας ηγωνίζετο να τον γλυτώση.
- Δαν. 6,15 τότε οι άνδρες εκείνοι λέγουσι τῷ βασιλεΐ· γνώθι, βασιλεΰ, ότι τὸ δόγμα Μήδοις και Πέρσαις του πάν όρισμόν και στάσιν, ήν αν ό βασιλεύς στήση, ου δεΐ παραλλάξαι. -
- Δαν. 6,15 Τότε οι άνδρες εκείνοι ειπαν στον βασιλέα· “έχε υπ' όπιν σου, βασιλεΰ, ότι σύμφωνα με τον νόμον των Μηδων και των Περσῶν, κανένα διάταγμα, καμμία απαγόρευσις εκδιδομένη υπό του βασιλέως δεν τροποποιείται και πολὺ περισσότερο δεν ακυρώνεται”.
- Δαν. 6,16 Τότε ό βασιλεύς ειπε και ήγαγον τον Δανιήλ και ένέβαλον αυτόν εις τον λάκκον τῶν λεόντων· και ειπεν ό βασιλεύς τῷ Δανιήλ· ό Θεός σου, ὃ συ λατρεύεις ένδελεχῶς, αυτός έξελεΐται σε.
- Δαν. 6,16 Τότε ο βασιλεύς διέταξε και έφεραν τον Δανιήλ και τον έρριψαν στον λάκκον των λεόντων. Είπε δε ο βασιλεύς στον Δανιήλ· “ο Θεός σου, τον οποίον συ λατρεύεις πάντοτε, αυτός θα σε γλυτώση από τον κίνδυνον”.
- Δαν. 6,17 και ήνεγκαν λίθον και επέθηκαν επί τὸ στόμα του λάκκου, και έσφραγίσαστο ό βασιλεύς έν τῷ δακτυλίῳ αυτού και έν τῷ δακτυλίῳ τῶν μεγιστάνων αυτού, όπως μη άλλοιωθῆ πρᾶγμα έν τῷ Δανιήλ.
- Δαν. 6,17 Εφεραν ένα λίθον και τον έθεσαν στο άνοιγμα του λάκκου, ο δε βασιλεύς εσφράγισεν αυτόν με το δακτυλίδι του και με τα δακτυλίδια των μεγιστάνων του, ώστε να μη γίνη καμμία τροποποίησης ευνοούσα τον Δανιήλ.
- Δαν. 6,18 και άπήλθεν ό βασιλεύς εις τον οΐκον αυτού και έκοιμήθη άδειπνος, και έδέσματα ουκ είσήνεγκαν αυτῷ και ό ύπνος απέστη άπ' αυτού. και εκλεισεν ό Θεός τὰ στόματα τῶν λεόντων, και ου παρηνώχλησαν τῷ Δανιήλ.
- Δαν. 6,18 Ο βασιλεύς καταλυπημένος επανήλθεν στο ανάκτορόν του και έπεσε προς ύπνον χωρίς βραδυνόν φαγητόν. Εδωσεν εντολήν να μη του φέρουν καθόλου φαγητά. Ο ύπνος του όμως έφυγεν από τα βλέφαρά του. Ο Θεός όμως εκλεισε τα στόματα των λεόντων και δεν παρηνώχλησαν καθόλου τον Δανιήλ.
- Δαν. 6,19 τότε ό βασιλεύς άνέστη τὸ πρωΐ έν τῷ φωτί και έν σπουδῆ ήλθεν επί τον λάκκον τῶν λεόντων·
- Δαν. 6,19 Όταν ήλθεν η πρωΐα και το φως ηπλώθη, ηγέρθη ο βασιλεύς και βιαστικός έτρεξεν στον λάκκον των λεόντων.
- Δαν. 6,20 και έν τῷ έγγίζειν αυτόν τῷ λάκκῳ έβόησε φωνῆ ισχυρᾶ· Δανιήλ, ό δοϋλος του Θεοΰ του ζώντος, ό Θεός σου, ὃ συ λατρεύεις ένδελεχῶς, εί ήδυνήθη έξελέσθαι σε εκ του στόματος τῶν λεόντων;
- Δαν. 6,20 Καθώς δε επλησίαζεν στον λάκκον εφώναξε με φωνήν ισχυράν· “Δανιήλ, δούλε του Θεού του ζώντος, ο Θεός τον οποίον συ πάντοτε λατρεύεις ημπόρεσε να σε σώση από το στόμα των λεόντων;”
- Δαν. 6,21 και ειπε Δανιήλ τῷ βασιλεΐ· βασιλεΰ, εις τούς αιῶνας ζῆθι.
- Δαν. 6,21 Ο Δανιήλ απήντησεν στον βασιλέα· “βασιλεΰ, στους αιῶνας να ζήσης.
- Δαν. 6,22 ό Θεός μου απέστειλε τον άγγελον αυτού, και ένέφραξε τὰ στόματα τῶν λεόντων, και ουκ έλυμήναντό με, ότι κατέναντι αυτού ευθύτης ευρέθη έμοί· και ένώπιον δε σου, βασιλεΰ, παράπτωμα ουκ έποίησα.
- Δαν. 6,22 Ο Θεός μου έστειλε τον άγγελόν του και εκλεισε τα στόματα των λεόντων. Και έτσι κανείς από αυτούς δεν με έβλαψε, διότι εγὼ το ορθόν και ευθές έπραξα απέναντι του Θεού μου. Αλλά και απέναντί σου, βασιλεΰ, δεν διέπραξα κανένα σφάλμα”.
- Δαν. 6,23 τότε ό βασιλεύς πολὺ ήγαθύνθη επ' αυτῷ, και τον Δανιήλ ειπεν άνενέγκαι εκ του λάκκου. και ανηνέχθη

- Δαν. 6,23 Δανιήλ ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ πᾶσα διαφθορὰ οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐπίστευσεν ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Ο βασιλεὺς εδοκίμασε μεγάλην χαρὰν καὶ διέταξε νὰ βγάλουν ἀμέσως τὸν Δανιήλ ἀπὸ τὸν λάκκον. Πράγματι τὸν ἀνέσυραν ἀπὸ τὸν λάκκον καὶ τὸν εὐρήκαν ἀκέραιον καὶ ἀβλαβή, διότι εἶχε μεγάλην πίστιν πρὸς τὸν Θεόν.
- Δαν. 6,24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἠγάγασαν τοὺς ἄνδρας τοὺς διαβαλόντας τὸν Δανιήλ, καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐνεβλήθησαν, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν· καὶ οὐκ ἔφθασαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ λάκκου, ἕως οὔ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ λέοντες καὶ πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν ἐλέπτυναν. -
- Δαν. 6,24 Ο βασιλεὺς διέταξε τότε καὶ ἔφεραν τοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι εἶχαν συκοφαντήσει τὸν Δανιήλ, καὶ τοὺς ἐρριψαν στὸν λάκκον τῶν λεόντων, αὐτοὺς καὶ τὰ παιδιὰ τῶν καὶ τὰς γυναῖκας τῶν. Πρὶν δὲ καλὰ καλὰ φθάσουν αὐτοὶ στὸν πυθμὲνα τοῦ λάκκου, οἱ λέοντες τοὺς ἤρπασαν καὶ συνέτριψαν ὅλα τὰ κόκκαλα τῶν.
- Δαν. 6,25 Τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔγραψε πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῆ· εἰρήνην ὑμῖν πληθυνθεῖη·
- Δαν. 6,25 Τότε ὁ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἐκοινοποίησεν ἐγγραφὸν ἐγκύκλιον πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῶν λαῶν, φυλῶν καὶ γλωσσῶν, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς αυτοκρατορίας του καὶ εἶπεν· “εὐχομαι νὰ ἔχετε πάντοτε πλουσίαν καὶ ἀδιατάρακτον τὴν εἰρήνην.
- Δαν. 6,26 ἐκ προσώπου μου ἐτέθη δόγμα τοῦτο ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς βασιλείας μου εἶναι τρέμοντας καὶ φοβουμένους ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Δανιήλ, ὅτι αὐτός ἐστι Θεὸς ζῶν καὶ μένων εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ κυριεῖα αὐτοῦ ἕως τέλους·
- Δαν. 6,26 Εβγήκεν ἐκ μέρους μου τοῦτο τὸ διάταγμα πρὸς ὅλας τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ βασιλείου μου· Οἱ υπῆκοοί μου νὰ τρέμουν καὶ νὰ φοβούνται τὸν Θεόν του Δανιήλ, διότι αὐτός ἐστὶν ὁ ζῶν Θεός, ὁ αἰώνιος, ὁ μένων στοὺς αἰῶνας. Ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐδέποτε θὰ καταστραφῇ καὶ ἡ κυριαρχία του θὰ εἶναι χωρὶς τέρμα.
- Δαν. 6,27 ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύεται καὶ ποιεῖ σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ἐξείλατο τὸν Δανιήλ ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων.
- Δαν. 6,27 Ἀναλαμβάνει ὑπὸ τὴν προστασίαν του κάθε πιστὸν καὶ τὸν σώζει ἀπὸ οἰονδήποτε κίνδυνον, κάμνει σημεῖα καὶ τέρατα στὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν. Εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος ἐσώσε τὸν Δανιήλ ἀπὸ τὸ στόμα τῶν λεόντων”.
- Δαν. 6,28 καὶ Δανιήλ κατηύθυνεν ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου τοῦ Πέρσου.
- Δαν. 6,28 Ο δε Δανιήλ εὐδοκίμοῦσε καὶ προήγετο εἰς τὴν βασιλείαν του Δαρείου καὶ εἰς τὴν βασιλείαν του Κυροῦ, βασιλέως τῶν Περσῶν.

ΔΑΝΙΗΛ 7

- Δαν. 7,1 Ἐν ἔτει πρώτῳ Βαλτάσαρ βασιλέως Χαλδαίων Δανιήλ ἐνύπνιον εἶδε, καὶ αἱ ὀράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ ἔγραψεν·
- Δαν. 7,1 Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς βασιλείας του Βαλτάσαρ, βασιλέως τῶν Χολδαίων, ὁ Δανιήλ εἶδεν ἐνύπνιον, θεῖα ὀράματα εἰς τὴν διάνοιάν του, καθὼς ἐκοιμάτο ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην του. Αὐτὸ δὲ τὸ ἐνύπνιον τοῦ ἐγράψεν·
- Δαν. 7,2 ἐγὼ Δανιήλ ἐθεώρουν ἐν ὀράματί μου τῆς νυκτὸς καὶ ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ προσέβαλον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην.
- Δαν. 7,2 “Εγὼ, ὁ Δανιήλ, εἶδον κατὰ τὴν νύκτα ἓνα ὄραμα· καὶ ἰδοὺ τέσσαρες ἄνεμοι ἀπὸ τῶν οὐρανῶν προσέβαλαν καὶ ἀνετάραξαν τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην, τὴν Μεσόγειον.
- Δαν. 7,3 καὶ τέσσαρα θηρία μεγάλα ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης διαφέροντα ἀλλήλων.
- Δαν. 7,3 Τέσσαρα δὲ μεγάλα θηρία, διαφορετικὰ τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἐξήρχοντο ἀπὸ τὴν θάλασσαν.
- Δαν. 7,4 τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα, καὶ πτερὰ αὐτῆ ὡσεὶ ἀετοῦ· ἐθεώρουν ἕως οὔ ἐξετίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς, καὶ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου ἐστάθη, καὶ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐτῇ.
- Δαν. 7,4 Τὸ πρῶτον ὡμοίαζε με λέαιναν, εἶχε δὲ πτερὰ ὅμοια πρὸς τὰ πτερὰ τοῦ αετοῦ. Παρατηροῦσα με προσοχῆν, ἕως ὅτου ἐμαδηθήσαν τὰ πτερὰ τῆς λεαίνης. Αὐτὴ ἐσηκώθη ὀρθία εἰς τὴν γῆν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοὺς πόδας τῆς ὡς ἀνθρώπου. Ἐδόθη δὲ εἰς αὐτὴν καρδία ἀνθρώπου.
- Δαν. 7,5 καὶ ἰδοὺ θηρίον δευτέρον ὅμοιον ἄρκῳ, καὶ εἰς μέρος ἐν ἐστάθη, καὶ τρεῖς πλευραὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῆς ἀναμέσον τῶν ὀδόντων αὐτῆς, καὶ οὕτως ἔλεγον αὐτῇ· ἀνάστηθι, φάγε σάρκα πολλὰς.
- Δαν. 7,5 Καὶ ἰδοὺ, ἐνεφανίσθη κατόπιν δευτέρον θηρίον, τὸ ὁποῖον ὡμοίαζε με ἄρκτον. Ἐστάθη πρὸς τὸ ἓνα μέρος, στὸ στόμα τῆς, ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ δόντια τῆς υπῆρχον τρεῖς πλευραὶ με κρέας. Ἠκούσθη δὲ μία φωνή, ἡ ὁποία ἔλεγε πρὸς αὐτὴν· Σηκώ καὶ φάγε πολλὰς σάρκας.
- Δαν. 7,6 ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν καὶ ἰδοὺ θηρίον ἕτερον ὡσεὶ πάρδαλις, καὶ αὐτῇ πτερὰ τέσσαρα πετεινοῦ ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ, καὶ ἐξουσία ἐδόθη αὐτῇ.
- Δαν. 7,6 Ἀμέσως πίσω ἀπὸ αὐτὸ ἔβλεπα, ὅτι ἤρχετο ἄλλο θηρίον, τὸ ὁποῖον ὡμοίαζε με πάρδαλιν. Εἰς αὐτὸ καὶ στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ σώματός του υπῆρχον τέσσαρες πτέρυγες πτηνοῦ. Εἰς τὸ θηρίον αὐτὸ ἐπίσης υπῆρχον τέσσαρες

κεφαλαί. Μεγάλη δε εξουσία του εδόθη.

- Δαν. 7,7 όπισω τούτου έθεώρουν και ίδου θηρίον τέταρτον φοβερόν και έκθαμβον και ισχυρόν περισσώς, και οι όδόντες αύτου σιδηροί μεγάλοι, έσθιον και λεπτύνον και τὰ έπίλοιπα τοίς ποσίν αύτου συνεπάτει, και αύτό διάφορον περισσώς παρά πάντα τὰ θηρία τὰ έμπροσθεν αύτου, και κέρατα δέκα αύτῶ.
- Δαν. 7,7 Πισω από το θηρίον αύτό είδα να έρχεται αμέσως ένα άλλο τέταρτον φοβερόν θηρίον εμπνέον κατάπληξιν και τρόμον, πάρα πολύ δε ισχυρόν. Τα δόντια του ήσαν μεγάλα και σιδερένια. Συνέτριβε και κατέτρωγε κατά την όρεξιν αυτού, τα δε υπόλοιπα καταπατούσε με τα πόδια του. Το θηρίον αύτό ήτό κατά πολύ διαφορετικόν από τα άλλα θηρία, που είχαν προηγηθή. Εφερε δε δέκα κέρατα.
- Δαν. 7,8 προσενόουν τοίς κέρασιν αύτου, και ίδου κέρας έτερον μικρόν άνέβη έν μέσφ αύτῶν, και τρία κέρατα τῶν έμπροσθεν αύτου έξερίζώθη από προσώπου αύτου, και ίδου όφθαλμοί ώσει όφθαλμοί ανθρώπου έν τῶ κέρατι τούτφ και στόμα λαλοῦν μεγάλα.
- Δαν. 7,8 Παρατήρησα με προσοχήν τα κέρατά του και είδα και ίδου, ένα μικρόν κέρατον εφύτρωσεν ανάμεσα από τα άλλα. Τρία δε από τα δέκα προηγούμενα κέρατα έξερριζώθησαν, αμέσως μόλις ενεφανίσθη το μικρόν κέρας. Εις το μικρόν αύτό κέρας υπήρχον οφθαλμοί όμοιοι με ανθρωπίνους οφθαλμούς και στόμα, το οποίον εμεγαλαυχούσε και αλαζονεύετο.
- Δαν. 7,9 έθεώρουν έως ότου οι θρόνοι έτέθησαν, και παλαιός ήμερῶν εκάθητο, και τὸ ένδυμα αύτου λευκόν ώσει χιών, και ή θριξ τῆς κεφαλῆς αύτου ώσει έριον καθαρόν, ό θρόνος αύτου φλόξ πυρός, οι τροχοί αύτου πῦρ φλέγον·
- Δαν. 7,9 Παρατήρουν με προσοχήν και έβλεπα, μέχρις ότου ετέθησαν θρόνοι και ο παλαιός των ήμερών, ο προαιώνιος Θεός και πατήρ, εκάθισεν στον θρόνον. Το ένδυμά του ήτο λευκόν ωσάν το χιόνι και αι τρίχες της κεφαλῆς του λευκαί ωσάν το καθαρόν ολόλευκον έριον. Ο θρόνος αύτου ήτο φλόγα πυρός και οι τροχοί του θρόνου του ήσαν πυρ, που εξέπεμπε φλόγας.
- Δαν. 7,10 ποταμός πυρός είλκεν έμπροσθεν αύτου· χίλια χιλιάδες έλειτούργουν αύτῶ, και μύρια μυριάδες παρειστήκεισαν αύτῶ· κριτήριον εκάθισε, και βίβλοι ήνεώχθησαν.
- Δαν. 7,10 Πυρινος ποταμός έτρεχεν έμπροσθέν του. Χιλια χιλιάδες αγγέλων τον υπηρετούσαν και μύρια μυριάδες αγγέλων ίσαντο πλησίον του. Κριτήριον εστήθη και τα βιβλία ηνοιχθησαν.
- Δαν. 7,11 έθεώρουν τότε από φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέρας εκείνο έλάλει, έως οὔ άνηρέθη τὸ θηρίον και άπώλετο, και τὸ σώμα αύτου έδόθη εις καῦσιν πυρός.
- Δαν. 7,11 Εστράφην τότε εκεί, όπου ηκούετο μία φωνή των μεγάλων λόγων, του οποίους εξεστόμιζε το μικρόν εκείνο κέρατον, μέχρις ότου εφονεύθη το θηρίον και εξηφανίσθη και το σώμα του πάρεδόθη να καή στο πυρ.
- Δαν. 7,12 και τῶν λοιπῶν θηρίων μετεστάθη ή άρχή, και μακρότης ζωῆς έδόθη αύτοίς έως καιροῦ και καιροῦ.
- Δαν. 7,12 Και από το αλλά θηρία αφηρέθη η εξουσία, αλλά εδόθη εις αυτά παράτασις ζωῆς μέχρις ωρισμένου καιροῦ.
- Δαν. 7,13 έθεώρουν έν όράματι τῆς νυκτός και ίδου μετά τῶν νεφελῶν τοῦ ούρανοῦ ως υιός ανθρώπου έρχόμενος ήν και έως τοῦ παλαιοῦ τῶν ήμερῶν έφθασε και ένώπιον αύτου προσηνέχθη.
- Δαν. 7,13 Εβλεπα μετά προσοχῆς στο όραμα της νυκτός και ιδου κάποιος, ως υιός ανθρώπου, ήρχετο επ' των νεφελῶν του ουρανοῦ, έφθασε εμπρός στον παλαιόν των ήμερών και ωδηγήθη προς αυτόν υπό των αγγέλων εν δόξη.
- Δαν. 7,14 και αύτῶ έδόθη ή άρχή και ή τιμή και ή βασιλεία, και πάντες οι λαοί, φυλαί, γλώσσαι αύτῶ δουλεύουσιν· ή έξουσία αύτου έξουσία αιώνιος, ήτις οὐ παρελεύσεται, και ή βασιλεία αύτου οὐ διαφθαρήσεται.-
- Δαν. 7,14 Εις αυτόν εδόθη η εξουσία, η τιμή και η βασιλεία και όλοι οι άνθρωποι λαοί, φυλαί και γλώσσαι θα υπηρετήσουν αυτόν. Η εξουσία του θα είναι έξουσία αιωνία και η βασιλεία αυτου ποτέ δεν θα φθαρή και δεν θα σβήση.
- Δαν. 7,15 Έφριξε τὸ πνεῦμά μου έν τῆ ξέει μου, εγὼ Δανιήλ, και αι όράσεις τῆς κεφαλῆς μου έτάρασόν με.
- Δαν. 7,15 Εφριξεν εντός μου το πνεῦμα μου, εγὼ ο Δανιήλ το βεβαιώνω τούτο, και τα όράματα αυτά της κεφαλῆς μου με συνετάραξαν.
- Δαν. 7,16 και προσήλθον ένι τῶν έστηκότων και τὴν ακρίβειαν έζήτουν παρ' αύτου μαθεῖν περι πάντων τούτων, και είπέ μοι τὴν ακρίβειαν και τὴν σύγκρισιν τῶν λόγων έγνωρίσέ μοι·
- Δαν. 7,16 Επλησίασα τότε ένα από τα παρευρισκόμενα ουράνια πνεύματα και εζητούσα να μάθω την ακριβή σημασίαν όλων αυτών που είδα. Εκείνο δέ μου απήντησε και μου κατέστησε γνωστήν την ακρίβειαν και την ερμηνείαν των πραγμάτων αυτών.
- Δαν. 7,17 ταῦτα τὰ θηρία τὰ μεγάλα τὰ τέσσαρα, τέσσαρες βασιλείαι άναστήσονται επί τῆς γῆς,
- Δαν. 7,17 Αυτά τα τέσσαρα μεγάλα θηρία, μου είπε, είναι αι τέσσαρες βασιλείαι, αι οποίαι η μία μετά την άλλην θα εμφανισθουν επί της γης.
- Δαν. 7,18 αι άρθήσονται· και παραλήφονται τὴν βασιλείαν άγιοι Υψίστου και καθέξουσιν αύτην έως αιώνος τῶν αιώνων.
- Δαν. 7,18 Αυταί όμως θα εξαφανισθουν και θα λάβουν την βασιλείαν κατόπιν οι άγιοι του Υψίστου Θεου και θα κρατήσουν αυτήν αιωνίαν και αναφαίρετον.

- Δαν. 7,19 και ἐζήτουν ἀκριβῶς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου, ὅτι ἦν διαφέρον παρὰ πᾶν θηρίον, φοβερόν περισσῶς, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ καὶ ὄνυχες αὐτοῦ χαλκοῖ. ἐσθίον καὶ λεπτῦνον καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάται·
- Δαν. 7,19 Ἰδιαιτέρως τότε ἐζήτησα ἀκριβεστέρως πληροφορίας περὶ τοῦ τετάρτου θηρίου, διότι αὐτὸ ἦτο πολὺ διαφορετικὸν ἀπὸ τα ἄλλα τρία· πάρα πολὺ φοβερόν τα δόντια του σιδερένια, τα νύχια του χάλκινα. Κατέτρωγε καὶ συνέτριβε ὅσα ἠθελε, τα δε υπόλοιπα τα καταπατούσε με τα πόδια του.
- Δαν. 7,20 καὶ περὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀναβάντος καὶ ἐκτινάξαντος τῶν προτέρων τρία, κέρας ἐκεῖνο, ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ μείζων τῶν λοιπῶν.
- Δαν. 7,20 Ἐζητοῦσα πληροφορίας δια τα δέκα κέρατα, που υπήρχον εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ δια το ἄλλο κέρας, που ἐφύτρωσε καὶ το ὁποῖον ἐξερρίζωσε καὶ ἐπέταξεν στο ἔδαφος τα προηγούμενα τρία· δια το κέρατον ἐκεῖνο, το ὁποῖον εἶχεν ὀφθαλμούς καὶ στόμα που μεγαλαυχούσε καὶ ἀλαζονεύετο ἡ δε ἐμφάνισίς του ἦτο μεγαλύτερα καὶ περισσότερο ἐντυπωσιακὴ ἀπὸ τὴν τῶν ἄλλων κεράτων.
- Δαν. 7,21 ἐθεώρουν καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐποίει πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων καὶ ἴσχυσε πρὸς αὐτούς,
- Δαν. 7,21 Ἐβλεπα μετὰ προσοχῆς καὶ εἶδον, ὅτι το κέρατον ἐκεῖνο ἔκαμε πόλεμον ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων του Θεοῦ καὶ τοὺς ἐνίκησε.
- Δαν. 7,22 ἕως οὔ ἦλθεν ὁ παλαιὸς ἡμερῶν καὶ τὸ κρίμα ἔδωκεν ἁγίους Ὑψίστου, καὶ ὁ καιρὸς ἔφθασε καὶ τὴν βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι.
- Δαν. 7,22 Μέχρις οὗτοῦ ἦλθεν ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, ὁ προαιώνιος Θεός, ὁ ὁποῖος ἔδωσε τὴν νίκην στοὺς ἁγίους ἀνθρώπους του Ὑψίστου. Καὶ ἐτσι ἔφθασεν ὁ καιρὸς, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἅγιοι κατέλαβον τὴν βασιλείαν.
- Δαν. 7,23 καὶ εἶπε· τὸ θηρίον τὸ τέταρτον, βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐν τῇ γῆ, ἣτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας καὶ καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν καὶ συμπατήσῃ αὐτὴν καὶ κατακόψει.
- Δαν. 7,23 Μου εἶπε λοιπόν· Το τέταρτον θηρίον εἶναι ἡ τετάρτη βασιλεία ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἡ ὁποία ἀπὸ ἀπόψεως δυνάμει καὶ ἀγριότητος θα υπερέχη ἀπὸ τὰς ἄλλας βασιλείας. Θα καταφάγη ὅλην τὴν οἰκουμένην, θα ποδοπατήσῃ καὶ θα κατακόψῃ αὐτήν.
- Δαν. 7,24 καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει κακοῖς πάντας τοὺς ἔμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει·
- Δαν. 7,24 Τα δέκα κέρατα τοῦ θηρίου αὐτοῦ συμβολίζουν τοὺς δέκα βασιλεῖς, που θα ἐμφανισθῶν. Κατόπιν ἀπὸ αὐτοὺς θα ἐμφανισθῆ ἕνας ἄλλος, ὁ ὁποῖος θα ξεπεράσῃ ὅλους τοὺς προηγηθέντας εἰς ἔργα κακὰ καὶ ὀλέθρια, τοὺς δε τρεῖς βασιλεῖς θα κτυπήσῃ καὶ θα ἐξευτελίσῃ.
- Δαν. 7,25 καὶ λόγους πρὸς τὸν Ὑψίστον λαλήσει καὶ τοὺς ἁγίους Ὑψίστου παλαιώσῃ καὶ ὑπονοήσῃ τοῦ ἀλλοιωῦσαι καιροὺς καὶ νόμον. καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἡμισυ καιροῦ.
- Δαν. 7,25 Αὐτὸς θα ἐκσφενδονίσῃ λόγους ἀλαζονικῶν καὶ υβριστικῶν ἐναντίον τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ. Θα καταδιώξῃ καὶ θα ἀχρηστεύσῃ τοὺς ἁγίους τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ. Θα σχεδιάσῃ νὰ ἀλλάξῃ τοὺς καιροὺς καὶ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, νὰ δημιουργήσῃ νέαν τάξιν πραγμάτων. Μέχρις ὀρισμένου καιροῦ θα παραχωρηθῆ εἰς αὐτὸν μία τέτοια ἐξουσία.
- Δαν. 7,26 καὶ τὸ κριτήριον καθίσει καὶ τὴν ἀρχὴν μεταστήσουσι τοῦ ἀφανίσαι καὶ τοῦ ἀπολέσαι ἕως τέλους.
- Δαν. 7,26 Κατόπιν ὁμως τὸ κριτήριον τοῦ Θεοῦ θα καθίσῃ καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ θα ἀφαιρέσουσιν τὴν ἐξουσίαν του, θα τὸν ἐξαφανίσουν καὶ θα τὸν ἐξολοθρεύσουν ἐξ ὀλοκλήρου.
- Δαν. 7,27 καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλωσύνη τῶν βασιλέων τῶν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐδόθη ἁγίοις Ὑψίστου, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῶ δουλεύουσιν καὶ ὑπακούουσιν.
- Δαν. 7,27 Ἐπειτα ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ τὸ μεγαλεῖον τῶν βασιλέων, ὅλων ὅσοι εὐρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανόν, θα δοθῆ στοὺς ἁγίους τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ. Ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἶναι βασιλεία αἰώνια. Ὅλα αἱ ἀρχαὶ θα τὸν υπηρετοῦν καὶ θα υπακούουν εἰς αὐτόν.
- Δαν. 7,28 ἕως ὧδε τὸ πέρασ τοῦ λόγου. ἐγὼ Δανιήλ, οἱ διαλογισμοί μου ἐπὶ πολὺ συνετάρασσόν με, καὶ ἡ μορφή μου ἠλλοιώθη ἐπ' ἐμοί, καὶ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου διετήρησα.
- Δαν. 7,28 Ἐδὼ παίρνει πέρασ ὁ λόγος. Ἐγὼ, ὁ Δανιήλ, ἐπιβεβαιῶν καὶ υπογράφω αὐτά. Οἱ διαλογισμοί μου ἐπὶ πολὺ διάστημα χρόνου με συνετάρασσαν καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου μου ἠλλάξεν ἐπάνω μου. Ἀλλὰ τα ἀποκαλυπτικὰ αὐτὰ ὀράματα καὶ λόγια τα διετήρησα πιστῶς μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου”.

ΔΑΝΙΗΛ 8

- Δαν. 8,1 Ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ τοῦ βασιλέως ὄρασις ὤφθη πρὸς με, ἐγὼ Δανιήλ, μετὰ τὴν ὀφθειῖσάν μοι τὴν ἀρχὴν.

- Δαν. 8,1 Κατά το τρίτον έτος της βασιλείας του βασιλέως Βαλτάσαρ, παρουσιάσθη εις εμέ τον Δανιήλ ένα όραμα, έπειτα από το όραμα, το οποίον είχα ίδει προηγουμένως.
- Δαν. 8,2 και ήμην έν Σούσοις τή βάρει, ή έστιν έν χώρα Αιλάμ και είδον έν όράματι και ήμην επί του Ούβάλ
Δαν. 8,2 Ευρισκόμην εις τα Σούσα εις ένα οχυρόν πύργον, που ευρίσκετο εις την χώραν Αιλάμ. Εκεί είδον ένα όραμα. Είδα δηλαδή, ότι ευρισκόμην πλησίον στον ποταμόν Ουβάλ.
- Δαν. 8,3 και ήρα τους όφθαλμούς μου και είδον· και ίδου κριός είς έστηκώς πρό του Ούβάλ. και αύτῳ κέρατα ύψηλά, και τὸ έν ύψηλότερον του έτέρου, και τὸ ύψηλὸν άνέβαινεν επ' έσχάτων.
- Δαν. 8,3 Εσήκωσα τα μάτια μου· και είδα· και ιδού, ένας κριος εστέκετο πλησίον του ποταμού Ουβάλ. Είχε δύο κέρατα υψηλά, το ένα υψηλότερον από το άλλο, αυτό δε και ολοένα εμεγάλωνεν ανερχόμενον.
- Δαν. 8,4 και είδον τὸν κριὸν κερατίζοντα κατά θάλασσαν και βορράν και νότον, και πάντα τὰ θηρία ού στήσεται ένώπιον αύτου, και ούκ ήν ὁ έξαιρούμενος έκ χειρὸς αύτου, και έποίησε κατά τὸ θέλημα αύτου και έμεγαλύνθη.
- Δαν. 8,4 Είδα, ότι κριος αυτός εκτυπούσε με τα κέρατά του προς δυσμάς, προς βορράν και προς νότον. Κανένα από τα θηρία δεν ήτο δυνατόν να αντισταθή ενώπιόν του, κανείς δεν ήμπορούσε να γλυτώση από την δύναμίν του. Εκανε ο,τι ήθελε και έτσι ανεδείχθη ένδοξος και μέγας.
- Δαν. 8,5 και έγώ ήμην συνίων και ίδου τράγος αιγῶν ήρχετο από λιβὸς επί πρόσωπον πάσης τῆς γῆς και ούκ ήν άπτόμενος τῆς γῆς, και τῷ τράγῳ κέρας θεωρητὸν άνάμεσον τῶν όφθαλμῶν αύτου.
- Δαν. 8,5 Εγώ παρατηρούσα με πολλήν προσοχήν, και ιδού, παρουσιάσθη ένας τράγος αιγῶν, ο οποίος ήρχετο από τα νοτιοδυτικά και προχωρούσε επάνω εις όλην την γην. Καθώς δε με μεγάλην ταχύτητα έτρεχεν, εφαινετο ότι δεν ήγγιζε την γην. Είχε δε ανάμεσα στους οφθαλμούς του ένα μεγαλοπρεπές ξιοπαρατήρητον κέρατον.
- Δαν. 8,6 και ήλθεν έως του κριου του τὰ κέρατα έχοντος, οὔ είδον, έστῶτος ένώπιον του Ούβάλ και έδραμε πρός αύτὸν έν όρμηϊ τῆς ισχύος αύτου.
- Δαν. 8,6 Αυτός ήλθε μέχρι του κριου, που είχε τα δέκα κέρατα και τον οποίον κριον είχα ίδει προηγουμένως να ίσταται πλησίον του ποταμού Ουβάλ. Ετρεξεν εναντίον αυτού με όλην την ορμήν της δυνάμεώς του.
- Δαν. 8,7 και είδον αύτὸν φθάνοντα έως του κριου, και έξηγριάνθη πρός αύτὸν και έπαισε τὸν κριὸν και συνέτριψεν άμφοτέρα τὰ κέρατα αύτου, και ούκ ήν ισχύς τῷ κριῳ του στήναι ένώπιον αύτου· και έρρίψεν αύτὸν επί τήν γῆν και συνεπάτησεν αύτὸν, και ούκ ήν ὁ έξαιρούμενος τὸν κριὸν έκ χειρὸς αύτου.
- Δαν. 8,7 Τον είδα να φθάνη μέχρι του κριου. Εξηγριώθη μόλις τον αντίκρυσσε, εκτύπησε τον κριόν, συνέτριψε και τα δύο αυτού κέρατα και δεν υπήρχε πλέον δύναμις στον κριόν, να αντισταθή εναντίον αυτού. Ο τράγος τον έρριψε κατά γης και τον κατεπάτησε και δεν υπήρχε κανείς, που να έχη την δύναμιν, να τον γλυτώση από αυτόν.
- Δαν. 8,8 και ὁ τράγος τῶν αιγῶν έμεγαλύνθη έως σφόδρα, και έν τῷ ισχύσει αύτὸν συνετριβη τὸ κέρας αύτου τὸ μέγα, και άνέβη έτερα κέρατα τέσσαρα ύποκάτω αύτου εις τους τέσσαρας άνέμους του ούρανοῦ.
- Δαν. 8,8 Ο τράγος αυτός των αιγῶν έγινε μέγας και ένδοξος πολὺ. Αλλά καθὼς έφθασεν εις την μεγάλην υτήν δύναμι και δόξαν, συνετριβή το ένα το μεγάλο κέρατον αυτού. Τοτε εφύτρωσαν τέσσαρα αλλά κέρατα αντί του ενός, που είχε συντριβή, και είχαν κατεύθυνσιν προς τα τέσσαρα σημεία του ορίζοντος.
- Δαν. 8,9 και έκ του ενός αύτῶν έξήλθε κέρας έν ισχυρόν και έμεγαλύνθη περισσῶς πρός τὸν νότον και πρός τήν άνατολήν και πρός τήν δύναμιν·
- Δαν. 8,9 'Απο ένα δε εξ αυτών των κεράτων εβγήκε άλλο πολὺ ισχυρόν κέρας, το οποίον εμεγάλωσε υπερβολικά με κατεύθυνσιν προς νότον και προς ανατολάς και προς την δύναμιν την μεγάλην.
- Δαν. 8,10 και έμεγαλύνθη έως τῆς δυνάμεως του ούρανοῦ, και έπεσεν επί τήν γῆν από τῆς δυνάμεως του ούρανοῦ και από τῶν άστρων, και συνεπάτησαν αύτά,
- Δαν. 8,10 Υψωθῆί έως εις τας δυνάμστου ουρανοῦ. Ενα μέρος των δυνάμεων του ουρανοῦ και ένα μέρος των άστρων έπεσαν κάτω και κατεπατήθησαν από τους ανθρώπους του.
- Δαν. 8,11 και έως οὔ ὁ άρχιστράτηγος ρύσεται τήν αιχμαλωσίαν, και δι' αύτὸν θυσία έταράχθη, και έγενήθη και κατευδῶθη αύτῳ, και τὸ άγιον έρημωθήσεται·
- Δαν. 8,11 Η καταπάτησις αυτή θα συνεχισθῆ, μεχρις ότου ο αρχιστράτηγος του Θεοῦ γλυτώση τους ανθρώπους του Θεοῦ από την αιχμαλωσίαν. Εξ αιτίας του ανθρώπου αυτού, που εικονίζεται με το μεγάλο κέρατο, διαταράχθησαν αι προσφοραί τω θυσιῶν στο θυσιαστήριον της Ιερουσαλήμ, υπεδουλώθη αυτή εις εκείνον και όλα τα κατακτητικά έργα εκείνου κατευωδόθησαν, ο δε ναός του Θεοῦ ηρημώθη.
- Δαν. 8,12 και έδόθη επί τήν θυσίαν άμαρτία, και έρρίφη χαμαί ή δικαιοσύνη, και έποίησε και ευοδῶθη.
- Δαν. 8,12 Ο κακός αυτός άρχων έπραξε κατ' αυτόν τον τρόπον και επέτυχεν ει τας ενεργείας του, διότι οι προσφέροντες κατά την εποχήν εκείνην θυσίαν προς το Θεόν ημάρταναν και εποδοπατείτο εκ μέρους αυτών των ιδίων κάθε δικαίον Θεοῦ
- Δαν. 8,13 και ήκουσα ένός άγιου λαλοῦντος, και είπεν είς άγιος τῳ φελμουνι τῳ λαλοῦντι· έως ποτε ή ὄρασις στήσεται, ή θυσία ή άρθείσα και ή άμαρτία έρημώσεως ή δοθείσα, και τὸ άγιον και ή δύναμις

συμπατηθήσεται;

- Δαν. 8,13 Ηκουσα τότε ένα άγιον να ομιλή. Ενας δε άγιος ειπεν εις εκείνον, ο οποίος ωμιλούσε· “μέχρι πότε θα σταματήσου τα συμβολιζόμενα δια της οράσεως αυτής; Εως πότε θα εκταθή η κατάπαυσις της θυσίας και η εξ αιτίας της τιμωρίας ερήμωσις της περιοχής; Εως πότε ο άγιος ναός και το θυσιαστήριόν του, όπως επίσης και η δύναμις του ισραηλιτικού λαού, θα καταπατώνται όλα από τους εχθρούς;”
- Δαν. 8,14 και ειπεν αὐτῷ· ἕως ἑσπέρας καὶ πρωῆ ἡμέραι δισχίλια καὶ τριακόσια, καὶ καθαρισθήσεται τὸ ἅγιον. -
Δαν. 8,14 Και εκείνος απήντησε· “ἕως ὅτου περάσουν διαδοχικῶς δύο χιλιάδες τριακόσια ημερονύκτια. Τότε θα καθαρισθῆ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν βεβήλωσιν”.
- Δαν. 8,15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν με, ἐγὼ Δανιήλ, τὴν ὄρασιν καὶ ἐζήτησαν σύνεσιν, καὶ ἰδοὺ ἔστη ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς ὄρασις ἀνδρός.
- Δαν. 8,15 Εγώ, ο Δανιήλ, ὅταν εἶδα τὸ ὄραμα, ἐσκεπτόμην καὶ προσπαθοῦσα νὰ κατανοήσω τὴν σημασίαν αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ, ἐστάθη πλησίον μου κάποιος, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν ἐμφάνισιν ἀνδρός.
- Δαν. 8,16 καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρός ἀναμέσον τοῦ Οὐβάλ, καὶ ἐκάλεσε καὶ εἶπε· Γαβριήλ, συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὄρασιν.
- Δαν. 8,16 Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν ἐνός ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ἐστέκετο ἐν μέσω τοῦ ποταμοῦ Οὐβάλ, ἡ ὁποία φωνὴ ἐφώνησε καὶ εἶπε· “Γαβριήλ, ἐξηγήσε ἐς αὐτὸν τὸ ὄραμα ἐκεῖνο”.
- Δαν. 8,17 καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐχόμενος τῆς στάσεώς μου, καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐθαμβήθην, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ εἶπε πρὸς με· σύνες, υἱὲ ἀνθρώπου· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρασ ἡ ὄρασις.
- Δαν. 8,17 Αὐτὸς ἦλθε καὶ ἐστάθη πολὺ κοντὰ μου. Ὄταν δὲ με ἐπλησίασεν, ἐγὼ κατελήφθην ἀπὸ δέος καὶ θαυμασμόν καὶ ἔπεσα ἀμέσως πρηνῆς με τὸ πρόσωπόν μου κάτω εἰς τὴν γῆν. Εκείνος δὲ μου εἶπε· “Υἱὲ ἀνθρώπου, κατανόησε τοῦτο· ὅτι ἡ ὄρασις ἀποκαλύπτει τὸ τέλος τοῦ καιροῦ, τοῦ καιροῦ τῆς βασιλείας τῶν θηρίων”,
- Δαν. 8,18 καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν μετ’ ἐμοῦ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἤψατό μου καὶ ἔστησέ με ἐπὶ πόδας
- Δαν. 8,18 Ὄταν ἐκεῖνος μου ὠμιλοῦσε, ἐγὼ εἶχα πέσει πρηνῆς με τὸ πρόσωπον στο ἔδαφος, με ἤγγισε, με ἐσήκωσε εἰς τὰ πόδια μου
- Δαν. 8,19 καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ γνωρίζω σοὶ τὰ ἐσόμενα ἐπ’ ἐσχάτων τῆς ὀργῆς· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρασ ἡ ὄρασις,
Δαν. 8,19 καὶ μου εἶπε· “ἰδοὺ, ἐγὼ θὰ καταστήσω εἰς σε γνωστὰ αὐτὰ, τὰ ὁποῖα θὰ συμβοῦν, ὅταν θὰ λάβῃ τέλος ἡ τιμωρὸς θεῖα ὀργή. Τα σημερινόμενα δια τοῦ ὁράματος συμβολίζουν τὸ πέρασ τῆς κυριαρχίας τῶν θηρίων.
- Δαν. 8,20 ὁ κριὸς, ὃν εἶδες, ὁ ἔχων τὰ κέρατα βασιλεὺς Μήδων καὶ Περσῶν.
Δαν. 8,20 Ὁ κριός, τὸν ὁποῖον εἶδες εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Μήδων καὶ τῶν Περσῶν.
- Δαν. 8,21 ὁ τράγος τῶν αἰγῶν βασιλεὺς Ἑλλήνων· καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα, ὃ ἦν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτὸς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος.
Δαν. 8,21 Ὁ τράγος τῶν αἰγῶν εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων. Τὸ μέγα κέρας, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀνάμεσα στοὺς ὀφθαλμοὺς του, αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος καὶ μέγας βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.
- Δαν. 8,22 καὶ τοῦ συντριβέντος, οὗ ἔστησαν τέσσαρα κέρατα ὑποκάτω, τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.
- Δαν. 8,22 Ἡ συντριβὴ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ κέρατος καὶ τὰ τέσσαρα ἀλλὰ, τὰ ὁποῖα ἀντ’ αὐτοῦ ἐφύτρωσαν, ὑποδηλώνουν τέσσαρας βασιλεῖς ἀπὸ τὸ ἔθνος αὐτό, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐγερθοῦν, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχουν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ πρώτου.
- Δαν. 8,23 καὶ ἐπ’ ἐσχάτων τῆς βασιλείας αὐτῶν, πληρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδῆς προσώπῳ καὶ συνίων προβλήματα.
- Δαν. 8,23 Κατὰ τὸ τέλος τῆς βασιλείας αὐτῶν, ὅταν πλέον θὰ ἔχουν φθάσει εἰς τὴν πληρότητά των αἱ ἁμαρτίαι τῶν ἀποστατῶν Ἰουδαίων, θὰ ἐμφανισθῆ ἕνας ἀδιάντροπος βασιλεὺς, πανούργος καὶ πολυμήχανος.
- Δαν. 8,24 καὶ κραταιὰ ἡ ἰσχύς αὐτοῦ καὶ θαυμαστὰ διαφθερεῖ καὶ κατευθυνεῖ καὶ ποιήσει καὶ διαφθερεῖ ἰσχυροὺς καὶ λαὸν ἅγιον.
- Δαν. 8,24 Θα ἔχη μεγάλην δύναμιν, θὰ ἐπιφέρῃ ἀδιηγήτου καταστροφάς. Θα φέρῃ εἰς πέρασ τὰς ἐνεργείας του. Θα πράττῃ ὅ,τι θέλει καὶ θὰ καταστρέψῃ ἰσχυροὺς λαοὺς καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἅγιον λαὸν τοῦ Θεοῦ.
- Δαν. 8,25 καὶ ὁ ζυγὸς τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ κατευθυνεῖ· δόλος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ μεγαλυνθήσεται καὶ δόλῳ διαφθερεῖ πολλοὺς καὶ ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν στήσεται καὶ ὡς ὡὰ χειρὶ συντριψεῖ.
- Δαν. 8,25 Ὁ ζυγὸς τῆς τυρανικῆς ὑποταγῆς θὰ, ἐπεκταθῆ ἐπιτυχῶς εἰς λαοὺς. Θα ἐνεργῇ μετὰ δολιότητος, θὰ ἀλαζονευθῆ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ δια τῆς πανουργίας καὶ τῶν μηχανορραφιῶν του θὰ καταστρέψῃ πολλοὺς. Ἐπάνω δε εἰς τὰ ερείπια πολλῶν θὰ σταθῆ αὐτὸς υπερήφανος. Θα συντριβῆ τοὺς ἄλλους, με ὅσῃν ευκολίαν σπάζει κανεὶς ἕνα ἀγνόν.
- Δαν. 8,26 καὶ ἡ ὄρασις τῆς ἑσπέρας καὶ τῆς πρωΐας τῆς ῥηθείσης ἀληθείς ἐστὶ· καὶ σὺ σφράγισον τὴν ὄρασιν, ὅτι εἰς ἡμέρας πολλὰς.
- Δαν. 8,26 Τὸ ὄραμα τῶν δύο χιλιάδων τριακοσίων ημερονυκτίων ἔχει καὶ αὐτὸ τὸ νόημά του, εἶναι ἀληθές. Σὺ ὅμως τήρησε

- σιγήν, κράτησε ανερμήνευτον την ὄρασιν αὐτήν, διότι αναφέρεται εἰς ἓνα ἀπτομακρυσμένον χρονικὸν διάστημα”.
- Δαν. 8,27 καὶ ἐγὼ Δανιήλ ἐκοιμήθην καὶ ἐμαλακίσθην ἡμέρας καὶ ἀνέστην καὶ ἐποίουν τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως· καὶ ἐθαύμαζον τὴν ὄρασιν, καὶ οὐκ ἦν ὁ συνίων.
- Δαν. 8,27 Ἐπειτα ἀπὸ τὰς ὁράσεις αὐτάς ἐγώ, ὁ Δανιήλ, ἔπεσα εἰς τεταραγμένον ὕπνον, ησθένησα ἐπὶ μερικὰς ἡμέρας ἔπειτα ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐσηκώθην καὶ ἐξετέλουν, ὅπως συνήθως, τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως. Ἀνελογιζόμενη ὁμως με θαυμασμόν αὐτά, τὰ ὁποία εἶδα καὶ ἤκουσα, χωρὶς καὶ νὰ ἠμπορῶ νὰ εἰσχωρήσω στο πλῆρες νόημά των.

ΔΑΝΙΗΛ 9

- Δαν. 9,1 Ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Δαρείου τοῦ υἱοῦ Ἀσουήρου ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν Μήδων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐπὶ βασιλείαν Χαλδαίων,
- Δαν. 9,1 Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Δαρείου, Βασιλέως τῶν Χαλδαίων, ὁ ὁποῖος ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀσουήρου, ἀπὸ τοῦ γένους τῶν Μηδῶν,
- Δαν. 9,2 ἐν ἔτει ἐνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐγὼ Δανιήλ συνῆκα ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, ὃς ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν τὸν προφήτην εἰς συμπλήρωσιν ἐρημώσεως Ἱερουσαλήμ, ἑβδομήκοντα ἔτη.
- Δαν. 9,2 κατὰ τὸ πρῶτον, λοιπὸν, ἔτος τῆς βασιλείας του, ἐγώ, ὁ Δανιήλ ἐμελέτησα με πολλὴν προσοχὴν τὰ ἱερά βιβλία καὶ εἰδικώτερα τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀνεφέρετο στὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, πού εἶχε ἀποκαλυφθῆ εἰς τὴν προφήτην Ἰερεμίαν διὰ λόγου Θεοῦ, καὶ σύμφωνα πρὸς τὸν ὁποῖον προφητικὸν λόγον, θὰ διαρκούσε ἡ ἐρήμωσις τῆς Ἱερουσαλήμ ἐπὶ ἑβδομηκοντα ἔτη.
- Δαν. 9,3 καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ ἐκζητῆσαι προσευχὴν καὶ δεήσεις ἐν νηστείαις καὶ σάκκῳ καὶ σποδῷ·
- Δαν. 9,3 Ἐστρεψά τὸτε ἐγὼ τὸ πρόσωπόν μου καὶ τὴν καρδίαν μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν, διὰ νὰ τοῦ υποβαλῶ θερμὴν προσευχὴν καὶ ἱκεσίας, με νηστείας, φορῶν σάκκον καὶ καθημένος ἐπάνω εἰς στάκτην.
- Δαν. 9,4 καὶ προσευξάμην πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου καὶ ἐξωμολογησάμην καὶ εἶπα· Κύριε ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσω τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολάς σου,
- Δαν. 9,4 Προσηυχῆθην πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, ἀφῆκα νὰ ἐκχυθῆ τὸ περιεχόμενον τῆς καρδίας μου καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν· “Κυριε, συ πού εἶσαι ὁ μέγας καὶ θαυμαστός Θεός, ὁ ὁποῖος τηρεῖς τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου εἰς ἐκείνους, πού σε ἀγαποῦν καὶ προσπαθοῦν νὰ τηροῦν τὰς ἐντολάς σου, ἀκούσε τὴν ἐξομολόγησίν μου.
- Δαν. 9,5 ἡμάρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἠνομήσαμεν καὶ ἀπέστημεν καὶ ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου.
- Δαν. 9,5 Ἠμαρτήσαμεν πράγματι, διεπράξαμεν ἀδικίας, παρέβημεν τὸν Νόμον σου, ἀπεμακρύνθημεν ἀπὸ σέ, ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τὰς ἐντολάς σου καὶ ἀπὸ τὰ προστάγματά σου.
- Δαν. 9,6 καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, οἱ ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ ἄρχοντας ἡμῶν καὶ πατέρας ἡμῶν, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς.
- Δαν. 9,6 Δὲν υπηκούσαμεν στοὺς δούλους σου τοὺς προφῆτας, οἱ ὁποῖοι ἐξ ὀνόματός σου ὠμιλοῦσαν πρὸς τοὺς βασιλεῖς καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν καὶ πρὸς ὅλον τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν τῆς χώρας.
- Δαν. 9,7 σοὶ Κύριε ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνδρὶ Ἰουδα καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ παντὶ Ἰσραήλ, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῆ, οὓς διέσπειρας αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐν ἀθεσίᾳ αὐτῶν, ἧ ἠθέτησαν.
- Δαν. 9,7 Εἰς σέ, Κυριε, ὑπάρχει ἡ δικαιοσύνη καὶ εἰς ἡμᾶς ἡ καταισχύνη εἰς τὰ πρόσωπά μας, ὅπως μαρτυρεῖ ἡ περίοδος αὐτῆ τῆς δουλείας μας· εἰς κάθε Ἰουδαῖον, εἰς αὐτοὺς πού κατοικοῦν τὴν Ἱερουσαλήμ, εἰς κάθε Ἰσραηλίτην, εἰς ὅλους ὅσοι εὐρίσκονται πλησίον ἢ μακρὰν, εἰς ὅλα τὰ μέρη, ὅπου συ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, τοὺς διεσκόρπισες, ἐξ αἰτίας τῶν παραβάσεων, τὰς ὁποίας αὐτοὶ διέπραξαν.
- Δαν. 9,8 ἐν σοὶ Κύριε ἐστὶν ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, οἵτινες ἡμάρτομέν σοι.
- Δαν. 9,8 Εἰς σέ, Κυριε, ὑπάρχει ἡ δικαιοσύνη, τῆς ὁποίας καὶ ἡμεῖς τιμωρούμενοι λαμβάνομεν πείραν. Εἰς ἡμᾶς δε ὑπάρχει ἡ καταισχύνη τοῦ προσώπου μας· στοὺς βασιλεῖς μας, στοὺς ἄρχοντας μας, στοὺς προγόνους μας, εἰς ὅλους μας, οἱ ὁποῖοι ἠμαρτήσαμεν ἀπέναντί σου.
- Δαν. 9,9 Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ οἱ ἰλασμοί, ὅτι ἀπέστημεν
- Δαν. 9,9 Ἀλλὰ εἰς σε τὸν Κύριον καὶ Θεόν μας ὑπάρχει ἡ εὐσπλαχνία καὶ τὸ ἔλεος δι' ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἐπανεστατήσαμεν ἀπέναντί σου.
- Δαν. 9,10 καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν.

- Δαν. 9,10 Δεν υπηκούσαμεν εις την φωνήν του Κυρίου και Θεού μας, να πορευθώμεν και να ζήσωμεν σύμφωνα με τους νόμους, τους οποίους αυτός έδωκε δια μέσου των δούλων του, των προφητών.
- Δαν. 9,11 και πᾶς Ἰσραὴλ παρέβησαν τὸν νόμον σου καὶ ἐξέκλιναν τοῦ μὴ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐπήλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα καὶ ὁ ὄρκος ὁ γεγραμμένος ἐν νόμῳ Μωυσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ.
- Δαν. 9,11 Ολοι οι Ισραηλίται παρέβησαν τον Νομον σου, παρεξέκλιναν, ὥστε να μην υπακούσουν εις την ιδιικήν σου φωνήν· και ἔτσι ἔπεσαν ἐπάνω μας η κατάρα, η ἔνορκος διακήρυξις σου του Θεοῦ περί της τιμωρίας των αμαρτωλῶν, που είναι γραμμένη στον νόμον του Μωϋσέως, του δούλου του Θεοῦ, διότι ημεῖς ημαρτήσαμεν ἀπέναντι του Θεοῦ.
- Δαν. 9,12 καὶ ἔσθησε τοὺς λόγους αὐτοῦ, οὓς ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν, οἱ ἔκρινον ἡμᾶς, ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, οἷα οὐ γέγονεν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὰ γενόμενα ἐν Ἱερουσαλήμ.
- Δαν. 9,12 Εξεπλήρωσε τους λόγους, τους οποίους εἶπε εναντίον ημῶν, εναντίον των δικαστῶν, οι οποίοι μας εδίκαζαν· ὅτι θα ἐπιφέρῃ εναντίον μας κακὰ μεγάλα, τέτοια τα οποία δεν εἶχαν γίνει ἄλλοτε κάτω ἀπὸ τον ουρανόν, ὡσαν ἀνὰ τα οποία συνέβησαν εις βάρος της Ἱερουσαλήμ.
- Δαν. 9,13 καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ, πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔδεήθημεν τοῦ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν ἡμῶν καὶ τοῦ συνιέναι ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σου.
- Δαν. 9,13 Ὅπως εἶναι γραμμένον στον νόμον του Μωϋσέως, ὅλα ἀνὰ τα κακὰ ἔπεσαν ἐπάνω μας και ημεῖς δεν εσυνετίσθημεν, δεν μετενοήσαμεν, δεν ἀπεμακρύνθημεν ἀπὸ τας ἀδικίας μας, δεν προσεπαθήσαμεν να κατανοήσωμεν και να ζήσωμεν σύμφωνα με το θέλημα του Θεοῦ, και δεν ἰκετεύσαμεν με θερμὰς δεήστον Κυριον,
- Δαν. 9,14 καὶ ἐγγηγόρησε Κύριος καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ποιήσιν αὐτοῦ, ἣν ἐποίησε, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
- Δαν. 9,14 Και ὁμως ο Κυριος ηγρύπνησε δι' ημᾶς και ἐπέφερε τας παιδαγωγικὰς αὐτὰς τιμωρίας εναντίον μας, διότι ο Κυριος ο Θεὸς μας εἶναι δίκαιος εις ὅλα τα ἔργα, τα οποία πραγματοποιεῖ. Ημεῖς ὁμως και πάλιν δεν υπηκούσαμεν εις την φωνήν του.
- Δαν. 9,15 καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν.
- Δαν. 9,15 Και τώρα, Κυριε ο Θεὸς μας, συ ο οποίος εβγαλες ελευθερον τον λαόν σου ἀπὸ την χώραν της Αιγύπτου με ακατανίκητοι δύναμιν και κατέστησες ἔνδοξον και περίφημον το Ὄνομά σου μέχρι και της σημερινῆς ἡμέρας, ἄκουσε την προσευχήν μας. Ομολογοῦμεν ὅτι ημαρτήσαμεν, ὅτι παρέβημεν τον Νομον σου.
- Δαν. 9,16 Κύριε, ἐν πάσῃ ἐλεημοσύνη σου ἀποστραφήτω δὴ ὁ θυμὸς σου καὶ ἡ ὀργή σου ἀπὸ τῆς πόλεως σου Ἱερουσαλήμ ὄρους ἁγίου σου, ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ καὶ ὁ λαὸς σου εἰς ὄνειδισμὸν ἐγένετο ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλω ἡμῶν.
- Δαν. 9,16 Ἀλλά, Κυριε, συ ο οποίος ἔχεις πᾶσαν ἐλεημοσύνην και ἀπειρον το ἔλεος, ας ἀποστροφή τώρα ο θυμὸς και η ὀργή σου ἀπὸ την πόλιν σου την Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ το ἅγιόν σου ὄρος, ὅπου ο ναὸς και το θυσιαστήριον. Διότι ημεῖς ημαρτήσαμεν και ἐξ αιτίας των ιδιῶν μας ἀδικιῶν και των ἀδικιῶν, που εἶχαν διαπράξει οι πατέρες μας και ο ισραηλιτικὸς λαός, παρεδόθη η Ἱερουσαλήμ εις ὄνειδισμὸν εις ὅλους τους κύκλω λαούς.
- Δαν. 9,17 καὶ νῦν εἰσάκουσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς προσευχῆς τοῦ δούλου σου καὶ τῶν δεήσεων αὐτοῦ καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ἅγιασμά σου τὸ ἔρημον ἕνεκέν σου, Κύριε·
- Δαν. 9,17 Και τώρα, Κυριε ο Θεὸς ημῶν, ἄκουσε την προσευχήν του δούλου σου και τας θερμὰς ἰκεσίας, που σου απευθύνει. Ἄς φανῇ ευμενὲς τὸ πρόσωπόν σου προς τον ἔρημον ναόν σου, ἕνεκέν σου, Κυριε.
- Δαν. 9,18 κλῖνον ὁ Θεὸς μου τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον· ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἴδὲ τὸν ἀφανισμὸν ἡμῶν καὶ τῆς πόλεως σου, ἐφ' ἣς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῆς, ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ῥίπτοῦμεν τὸν οἰκτιρμὸν ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς σου τοὺς πολλοὺς, Κύριε.
- Δαν. 9,18 Κλίνε, Κυριε, το αὐτί σου και ἄκουσε την προσευχήν μου. Ἀνοιξε, Κυριε, τους οφθαλμούς σου και ἴδὲ τον εξαφανισμὸν και ημῶν και της πόλεως σου, εις την ὁποῖαν πόλιν ηκούετο και εδοξάζετο το Ὄνομά σου. Δεν προσπίπτομεν ἐνώπιόν σου και δεν σε παρακαλοῦμεν να μας λυπηθῆς χάρις εις τας δικαιοσύνας μας, ἀλλὰ χάρις στους πολλοὺς οἰκτιρμούς σου, Κυριε.
- Δαν. 9,19 εἰσάκουσον, Κύριε, ἰλάσθητι Κύριε, πρόσχες Κύριε καὶ ποιήσον· μὴ χρονίσης ἕνεκέν σου, ὁ Θεὸς μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὴν πόλιν σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου. -
- Δαν. 9,19 Ἄκουσε Κυριε, την προσευχήν μας. Δείξε στοργήν και ἔλεος προς ημᾶς. Στρέψε την προσοχήν σου και κάμε ο,τι πρέπει δια την σωτηρίαν μας. Ἐφ' ὅσον εἶσαι Θεὸς του ἐλέους, μη βραδύνῃς, Κυριε, διότι το Ὄνομά σου ανεφέρετο και εδοξάζετο εις την πόλιν σου την Ἱερουσαλήμ, ὅπως και στον λαόν σου”.
- Δαν. 9,20 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος καὶ προσευχομένου καὶ ἐξαγορεύοντος τὰς ἀμαρτίας μου καὶ τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ ῥίπτοῦντος τὸν ἕλεόν μου ἐναντίον τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου περὶ τοῦ ὄρους τοῦ

ἀγίου

- Δαν. 9,20 Ενώ εγώ συνέχιζα ακόμη να ομιλώ προς τον Θεόν και προσευχόμενη προς αυτόν, εξαμολογούμενος τας αμαρτίας μου και τας αμαρτίας του ισραηλιτικού μου λαού και επιρριπτών τον εαυτόν μου στο έλεος Κυρίου του Θεού μου δια την απελευθέρωσιν του αγίου του όρους,
- Δαν. 9,21 και ἔτι ἔμοῦ λαλοῦντος ἐν τῇ προσευχῇ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Γαβριήλ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ ἀρχῇ, πετόμενος καὶ ἦψατό μου ὡσεὶ ὥραν θυσίας ἔσπερινῆς.
- Δαν. 9,21 ενώ, λοιπόν, εγώ ακόμη δια της προσευχῆς ωμιλοῦσα προς τον Κυριον, ιδού, ένας ανήρ, ο Γαβριήλ, τον οποίον είχαν ἴδει και στο προηγούμενον ὄραμα, πετώντας ἦλθε κοντά μου κατά την ὥραν της εσπερινῆς θυσίας,
- Δαν. 9,22 καὶ συνέτισέ με καὶ ἐλάλησε μετ' ἔμοῦ καὶ εἶπε· Δανιήλ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβᾶσαι σε σύνεσιν·
- Δαν. 9,22 μου ὠμίλησε και μου εδωσε να εννοήσω μερικά πράγματα, που δεν τα εἶχα κατανοήσει προηγουμένως. “Δανιήλ, μου εἶπε, εγώ ἦλθα να σε κατατοπίσω και να σου δώσω να εννοήσης.
- Δαν. 9,23 ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου ἐξῆλθε λόγος, καὶ ἐγὼ ἦλθον τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι. ὅτι ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν εἶ σύ· καὶ ἐννοήθητι ἐν τῷ ῥήματι καὶ σύνες ἐν τῇ ὄπτασίᾳ.
- Δαν. 9,23 Όταν ἤρχισες να προσεύχεσαι, εβγήκεν ἀπὸ το στόμα σου παράκλησις. Και ἰδοὺ, εγώ ἦλθα να απαντήσω εις αὐτά που ἐζητούσες. Διότι συ εἶσαι ἀνὴρ ευγενῶν και ἁγίων ἐπιθυμιῶν. Πρόσεξε, λοιπόν, στους λόγους μου, δια να εννοήσης με σύνεσιν αὐτά, που εἶδες και ἤκουσες στο ὄραμα.
- Δαν. 9,24 ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετηθήσαν ἐπὶ τὸν λαὸν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν σου τοῦ συντελεσθῆναι ἁμαρτίαν καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀνομίας καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον καὶ τοῦ σφραγίσαι ὄρασιν καὶ προφήτην καὶ τοῦ χρίσαι ἅγιον ἁγίων.
- Δαν. 9,24 Εἰς ἑβδομήκοντα ἑβδομάδας ἐτῶν περιορίσθησαν αἱ συμφοραὶ καὶ αἱ θλίψετου λαοῦ σου και της ἁγίας σου πόλεως της Ἱερουσαλήμ, δια να τεθῆ τέρμα εις τας αμαρτίας σας, δια να τεθῆ σφραγίς τέρματος εις την αμαρτίαν, δια να ἐξαλειφθούν ὅλαι αἱ παρανομίαι των ἀνθρώπων, δια να ἐξλεωθούν ἐνώπιον του Θεοῦ αἱ ἀδικίαι και να ἀποκατασταθῆ αἰωνία δικαιοσύνη, και δια να τεθῆ τέρμα και σφραγίς πλέον εις κάθε χριστολογικὴν προφητείαν, εις κάθε χριστολογικὸν προφήτην, διότι τότε θα χρισθῆ προφήτης ο ἁγιώτατος ἀπὸ ὅλους τους προφήτας.
- Δαν. 9,25 καὶ γνῶση καὶ συνήσεις· ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι Ἱερουσαλήμ ἕως χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἑπτὰ καὶ ἑβδομάδες ἐξηκονταδύο· καὶ ἐπιστρέψει καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα καὶ τεῖχος, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί.
- Δαν. 9,25 Μαθε και κατανόησε καλά, ὅτι ἀπὸ την ἡμέραν, που θα εκδοθῆ διάταγμα δια την ἀνοικοδόμησιν της Ἱερουσαλήμ, μέχρι της ἡμέρας που θα ἐμφανισθῆ ο ἀρχὼν, ο οποίος θα ἔχη χρισθῆ ἀπὸ ἐμὲ, θα περάσουν ἑπτὰ ἑβδομάδες ἐτῶν και ἄλλαι ἐξήκοντα δύο ἑβδομάδες ἐτῶν. Μετὰ τας πρώτας ἑπτὰ ἑβδομάδας θα ἐπιστρέψουν οἱ Ἰουδαῖοι ἀιχμάλωτοι και θα ἀνοικοδομηθῆ ἡ πλατεῖα και το τεῖχος της πόλεως και θα πραγματοποιηθούν ἔτσι οἱ πρώτοι καιροί.
- Δαν. 9,26 καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ἐξηκονταδύο ἐξολοθρευθήσεται χρῖσμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ καὶ ἐκκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ, καὶ ἕως τέλους πολέμου συντετημένου τάξει ἀφανισμοῖς,
- Δαν. 9,26 Μετὰ δε την παρέλευσιν των ἐξήντα δύο ἑβδομάδων ἐτῶν, θα θανατωθῆ ο χριστός. Κυρίου, ο Σωτῆρ, χωρὶς να ὑπάρχη καμία ἀπολύτως αμαρτία και αἰτία θανάτου δι' αὐτόν. Ἡ πόλις της Ἱερουσαλήμ και ο ἅγιος ναός θα καταστραφούν μαζῇ με τους ἡγουμένους, τους ἀρχοντας της εποχῆς ἐκείνης. Οἱ κάτοικοι θα κατακλυσθούν ἀπὸ συμφορὰς και ἕνας ξένος λαός θα ἀναλάβῃ πάλαιμον κατὰ του Ἰσραήλ, μέχρι δε τέλους του πολέμου θα ἐπιφέρῃ φοβεράς καταστροφὰς και τρομεροὺς ἀφανισμοὺς.
- Δαν. 9,27 καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς, ἑβδομάς μία· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεται μου θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, καὶ ἕως τῆς συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.
- Δαν. 9,27 Κατὰ μίαν ἑβδομάδα ἐτῶν ο Χριστός θα συνάψῃ και θα καταστήσῃ ἰσχυράν και ἐγκυρον μίαν νέον διαθήκην. Κατὰ δε το μέσον της ἑβδομάδος αὐτῆς, που θα προσφερθῆ ἡ μεγάλη θυσία του λυτρωτοῦ Χριστοῦ, θα τεθῆ ὀριστικὸν πλέον τέρμα εις τας παλαιὰς θυσίας και σπονδὰς. Εἰς δε τον ναόν μου και τον λαόν του Ἰσραήλ, θα εἰσέλθουν βδελυραὶ δυνάμεις καταστροφῆς και ἐρημώσεως. Τέρμα δε εις την καταστροφὴν θα τεθῆ ὅταν συμπληρωθῆ ο ὀρισμένος χρόνος.

ΔΑΝΙΗΛ 10

- Δαν. 10,1 Ἐν ἔτει τρίτῳ Κύρου βασιλέως Περσῶν λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ, καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δυνάμεις μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ ὄπτασίᾳ.

- Δαν. 10,1 Κατά το τρίτον έτος της βασιλείας του Κυρου, βασιλέως των Περσών, απεκαλύφθη στον Δανιήλ, ο οποίος επωνομάζετο και Βαλτάσαρ, προφητικός λόγος. Αυτός ο προφητικός λόγος ήτο αληθινός, θείος, μεγάλη δε η δύναμις του. Εις τον Δανιήλ εδόθη σύνεσις, ώστε να κατανόηση το προφητικόν εκείνο όραμα.
- Δαν. 10,2 έν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγώ Δανιήλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἐβδομάδας ἡμερῶν·
- Δαν. 10,2 Κατά τας ἡμέρας ἐκείνας ἐγώ ο Δανιήλ επενθούσα ἐπὶ τρεῖς ολοκλήρους εβδομάδας.
- Δαν. 10,3 ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἤλειψάμην ἕως πληρώσεως τριῶν ἐβδομάδων ἡμερῶν.
- Δαν. 10,3 Κανένα γευστικόν και ευχάριστον φαγητόν δεν έφαγα. Κρέας και οίνος δεν εισήλθον στο στόμα μου, με μύρα δεν ηλείφθην, μέχρις ότου συνεπληρώθησαν αι ημέραι των τριών εβδομάδων.
- Δαν. 10,4 έν ἡμέρα εἰκοστῆ τετάρτη τοῦ μηνός τοῦ πρώτου, καὶ ἐγώ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, αὐτός ἐστι Τίγρις, Ἐδδεκέλ,
- Δαν. 10,4 Κατά την εικοστήν τετάρτην του πρώτου μηνός εγώ ευρισκόμην πλησίον του μεγάλου ποταμοῦ, του οποιου το όνομα είναι Τιγρις, εβραϊστί δε Εδδεκέλ.
- Δαν. 10,5 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς ἐνδεδυμένος βαδδῖν, καὶ ἡ ὄσφυς αὐτοῦ περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ Ὡφάζ,
- Δαν. 10,5 Εσήκωσα τα μάτια μου και ιδού, ειδον ένα άνδρα, ο οποίος εφορούσε λινον ένδυμα και ειχε ζωσμένην την μέσην αυτου με ζώνην κοσμημένην με χρυσίον Ωφάζ.
- Δαν. 10,6 καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου.
- Δαν. 10,6 Το σώμα του εφαινετο ωσαν τον πολύτιμον λίθον θαρσίς, το δε πρόσωπόν του ειχε την λάμπην της αστραπῆς. Τα μάτια του έλαμπαν ωσαν λαμπάδες πυρός, οι βραχίονες του και τα σκέλη του ωσαν στίλβων χαλκός και ο ήχος των λόγων του ήτο ωσαν τον ήχον πολυαριθμων ανθρώπων.
- Δαν. 10,7 καὶ εἶδον ἐγώ Δανιήλ μόνος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον τὴν ὀπτασίαν, ἀλλ' ἦ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ.
- Δαν. 10,7 Εγώ μόνος ο Δανιήλ ειδα αυτην την οπτασίαν. Οι άνδρες, που ήσαν μαζή μου, δεν ειδαν το όραμα, αλλά κατέλαβεν αυτους μεγάλο δέος και έφυγαν τρομαγμένοι.
- Δαν. 10,8 καὶ ἐγώ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος.
- Δαν. 10,8 Εγώ απέμεινα μόνος εκεί και ειδα την μεγάλην αυτην οπτασίαν. Εξ αιτίας δε του μεγαλειώδους αυτου οράματος δεν μου έμεινε καμμία δύναμις. ' Ηλλοιώθη και παρεμορφώθη το πρόσωπόν μου. Εχασα την σωματικὴν δύναμιν και δεν ηδυνάμην να σταθώ όρθιος.
- Δαν. 10,9 καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαι με αὐτοῦ ἤμην κατανευγμένος, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν.
- Δαν. 10,9 Ηκουσα την φωνήν των λόγων του και όταν την ήκουσα, εκυριεύθην από φόβον. Επεσα κάτω με το πρόσωπον στο έδαφος.
- Δαν. 10,10 καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἀπτομένη μου καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου.
- Δαν. 10,10 Και ιδού, ένα χέρι με ήγγισε και με εσήκωσε εις τα γόνατά μου
- Δαν. 10,11 καὶ εἶπε πρὸς με· Δανιήλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγώ λαλῶ πρὸς σε, καὶ στήθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σε. καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν πρὸς με τὸν λόγον τοῦτον ἀνέστην ἔντρομος,
- Δαν. 10,11 και μου ειπε· “Δανιήλ, άνθρωπε ευγενών και αγίων επιθυμιών, άκου με προσοχήν και προσπάθησε να κατανόηση τα λόγια, τα οποια εγώ θα σου ειπω. Στάσου όρθιος, διότι εγώ έχω αποσταλή προς σε εκ μέρους του Θεού”. Όταν μου ειπεν αυτόν τον λόγον εσηκώθηκα όρθιος, αλλά και κατατρομαγμένος.
- Δαν. 10,12 καὶ εἶπε πρὸς με· μὴ φοβοῦ, Δανιήλ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου τοῦ συνεῖναι καὶ κακωθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγώ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου.
- Δαν. 10,12 Εκείνος δέ μου ειπε· “μη φοβείσαι, Δανιήλ, διότι από την πρώτην ημεραν, κατά την οποίαν συ παρέδωσες την καρδίαν σου να μάθης την αλήθειαν, να σκληραγωγηθῆς και να ταλαιπωρηθῆς ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, ηκούσθησαν οι λόγοι σου από τον Θεόν και εγώ ήλθα να δώσω απόκρισιν στους λόγους σου.
- Δαν. 10,13 καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας Περσῶν εἰσπῆκει ἐξ ἐναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ εἷς τῶν ἀρχόντων τῶν πρώτων ἦλθε βοηθῆσαι μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν,
- Δαν. 10,13 Ο άγγελος, ο άρχων, κατ' εντολήν του Θεού, του βασιλείου των Περσών, ειχε σταθῆ απέναντί μου και επί εικοσι και μίαν ημεραν με ημπόδιζε. Και ιδού, ο Μιχαήλ ένας από τους πρώτους άρχοντας του ουρανού, ήλθε να με

- βοηθήση. Αφήκα εγώ αυτόν εκεί να αντιμετωπίση τον άρχοντα του βασιλείου των Περσών,
 Δαν. 10,14 και ἤλθον συνεντίσαι σε ὅσα ἀπαντήσεται τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἔτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας. -
- Δαν. 10,14 και ἤλθα να σε ενημερώσω, δια να μάθης τι θα συμβούν στον λαόν σου κατά τας τελευταίας ημέρας. Διότι αυτό το ὄραμα αναφέρεται εἰς τας ημέρας εκείνας”.
- Δαν. 10,15 Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἑμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν και κατενύγην.
- Δαν. 10,15 Όταν εκείνος μου εἶπεν αυτούς τους λόγους, ἐγύρισα το πρόσωπόν μου προς την γην και ἐκυριεύθην ἀπὸ μεγάλης συγκίνησιν.
- Δαν. 10,16 καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἤψατο τῶν χειλέων μου· και ἤνοιξα τὸ στόμα μου και ἐλάλησα και εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε, ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, και οὐκ ἔσχον ἰσχύν·
- Δαν. 10,16 Και ἰδοὺ, κάποιος, που ομοίαζε με ἄνθρωπον, ἤγγισε τα χεῖλη μου, ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὠμίλησα προς αὐτὸν που ἴστατο ἀπέναντί μου και του εἶπα· “Κυριε, καθὼς σε εἶδα, συνεταράχθη το εσωτερικόν μου και δεν μου ἀπέμεινε πλέον δύναμις.
- Δαν. 10,17 καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλήσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; και ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοί ἰσχὺς, και πνεῦμα οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί.
- Δαν. 10,17 Και πῶς θα ἠμπορέσω ἐγὼ ὁ δούλος σου, Κυριε, να ομιλήσω με σε τον Κυριον μου; Διότι ἀπὸ την στιγμὴν αὐτὴν δεν ἀπέμεινε δύναμις ἐντός μου. Και αὐτὴ ἡ ἀναπνοή μου ἔχει κοπή”.
- Δαν. 10,18 και προσέθετο και ἤψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου και ἐνίσχυσέ με
- Δαν. 10,18 Εκείνος που ὠμοίαζε με ἄνθρωπον, με ἤγγισε πάλιν, με ἐνίσχυσε
- Δαν. 10,19 και εἶπέ μοι· μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου και ἴσχυε. και ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἑμοῦ ἴσχυσα και εἶπα· λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με.
- Δαν. 10,19 και μου εἶπε· “μὴ φοβείσαι, ἀνθρώπε των ευγενῶν και ἀγίων ἐπιθυμιῶν. Ἡ εἰρήνη ας εἶναι μαζὴ σου. Παρε θάρρος και δύναμιν”. Καθὼς δε ἐκεῖνος ὠμίλησεν ἔτσι προς ἐμέ, ἠσθάνθην ὅτι ἐπήρα δύναμιν και εἶπα· “ας ομιλήσῃ ὁ Κυριος μου, διότι συ με ἐνεδυνάμωσες”.
- Δαν. 10,20 και εἶπεν· εἰ οἶδας, ἵνατί ἤλθον πρὸς σε; και νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ ἄρχοντος Περσῶν· και ἐγὼ ἐξεπορευόμην, και ὁ ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο,
- Δαν. 10,20 Εκείνος εἶπε· “γνωρίζεις, τάχα, διατί ἤλθα προς σέ; Τώρα ἐγὼ θα ἐπιστρέψω να πολεμήσω με τον ἄρχοντα ἀγγελον τον ἐξουσιάζοντα στους Πέρσας. Όταν ἐγὼ ἐφευγα, ἤρχετο ὁ ἀγγελος ἀρχων των Ἑλλήνων.
- Δαν. 10,21 ἀλλ' ἡ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, και οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἑμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἡ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.
- Δαν. 10,21 Ἦλθα λοιπὸν να σου ἀναγγεῖλω αὐτό, που εἶναι γραμμένον στο βιβλίον της ἀληθείας. Δεν ὑπάρχει κανεὶς ἄλλος να με βοηθήσῃ εἰς τας υποθέσεις αὐτάς, ἐμὴ μόνον ὁ ἀρχων του ἰδικού σας ἔθνους, ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαὴλ.

ΔΑΝΙΗΛ 11

- Δαν. 11,1 Καὶ ἐγὼ ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου ἔστην εἰς κράτος και ἰσχύν.
- Δαν. 11,1 Κατὰ το πρῶτον ἔτος της βασιλείας του Βασιλέως Κυρου ἀπέκτησα ἐγὼ ἰσχύν και δύναμιν.
- Δαν. 11,2 και νῦν ἀλήθειαν ἀναγγελῶ σοι· ἰδοὺ ἔτι τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήσονται ἐν τῇ Περσιδί, και ὁ τέταρτος πλουτήσῃ πλοῦτον μέγαν παρὰ πάντας· και μετὰ τὸ κρατῆσαι αὐτὸν τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ ἐπαναστήσεται πάσαις βασιλείαις Ἑλλήνων.
- Δαν. 11,2 Τώρα θα σου εἰπῶ την ἀλήθειαν δια τα μελλοντικά γεγονότα. Ἰδοὺ, τρεῖς ἀκόμη βασιλεῖς θα ἐγερθούν εἰς την Περσιάν. Ὁ τέταρτος θα ἀποκτήσῃ μέγαν πλοῦτον, περισσότερο ἀπὸ ὅλους τους ἄλλους. Όταν δε γίνῃ κύριος του ἀπέραντου αὐτοῦ πλοῦτου, θα στραφῇ και θα ἐκστρατεύσῃ ἐναντίον ὅλων των ἐλληνικῶν βασιλείων.
- Δαν. 11,3 και ἀναστήσεται βασιλεὺς δυνατὸς και κυριεύσει κυριείας πολλῆς και ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ.
- Δαν. 11,3 Ἐπειτα θα ἐγερθῇ ἄλλος βασιλεὺς ἰσχυρὸς, θα ἐπεκτείνῃ την κυριαρχίαν του εἰς πολλὴν ἔκτασιν και θα κάμνη αὐτό, που θέλει.
- Δαν. 11,4 και ὡς ἂν στή, ἡ βασιλεία αὐτοῦ συντριβήσεται, και διαιρεθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ και οὐκ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτοῦ, οὐδὲ κατὰ τὴν κυριείαν αὐτοῦ, ἣν ἐκυριεύσεν· ὅτι ἐκτιλήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ και ἕτεροις ἐκτὸς τούτων.
- Δαν. 11,4 Όταν δε θα ἐδραιωθῇ πλέον ἡ δύναμις του βασιλείου του, θα καταστραφῇ και αὐτός. Θα διαιρεθῇ το βασιλείον του εἰς τα τέσσαρα σημεῖα του ὀρίζοντος, χωρὶς ὅμως και να περιέλθῃ στους ἀπογόνους του. Δεν θα κυβερνηθούν ὅμως τα τέσσαρα αὐτά βασιλεία, ὅπως ἐκεῖνος τα εἶχε κυβερνήσῃ. Διότι το βασιλείον του ἐν τῷ συνόλω πλέον θα

εκριζωθή και θα περιέλθη εις άλλους εκτός αυτών.

- Δαν. 11,5 και ἐνισχύσει ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου· καὶ εἷς τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ἐνισχύσει ἐπ’ αὐτὸν καὶ κυριεύσει κυριεῖαν πολλὴν ἐπ’ ἐξουσίας αὐτοῦ.
- Δαν. 11,5 Ὁ βασιλεὺς των νοτίων περιοχῶν θα ἀποκτήσῃ δύναμιν μεγάλην. Ἐνας ὅμως ἀπὸ τους στρατηγοὺς του θα ἀναδειχθῆ ἰσχυρότερος ἀπὸ αὐτὸν καὶ θα κυριάρχησῃ με πολλὴν δύναμιν ἐπὶ του βασιλείου αὐτοῦ.
- Δαν. 11,6 καὶ μετὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ συμμειγρήσονται, καὶ θυγάτηρ βασιλέως τοῦ νότου εἰσελεύσεται πρὸς βασιλέα τοῦ βορρᾶ τοῦ ποιήσαι συνθήκας μετ’ αὐτοῦ· καὶ οὐ κρατήσῃ ἰσχύος βραχίονος, καὶ οὐ στήσεται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ παραδοθήσεται αὐτὴ καὶ οἱ φέροντες αὐτὴν καὶ ἡ νεᾶνις καὶ ὁ κατισχύων αὐτὴν ἐν τοῖς καιροῖς.
- Δαν. 11,6 Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγα ἔτη θα ἔλθουν εἰς κοινωνίαν γάμου τα δύο αὐτὰ βασιλεία, διότι ἡ θυγάτηρ του πρὸς νότον βασιλέως θα υπανθρευθῆ τον βασιλέα του βορρά. Ἐτσι δε θα συναφθῆ μεταξύ των δύο βασιλείων συνθήκη. Ἡ θυγάτηρ ὅμως αὐτὴ δεν θα κρατήσῃ την δύναμιν του βασιλείου καὶ οὔτε οἱ ἀπόγονοι του βασιλέως θα σταθοῦν εἰς την ἐξουσίαν. Ἡ ἴδια αὐτὴ, οἱ ἀκόλουθοί της, ἡ κόρη της καὶ αὐτὸς, ὁ ὁποῖος θα την υποστηρίξῃ, θα παραδοθῶν κατά τον καιρὸν ἐκεῖνον εἰς καταστροφὴν.
- Δαν. 11,7 καὶ στήσεται ἐκ τοῦ ἄνθους τῆς ρίζης αὐτῆς τῆς ἐτοιμασίας αὐτοῦ καὶ ἤξει πρὸς τὴν δύναμιν καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὑποστηρίγματα τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ καὶ ποιήσῃ ἐν αὐτοῖς καὶ κατισχύσει.
- Δαν. 11,7 Ἐνας ἀπὸ τους βλαστοὺς της βασιλικῆς ἐκείνης ρίζης θα σταθῆ με μεγάλην προετοιμασίαν καὶ θα ἐπέλθῃ με δύναμιν πολλήν, θα εἰσελθῃ εἰς τα φρούρια του βασιλέως του βορρά, θα πολεμήσῃ ἐναντίον αὐτοῦ καὶ θα νικήσῃ.
- Δαν. 11,8 καὶ γε τοὺς θεοὺς αὐτῶν μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν, πᾶν σκεῦος ἐπιθυμητὸν αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, μετὰ αἰχμαλωσίας οἶσει εἰς Αἴγυπτον· καὶ αὐτὸς στήσεται ὑπὲρ βασιλέα τοῦ βορρᾶ.
- Δαν. 11,8 Θα διαρπάσῃ καὶ θα φέρῃ εἰς την Αἴγυπτον τους θεοὺς ἐκείνων, τα χωνευτὰ αὐτῶν ἀγάλματα, κάθε πολῦτιμον ἀντικείμενον ἀπὸ ἀργυρον καὶ χρυσόν. Αὐτὸς λοιπὸν θα υπερισχύσῃ ἐναντίον του βασιλέως του βορρά.
- Δαν. 11,9 καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως τοῦ νότου, καὶ ἀναστρέψῃ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
- Δαν. 11,9 Ἐπειτα ὁ βασιλεὺς του βορρά θα ἐπέλθῃ ἐναντίον του νοτίου βασιλείου, ἐναντίον της Αἰγύπτου. Δεν θα ἠμπορέσῃ ὅμως να παραμείνῃ ἐκεῖ καὶ θα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν χώραν του.
- Δαν. 11,10 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνάξουσιν ὄχλον δυνάμεων πολλῶν, καὶ ἐλεύσεται ἐρχόμενος καὶ κατακλύζων· καὶ παρελεύσεται καὶ καθίεται καὶ συμπροσπλακῆσεται ἕως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.
- Δαν. 11,10 Οἱ υἱοὶ ὅμως του βασιλέως του βορρά θα συγκεντρώσουν μεγάλην στρατιωτικὴν δύναμιν, ἡ ὁποία καὶ θα ἐπέλθῃ ἐναντίον του νοτίου βασιλείου καὶ θα κατακλύσῃ αὐτό. Θα περιέρχεται νικηφόρως τὴν περιοχὴν, θα ἐπέρχεται με ὀρμὴν καὶ θα κτυπήσῃ ὅλην τὴν δύναμιν ἐκείνου.
- Δαν. 11,11 καὶ ἀγριανθήσεται βασιλεὺς τοῦ νότου καὶ ἐξελεύσεται καὶ πολεμήσῃ μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ· καὶ στήσῃ ὄχλον πολὺν, καὶ παραδοθήσεται ὁ ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ·
- Δαν. 11,11 Τότε ὁ βασιλεὺς των νοτίων περιοχῶν, ὁ βασιλεὺς της Αἰγύπτου, θα εξαγριωθῆ καὶ θα ἐξέλθῃ εἰς πόλεμον καὶ θα πολεμήσῃ ἐναντίον του βασιλέως του βορρά. Θα παρατάξῃ στρατὸν πολὺν καὶ ὁ πολὺς στρατὸς του βασιλέως του βορρά θα παραδοθῆ εἰς τὰς χεῖρας του βασιλέως της Αἰγύπτου.
- Δαν. 11,12 καὶ λήψεται τὸν ὄχλον, καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ καταβαλεῖ μυριάδας καὶ οὐ κατισχύσει.
- Δαν. 11,12 Θα συλλάβῃ αἰχμάλωτον τον στρατὸν ἐκεῖνον· θα υπερηφανευθῆ ἡ καρδία του, θα συντρίψῃ μυριάδας, ἀλλὰ τελικῶς δεν θα υπερίσχυσῃ.
- Δαν. 11,13 καὶ ἐπιστρέψῃ ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ καὶ ἄξει ὄχλον πολὺν ὑπὲρ τὸν πρότερον καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν καιρῶν ἐνιαυτῶν ἐπελεύσεται εἰσόδια ἐν δυνάμει μεγάλη καὶ ἐν ὑπάρξει πολλῇ.
- Δαν. 11,13 Ὁ βασιλεὺς των βορείων περιοχῶν θα ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν χώραν του, θα συγκεντρώσῃ στρατὸν πολὺν, πολυαριθμότερον ἀπὸ τον πρῶτον, καὶ ἔπειτα ἀπὸ ὠριαμένα ἔτη θα ἐπέλθῃ κατά της Αἰγύπτου, θα εἰσελθῃ εἰς αὐτὴν με μεγάλην στρατιωτικὴν δύναμιν καὶ με πάρα πολλὰ ἐφόδια.
- Δαν. 11,14 καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ ἐπαναστήσονται ἐπὶ βασιλέα τοῦ νότου· καὶ οἱ υἱοὶ τῶν λοιμῶν τοῦ λαοῦ σου ἐπαρθήσονται τοῦ στήσαι ὄρασιν καὶ ἀσθενήσουσι.
- Δαν. 11,14 Κατὰ τον καιρὸν ἐκεῖνον καὶ πολλοὶ ἄλλοι θα ἐπαναστατήσουν ἐναντίον του βασιλέως της Αἰγύπτου. Φαῦλοι δε ἄνθρωποι του λαοῦ σου θα ἀλαζονευθοῦν καὶ θα ἐπαναστατήσουν καὶ αὐτοί, ἀλλὰ θα καταστραφῶν καὶ ἔτσι θα ἐκπληρωθῆ ἡ προφητεία.
- Δαν. 11,15 καὶ εἰσελεύσεται βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ καὶ ἐκχεεῖ πρόσχωμα καὶ συλλήψεται πόλεις ὄχυράς, καὶ οἱ βραχίονες τοῦ βασιλέως τοῦ νότου οὐ στήσονται, καὶ ἀναστήσονται οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ἰσχύς τοῦ στήναι.
- Δαν. 11,15 Ὁ βασιλεὺς του βορρά θα εἰσέλθῃ, θα υψώσῃ προχώματα καὶ προμαχῶνας γύρω ἀπὸ τὰς πόλεις. Θα καταλάβῃ πόλεις ἰσχυράς, ἐνῶ αἱ δυνάμει του βασιλέως του νότου δεν θα ἠμπορέσουν να ἀντισταθοῦν. Θα ἐγειρθοῦν βέβαια οἱ ἐκλεκτοὶ του ἄνδρες κατὰ τον πόλεμον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ δεν θα ἔχουν τὴν ἰσχύν της ἀποτελεσματικῆς ἀντιστάσεως.
- Δαν. 11,16 καὶ ποιήσῃ ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἔστως κατὰ πρόσωπον

- αυτοῦ· καὶ στήσεται ἐν τῇ γῆ τοῦ Σαβεὶ, καὶ συντελεσθήσεται ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
- Δαν. 11,16 Ο βασιλεὺς του βορρὰ θα εἰσέλθῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον, θα πράττῃ σύμφωνα με τὸ θέλημά του καὶ δεν θα ὑπάρχει ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θα ἠμπορέσῃ νὰ ἀντισταθῇ ἐναντίον του. Θα σταματήσῃ εἰς τὴν περιοχὴν Σαβεὶ καὶ διὰ τῆς δυνάμεώς του θα καταστρέψῃ, αὐτήν.
- Δαν. 11,17 καὶ τάξει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰσελθεῖν ἐν ἰσχύϊ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ εὐθεῖα πάντα μετ' αὐτοῦ ποιήσει· καὶ θυγατέρα τῶν γυναικῶν δώσει αὐτῷ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ καὶ οὐκ αὐτῷ ἔσται.
- Δαν. 11,17 Θα αποφασίσῃ νὰ εἰσέλθῃ με ὅλην αὐτοῦ τὴν βασιλικὴν δυνάμιν στο βασιλεῖον τῆς Αἴγυπτου, θα συμβιβασθῇ ὁμως καὶ θα κάμῃ εἰρήνην με τὴν Αἴγυπτον. Θα δώσῃ τὴν θυγατέρα του ὡς σύζυγον στον βασιλέα τῆς Αἴγυπτου, ὥστε διὰ μέσου αὐτῆς νὰ διαβρώσῃ τὴν Αἴγυπτον. Εκείνη ὁμως δεν θα παραμείνῃ πιστὴ στον πατέρα τῆς καὶ δεν θα ἀνήκῃ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὰ σχέδιά του.
- Δαν. 11,18 καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὰς νήσους καὶ συλλήψεται πολλὰς καὶ καταπαύσει ἄρχοντας ὀνειδισμοῦ αὐτῶν, πλὴν ὀνειδισμὸς αὐτοῦ ἐπιστρέψει αὐτῷ.
- Δαν. 11,18 Θα στρέψῃ τότε τὴν προσοχὴν καὶ τὸ βλέμμα του εἰς τὰς νήσους, θα κυριεύσῃ πολλὰς ἀπὸ αὐτὰς, τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ἠττημένους καὶ ἐξευτελισμένους, θα καθαιρέσῃ. Ἐν τέλει ὁμως θα ἠττηθῇ καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ονειδισμὸς, στον ὁποῖον ἔρριψε τοὺς ἄλλους θα πέσῃ ἐπάνω του.
- Δαν. 11,19 καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσχὴν τῆς γῆς αὐτοῦ καὶ ἀσθενήσῃ καὶ πεσεῖται καὶ οὐκ εὐρεθήσεται.
- Δαν. 11,19 Ἐπειτα θα στρέψῃ τὴν προσοχὴν του εἰς τὰς δυνάμεις τῆς χώρας του διὰ τὴν ἀσφάλειαν το βασιλείου του. Θα ἐξασθενήσῃ ὁμως, θα πέσῃ, θα καταστραφῇ καὶ δεν θα εὐρεθῇ ὁ τόπος του.
- Δαν. 11,20 καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ φυτὸν τῆς βασιλείας ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ παραβιβάζων, πρᾶσσων δόξαν βασιλείας καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συντριβήσεται καὶ οὐκ ἐν ποσώποις οὐδὲ ἐν πολέμῳ.
- Δαν. 11,20 Θα ἐγερθῇ ἀπὸ τὴν βασιλικὴν αὐτοῦ ρίζαν ἕνας, διὰ νὰ γίνῃ ἄρχων καὶ κύριος εἰς ὅσα ἐκεῖνος ἠτοίμασεν. Αὐτὸς ὁμως θα ἐκτραπῇ ἐκμεταλλεὺς τὴν δόξαν τῆς βασιλείας του. Ἀλλὰ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας θα συντριβῇ οὐκ εἰς πόλεμον ἀλλὰ κατ' ἄλλον τρόπον (διὰ δολοφονίας με δηλητηρίον).
- Δαν. 11,21 στήσεται ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ· ἐξουδενώθη, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν δόξαν βασιλείας· καὶ ἤξει ἐν εὐθηνίᾳ καὶ κατισχύσει βασιλείας ἐν ὀλισθήμασι.
- Δαν. 11,21 Θα ἔλθῃ ἄλλος εἰς τὴν θέσιν του. Αὐτὸς ὁμως θα εἶναι ἐξουδενωμένος καὶ δεν θα ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν βασιλικὴν δόξαν Ἐν τούτοις θα ἔλθῃ με πλοῦτον πολὺν καὶ διὰ δολίων τρόπων θα κυριαρχήσῃ ἐπὶ τοῦ βασιλείου του.
- Δαν. 11,22 καὶ βραχίονες τοῦ κατακλύζοντος κατακλυσθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ συντριβήσονται, καὶ ἠγούμενος διαθήκης
- Δαν. 11,22 Δυνάμεις στρατιωτικαί, πού ὡς χεῖμαρρος γεμίζου τὸν τόπον, τοῦ βασιλέως τῆς Αἴγυπτου θα κατακλυσθοῦν ἀπὸ στρατεύματα τοῦ βασιλέως τοῦ βορρὰ καὶ θα συντριβοῦν. Θα συντριβῇ δε τότε ὁ Ἰουδαῖος ἀρχιερεὺς τῆς περιόδου ἐκείνης.
- Δαν. 11,23 καὶ ἀπὸ τῶν συναναμειξῶν πρὸς αὐτὸν ποιήσει δόλον καὶ ἀναβήσεται καὶ ὑπερισχύσει αὐτοῦ ἐν ὀλίγῳ ἔθνει.
- Δαν. 11,23 Ὁ δε ἀπὸ βορρὰ βασιλεὺς ἔπειτα ἀπὸ τὰς συνθήκας καὶ τὰς εἰρηνικὰς ἐπικοινωνίας με τὸν ἐχθρὸν του, θα φερθῇ δολίως. Θα τὸν ἐπισκεφθῇ με μικρὰν δυνάμιν καὶ θα κατορθώσῃ νὰ ὑπερισχύσῃ ἐναντίον αὐτοῦ.
- Δαν. 11,24 καὶ ἐν εὐθηνίᾳ καὶ ἐν πίσσι χώραις ἤξει καὶ ποιήσει ἃ οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ· προνομὴν καὶ σκῦλα καὶ ὑπαρξιν αὐτοῖς διασκορπιεῖ καὶ ἐπ' Αἴγυπτον λογιεῖται λογισμοὺς αὐτοῦ καὶ ἕως καιροῦ.
- Δαν. 11,24 Θα εἰσελθῃ εἰς ευφόρους καὶ πλουσίας χώρας καὶ θα κάμῃ πράγματα, τὰ ὁποῖα οἱ πατέρες του δεν ἔκαμαν, οὔτε οἱ πατέρες τῶν πατέρων των. Ὑποκριτικῶς φέρομενος θα διασκορπίσῃ εἰς τὰς χώρας αὐτὰ λάφυρα καὶ πολὺν ἐπισπισμὸν. Σχεδιάζει ὁμως πονηρὰ ἐναντίον τῆς Αἴγυπτου. Αὐτὰ δε ὅλα μέχρις ὀρισμένου καιροῦ.
- Δαν. 11,25 καὶ ἐξεγερθήσεται ἡ ἰσχύς αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ βασιλέα τοῦ νότου ἐν δυνάμει μεγάλῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου συνάψει πόλεμον ἐν δυνάμει μεγάλῃ καὶ ἰσχυρᾷ σφόδρα· καὶ οὐ στήσονται, ὅτι λογιῶνται ἐπ' αὐτὸν λογισμοὺς·
- Δαν. 11,25 Θα ἐξεγείρῃ τὴν καρδίαν του καὶ τὸν στρατὸν του πρὸς νότον ἐναντίον τοῦ βασιλέως τῆς Αἴγυπτου καὶ θα ἐπέλθῃ ἐναντίον αὐτοῦ με μεγάλην στρατιωτικὴν δυνάμιν. Ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου, δηλαδὴ τῆς Αἴγυπτου, θα συνάψῃ πόλεμον ἐναντίον αὐτοῦ με μεγάλην δυνάμιν, ἰσχυρὰν πολὺ. Δεν θα ἠμπορέσῃ ὁμως αὐτὸς καὶ τὰ στρατεύματά του νὰ ἀντισταθοῦν παρ' ὅλα τὰ σχέδιά των πού ἐσκέφθησαν ἐναντίον αὐτοῦ.
- Δαν. 11,26 καὶ φάγονται τὰ δέοντα αὐτοῦ καὶ συντριψοῦσιν αὐτὸν, καὶ δυνάμεις κατακλύσει, καὶ πεσοῦνται τραυματῖα πολλοί.
- Δαν. 11,26 Θα καταφάγῃ τὰς προμηθείας αὐτοῦ, θα τὸν συντριψοῦν, θα δισκορπίσῃ τὰς στρατιωτικὰς τοῦ δυνάμεις καὶ τότε θα πέσῃ πολλοὶ νεκροί.

- Δαν. 11,27 και ἀμφότεροι οἱ βασιλεῖς, αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς πονηρίαν, καὶ ἐπὶ τραπέζῃ μιᾷ ψευδῆ λαλήσουσι, καὶ οὐ κατευθυνεῖ, ὅτι ἔτι πέρασις καιρῶν.
- Δαν. 11,27 Οἱ δύο αὐτοὶ βασιλεῖς, με δολίας καὶ πονηράς τας καρδίας αὐτῶν, θα παρακαθήσονται εἰς μίαν υποκριτικὴν τράπεζαν, με τὴν πονηρὰν διάθεσιν νὰ εξαπατήσῃ ὁ ένας τὸν ἄλλον. Κανεὶς ὁμως ἀπὸ αὐτοὺς δὲν θα εὐδοθῇ εἰς τὰ σχέδιά του καὶ τὰ ἔργα του, διότι καὶ στους δύο ἐδόθη προθεσμία χρόνου.
- Δαν. 11,28 καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ὑπάρξει πολλῇ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ διαθήκην ἀγίαν, καὶ ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
- Δαν. 11,28 Θα ἐπανέλθῃ τότε ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ εἰς τὴν χώραν του με πολὺν πλοῦτον. Ἡ καρδία του ὁμως θα μελετᾷ πονηρὰ σχέδια ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἁγίας Διαθήκης. Θα πραγματοποιήσῃ τὰ πονηρὰ του σχέδια καὶ ἔπειτα θα συνεχίσῃ τὴν πορείαν του δια τὴν χώραν του.
- Δαν. 11,29 εἰς τὸν καιρὸν ἐπιστρέψει καὶ ἤξει ἐν τῷ νότῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη καὶ ὡς ἡ ἐσχάτη.
- Δαν. 11,29 Μετὰ πάροδον καιροῦ θα στραφῇ πάλιν πρὸς νότον ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου. Δὲν θα εἶναι ὁμως ἡ ἐκστρατεία τοῦ αὐτοῦ ἐπιτυχής, ὅπως ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα.
- Δαν. 11,30 καὶ εἰσελεύσονται ἐν αὐτῷ οἱ ἐκπορευόμενοι Κίτιοι, καὶ ταπεινωθήσεται· καὶ ἐπιστρέψει καὶ θυμωθήσεται ἐπὶ διαθήκην ἀγίαν· καὶ ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει καὶ συνήσει ἐπὶ τοὺς καταλιπόντας διαθήκην ἀγίαν.
- Δαν. 11,30 Θα ἐπέλθουν ἐναντίον αὐτοῦ Κυπριοὶ καὶ Ρωμαῖοι στρατιῶται, ἀπὸ τοὺς οὗσι καὶ θα ταπεινωθῇ. Θα καταληφθῇ ἀπὸ θυμὸν καὶ θα στραφῇ πάλιν ἐναντίον τῆς ἁγίας Διαθήκης. Θα διαπράξῃ ανοσιουργήματα, θα ἀναχωρήσῃ ἐπιστρέφων πρὸς τὴν πατρίδα του καὶ θα σκέπτεται συνεχῶς, πῶς νὰ προσεταιρισθῇ τοὺς Ἰουδαίους ἐκεῖνους, οἱ οἵτις παρέβησαν τὴν ἀγίαν Διαθήκην.
- Δαν. 11,31 καὶ σπέρματα ἐξ αὐτοῦ ἀναστήσονται καὶ βεβηλώσουσι τὸ ἅγισμα τῆς δυναστείας καὶ μεταστήσουσι τὸν ἐνδελεχισμὸν καὶ δώσουσι βδέλυγμα ἠφανισμένων.
- Δαν. 11,31 Θα ἀφήσῃ δε ἐκεῖ ὑπόλοιπα τῶν στρατευμάτων του, τὰ ὁποῖα θα βεβηλώσουν τὸν ἱερὸν ναὸν, τὴν ἱερὰν αὐτῆν καὶ ἠθικὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἰουδαίων, θα θέσουν τέρμα εἰς τὰς καθημερινὰς θυσίας καὶ εἰς τὴν ἔρημον ἀπὸ Ἰουδαίους πόλιν θα στήσουν βδελυρὰ εἰδῶλα.
- Δαν. 11,32 καὶ οἱ ἀνομοῦντες διαθήκην ἐπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι, καὶ λαὸς γινώσκοντες Θεὸν αὐτοῦ κατισχύσουσι καὶ ποιήσουσι.
- Δαν. 11,32 Οἱ δε ἀποστάται Ἰουδαῖοι θα προτείνουσι δολίαν συμφωνίαν. Ὁ λαὸς ὁμως, ὁ οἷος γινώσκει καὶ πιστεύει στὸν Θεὸν του, θα ὑπερισχύσῃ καὶ θα πράξῃ ὅ,τι πρέπει.
- Δαν. 11,33 καὶ οἱ συνετοὶ τοῦ λαοῦ συνήσουσιν εἰς πολλὰ· καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν φλογὶ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν διαρπαγῇ ἡμερῶν.
- Δαν. 11,33 Οἱ κατὰ Θεὸν συνετοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ, οἱ εὐλαβοῦμενοι τὸν Κύριον, θα δοκιμάσουν πολλὰς περιπετείας. Θα πέσουν δια πυρὸς καὶ σιδήρου, θα οδηγηθοῦν αἰχμάλωτοι, θα διαρπαγοῦν τὰ ὑπάρχοντά των. Τοῦτο δε ἐπὶ διάστημα ὀρισμένου καιροῦ.
- Δαν. 11,34 καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτοὺς βοηθηθήσονται βοήθειαν μικράν, καὶ προστεθήσονται πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασι.
- Δαν. 11,34 Ὄταν περιέλθουν εἰς ἀδυναμίαν, θα πάρουν κάποιαν μικρὰν βοήθειαν, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ θα προστεθοῦν με τὸ μέρος τῶν δολίως καὶ υποκριτικῶς.
- Δαν. 11,35 καὶ ἀπὸ τῶν συνιέντων ἀσθενήσουσι τοῦ πυρῶσαι αὐτοὺς καὶ τοῦ ἐκλέξασθαι καὶ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι ἕως καιροῦ πέρας, ὅτι ἔτι εἰς καιρὸν.
- Δαν. 11,35 Μερικοὶ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς συνετοὺς ἀρχοντας θα κλονισθοῦν, δια νὰ καθαρισθοῦν τρόπον τινὰ δια τοῦ πυρὸς, ὥστε ὁ Κύριος νὰ ἐκλέξῃ τοὺς πράγματι ἀξιῶν του. Θα ἀποκαλυφθοῦν δε ἐξ ἄλλου οἱ ἀνάξιοι. Καὶ τὰτα μέχρις οὗτου ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ τέλους. Διότι ὁ καιρὸς αὐτὸς ἔχει ἤδη καθορισθῆ.
- Δαν. 11,36 καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ὁ βασιλεὺς ὑψωθήσεται καὶ μεγαλυθήσεται ἐπὶ πάντα θεὸν καὶ λαλήσει ὑπέρογκα καὶ κατευθυνεῖ, μέχρις οὗ συντελεσθῇ ἡ ὀργή, εἰς γὰρ συντέλειαν γίνεται.
- Δαν. 11,36 Ὁ ἀσεβὴς αὐτὸς βασιλεὺς θα πράττῃ πάντοτε σύμφωνα με τὸ ἀμαρτωλὸν καὶ ἐγωϊστικὸν αὐτοῦ θέλημα. Θα ὑψωθῇ, θα ἀλαζονευθῇ ἐναντίον παντὸς θεοῦ, θα ομιλῇ ἀλαζονικῶς. Θα εὐδοκῶνται ὁμως αἱ ἐπιχειρήσονται, μέχρις οὗτου ἐκπάσῃ ἐναντίον του καὶ ολοκληρωθῇ κατ' αὐτοῦ ἡ θεία ὀργή. Διότι ὅλα αὐτὰ κατευθύνονται στο προκαθορισμένον τέρμα.
- Δαν. 11,37 καὶ ἐπὶ πάντας θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐ συνήσει καὶ ἐπὶ ἐπιθυμίαν γυναικῶν καὶ ἐπὶ πᾶν θεὸν οὐ συνήσει, ὅτι ἐπὶ πάντας μεγαλυθήσεται·
- Δαν. 11,37 Πρὸς κανένα ἀπὸ τοὺς θεοὺς τῶν προγόνων του δὲν θα δεῖξῃ σεβασμὸν. Ἀδιάφορος θα μένῃ καὶ πρὸς τὰς γυναῖκας. Κανένα θεὸν δὲν θα σέβεται, διότι αὐτὸς θα θελήσῃ νὰ ὑψώσῃ τὸν ἑαυτὸν του πάρα πάνω ἀπὸ ὅλους τοὺς θεοὺς καὶ ἀνθρώπους.
- Δαν. 11,38 καὶ θεὸν μαωζεῖν ἐπὶ τόπου αὐτοῦ δοξάσει καὶ θεὸν, ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, δοξάσει ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ ἐν ἐπιθυμήμασι.

- Δαν. 11,38 Θα σεβασθῆ μόνον τον θεόν Μαωζείν, θεόν του πολέμου, στον ναόν του. Θεόν, τον ποιόν δεν εγνώρισαν οι πρόγονοί του. Αυτόν θα τον τιμήσει με χρυσόν και άργυρον και πολυτίμους λίθους με ζηλευτά πολύτιμα δώρα.
- Δαν. 11,39 καὶ ποιήσει τοῖς ὀχυρώμασι τῶν καταφυγῶν μετὰ θεοῦ ἀλλοτρίου καὶ πληθυνεῖ δόξαν καὶ ὑποτάξει αὐτοῖς πολλοὺς καὶ γῆν διελεῖ ἐν δώροις.
- Δαν. 11,39 Με την βοήθειαν, ὅπως νομίζει, του ξένου αυτού θεοῦ του πολέμου θα οικοδομήση οχυρώματα ἀπόρθητα δια τας στρατιωτικὰς φρουράς του. Με τας κατακτήστου θα ἀποκτήση πολλὴν δόξαν, θα ἔχη πολλοὺς συνεργάτας, στους οποίους θα παραχωρήση χώρας και θα διανεῖμη δώρα.
- Δαν. 11,40 καὶ ἐν καιροῦ πέρατι συγκερατισθήσεται μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ νότου, καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτὸν βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἵππευσι καὶ ἐν ναυσὶ πολλαῖς καὶ εἰσελεύσονται εἰς τὴν γῆν καὶ συντρίψει καὶ παρελεύσεται.
- Δαν. 11,40 Όταν ὁμως ἔλθῃ το πέρας των καθωρισμένων καιρῶν, θα συγκρουσθῆ με τον βασιλέα του νότου, της Αἰγύπτου. Ο βασιλεὺς το βορρᾶ θα ἐπέλθῃ ἐναντίον του βασιλέως του νότου, του Φαραῶ της Αἰγύπτου, με ἄρματα και ἵππεις, με πολὺ ναυτικόν. Θα εἰσέλθῃ εἰς τὴν χώραν του Φαραῶ, εἰς τὴν Αἴγυπτον, θα συντρίψῃ αὐτὴν και θα περάσῃ δια μέσου αὐτῆς.
- Δαν. 11,41 καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν τοῦ σαβεί, καὶ πολλοὶ ἀσθενήσουσι· καὶ οὗτοι διασωθήσονται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, Ἐδὼμ καὶ Μωάβ, καὶ ἀρχὴ υἱῶν Ἀμμῶν.
- Δαν. 11,41 Θα εἰσέλθῃ εἰς τὴν χώραν Σαβεί, (τὴν Παλαισινην), θα πέσουν ἐν στόματι μαχαίρας πολλοί. Εκείναι αι χώραι αι ὁποῖαι θα διασωθῶν ἀπὸ τα χέρια του, θα εἶναι ἡ Ἰδουμαία, ἡ χώρα Μωάβ και ἡ σπουδεοτέρα περιοχὴ της χώρας των Αμμωνιτῶν.
- Δαν. 11,42 καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γῆ Αἰγύπτου οὐκ ἔσται εἰς σωτηρίαν.
- Δαν. 11,42 Θα ἀπλώσῃ τὴν κυριαρχίαν του και εἰς ἄλλας περιοχάς. Ἡ χώρα της Αἰγύπτου δεν θα γλυτώσῃ ἀπὸ αὐτόν.
- Δαν. 11,43 καὶ κυριεύσει ἐν τοῖς ἀποκρύφοις τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰγύπτου καὶ Λιβύων καὶ Αἰθιοπῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐτῶν.
- Δαν. 11,43 Θα γίνῃ κύριος κρυμμένων θησαυρῶν χρυσοῦ και ἀργύρου και παντός ἄλλου πολυτίμου ἀντικειμένου της Αἰγύπτου, των Λιβύων και Αἰθιοπῶν, θησαυρῶν που εἶχαν ἀποκρυβῆ εἰς φρούρια.
- Δαν. 11,44 καὶ ἀκοαὶ καὶ σπουδαὶ ταραξουσιν αὐτὸν ἐξ ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἤξει ἐν θυμῷ πολλῶ τοῦ ἀφανίσει καὶ τοῦ ἀναθεματίσει πολλοὺς
- Δαν. 11,44 Δυσμενεῖς ὁμως ἐπείγουσαι πληροφορίαι ἀπὸ τας ἀνατολικὰς και βορειοὺς περιοχάς θα τον ταραξοῦν. Θα ἐπέλθῃ ἐναντίον αὐτῶν με θυμὸν πολὺν, δια να εξαφανίσῃ τους εχθροὺς αὐτοὺς, να τους παραδώσῃ στο ἀνάθεμα και τον ὄλεθρον.
- Δαν. 11,45 καὶ πῆξει τὴν σκητὴν αὐτοῦ ἐφ' ἀδανῶ ἀναμέσον τῶν θαλασσῶν, εἰς ὄρος σαβεί ἅγιον· καὶ ἤξει ἕως μέρους αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος αὐτόν.
- Δαν. 11,45 Θα στήσῃ το ἀνάκτορόν του ἀναμέσον των δύο θαλασσῶν, της Μεσογείου και της Νεκράς Θαλάσσης, στο ἐνδοξον ἅγιον ὄρος. Τότε ὁμως θα φθάσῃ το τέλος του και δεν θα ευρεθῆ κανεὶς να τον γλυτώσῃ.

ΔΑΝΙΗΛ 12

- Δαν. 12,1 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἐστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἔσται καιρὸς θλίψεως, θλίψις οἷα οὐ γέγονεν ἀφ' οὗ γεγένηται ἔθνος ἐν τῇ γῇ ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται ὁ λαὸς σου, πᾶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ·
- Δαν. 12,1 Κατὰ τον καιρόν εκείνον θα ἐγερθῆ ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ, ὁ ὁποῖος στέκεται προστάτης των υἱῶν του ἰουδαϊκοῦ λαοῦ σου. Θα εἶναι τότε περίοδος θλίψεως, μεγάλης θλίψεως, ὁμοία της ὁποῖας δεν ἐγένετο ἀπὸ της ἐποχῆς που ὑπῆρξαν ἄνθρωποι και ἔθνη ἐπὶ της γῆς, ἕως τὴν ἐποχὴν εκείνην. Κατὰ τὴν περίοδον ὁμως της μεγάλης αὐτῆς θλίψεως θα σωθῶν ἀπὸ τον λαόν σου αὐτοί, που εἶναι γραμμένοι στο βιβλίον της ζωῆς.
- Δαν. 12,2 καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χώματι ἐξεγερθήσονται, οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ οὗτοι εἰς ὄνειδισμόν καὶ εἰς ἀισχύνην αἰώνιον.
- Δαν. 12,2 Πολλοὶ ἀπὸ εκείνους, που ἔχουν κοιμηθῆ και εὐρίσκονται στον τάφον, θα ἀναστηθῶν, ἄλλοι μὲν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἄλλοι δε εἰς κατασχύννην αἰώνιον.
- Δαν. 12,3 καὶ οἱ συνιέντες ἐκλάμπουσιν ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὡς οἱ ἀστέρες εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ ἔτι.
- Δαν. 12,3 Ὅσοι ἐμελέτησαν, ἐνόησαν και ἐτήρησαν τον νόμον του Κυρίου, θα λάμπουν με τέτοια λαμπρότητα, ὡσάν τὴν λαμπρότητα του ουρανοῦ. Και πολλοὶ ἀπὸ τους δικαίους θα λάμπουν, ὅπως οἱ ἀστέρες στους αἰῶνας των αἰώνων.
- Δαν. 12,4 καὶ σύ, Δανιήλ, ἔμφραξον τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας, ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ πληθυνθῆ ἡ γνῶσις. -

- Δαν. 12,4 Και συ, Δανιήλ, κλείσε αυτούς τους λόγους, σφράγισε το βιβλίον μέχρι του τέλους του καθωρισμένου καιρού. Τότε ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων θα διδαχθή και θα αυξηθή έτσι η γνώσις του θείου θελήματος”.
- Δαν. 12,5 Καί εἶδον ἐγὼ Δανιήλ καὶ ἰδοὺ δύο ἕτεροι εἰστήκεισαν, εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χεῖλους τοῦ ποταμοῦ καὶ εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χεῖλους τοῦ ποταμοῦ.
- Δαν. 12,5 Ἐγὼ ο Δανιήλ εἶδον καὶ ἰδοὺ δύο ἄλλοι ἄνδρες εἶχαν σταθῆ ὀρθοί, ο ἕνας εἰς τὴν μίαν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ο δε ἄλλος εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην.
- Δαν. 12,6 καὶ εἶπε τῷ ἄνδρὶ τῷ ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδίν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ· ἕως πότε τὸ πέρασ ὧν εἶρηκας τῶν θαυμασιῶν;
- Δαν. 12,6 Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶπεν στον ἄνδρα, ο ὁποῖος εφοροῦσε ἐνδυμα λίνον καὶ ἦτο ἐπάνω ἀπὸ το νερό του ποταμοῦ· “πότε θα ἔλθῃ το τέρμα των θαυμασιῶν αὐτῶν πραγμάτων, τα ὁποῖα εἶπες;”
- Δαν. 12,7 καὶ ἤκουσα τοῦ ἄνδρός τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ βαδδίν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὕψωσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι εἰς καιρὸν καιρῶν καὶ ἡμισυ καιροῦ· ἐν τῷ συντελεσθῆναι διασκορπισμὸν γινώσκονται πάντα ταῦτα.
- Δαν. 12,7 ἤκουσα τον ἄνδρα τον ενδεδυμένον το πολῦτιμον λινούν ἐνδυμα, ο ὁποῖος ἦτο ἐπάνω ἀπὸ το ὕδωρ του ποταμοῦ. Αὐτὸς ἀφοῦ ὕψωσε τὴν δεξιὰν του καὶ τὴν ἀριστερὰν του χεῖρα στον ουρανὸν καὶ ὠρκίσθη στον αιωνίως ζώντα Κυριον, εἶπε· “κατὰ το ἔτος των ετῶν καὶ κατὰ το ἡμισυ ἀκόμη του ἔτους, εἰς 3.5 ἔτη, ὅταν θα ολακληρωθῆ καὶ θα λάβῃ τέρμα ο διασκορπισμὸς του λαοῦ του Θεοῦ, τότε θα μάθουν καὶ θα ἐνοήσουν τὴν ἀλήθειαν ὅλων αὐτῶν των προφητειῶν”.
- Δαν. 12,8 καὶ ἐγὼ ἤκουσα καὶ οὐ συνῆκα καὶ εἶπα· Κύριε, τί τὰ ἔσχατα τούτων;
- Δαν. 12,8 Ἐγὼ ἤκουσα αὐτὰ ἀλλὰ δεν τα ἐνόησα καὶ ἠρώτησα· “Κυριε, πότε θα ἔλθῃ το τέλος αὐτῶν των πραγμάτων;”
- Δαν. 12,9 καὶ εἶπε· δεῦρο Δανιήλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι οἱ λόγοι, ἕως καιροῦ πέρασ·
- Δαν. 12,9 Καὶ μου ἀπήντησεν· “εἰλά, Δανιήλ, πάψε να ἐρωτᾷς. Οἱ λόγοι αὐτοὶ εἶναι κλεισμένοι καὶ σφραγισμένοι, ἕως ὅτου ἔλθῃ το τέλος του καθωρισμένου καιροῦ.
- Δαν. 12,10 ἐκλεγῶσι καὶ ἐκλευκανθῶσι καὶ πυρωθῶσι καὶ ἀγιασθῶσι πολλοί, καὶ ἀνομήσωσιν ἄνομοι· καὶ οὐ συνήσουσι πάντες ἄνομοι, καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσι.
- Δαν. 12,10 Οἱ δίκαιοι θα ἀναδειχθούν, θα λευκανθούν δια των θλίψεων, θα καθαρισθούν ως δια πυρός, θα ἀγνισθούν πολλοί. Οἱ παράνομοι ὁμως θα ἐκτραπούν εἰς περισσοτέρας καὶ μεγαλυτέρας ἀνομίας. Οἱ οἱ ἀσεβεῖς δεν θα ἐνοήσουν τίποτε, ἀπὸ ὅσα ἔχουν προφητευθῆ. Οἱ εὐσεβεῖς ὁμως θα ἐνοήσουν καλῶς τα πάντα.
- Δαν. 12,11 καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως τοῦ ἐνδελεχισμοῦ καὶ τοῦ δοθῆναι βδέλυγμα ἐρημώσεως ἡμέραι χίλια διακόσiai ἐνενήκοντα.
- Δαν. 12,11 Ἀπὸ τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποῖαν θα καταργηθῆ ἡ καθημερινῆ θυσία του ναοῦ καὶ θα στηθῆ το εἰδωλολατρικὸν βδέλυγμα εἰς τὴν ἐρημωμένην πόλιν, θα περάσουν χίλια διακόσiai ἐνενήκοντα ἡμέραι δοκιμασίας του λαοῦ.
- Δαν. 12,12 μακάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριάκοντα πέντε.
- Δαν. 12,12 Ἐυτυχής θα εἶναι ἐκεῖνος, ο ὁποῖος θα υπαμείνῃ καὶ θα φθάσῃ στο τέλος των χιλίων τριακοσίων τριάκοντα πέντε ἡμερῶν.
- Δαν. 12,13 καὶ σὺ δεῦρο καὶ ἀναπαύου· ἔτι γὰρ ἡμέραι καὶ ὥραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας, καὶ ἀναστήσῃ εἰς τὸν κληρὸν σου, εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.
- Δαν. 12,13 Σὺ δέ, Δανιήλ, πῆγαινε καὶ ἀναπαύσου. Ὑπολείπονται ἀκόμη ἡμέραι καὶ ἔτη εἰς σαμπλήρωσιν του χρόνου τῆς συντελείας. Τότε θα ἀναστηθῆς καὶ συ εἰς τὴν ἐνδοξον κληρονομίαν σου κατὰ τὴν συντέλειαν των καιρῶν.

ΔΑΝΙΗΛ 13

ΒΗΛ ΚΑΙ ΔΡΑΚΩΝ

- Δαν. 13,1 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀστυάγης προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ παρέλαβε Κύρος ὁ Πέρσης τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.
- Δαν. 13,1 Ο βασιλεὺς Ἀστυάγης ἀπέθανε καὶ προσετέθη στους προγόνους αὐτοῦ, τὴν δε βασιλείαν του παρέλαβε Κύρος ὁ Πέρσης.
- Δαν. 13,2 καὶ ἦν Δανιήλ συμβιωτῆς τοῦ βασιλέως καὶ ἐνδοξος ὑπὲρ πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ.
- Δαν. 13,2 Ο Δανιήλ εἶχεν ἀνατραφῆ μαζῆ με τον βασιλέα καὶ ἦτο ο ἐνδοξότερος ἀπὸ ὅλους τους ἄλλους φίλους του.
- Δαν. 13,3 καὶ ἦν εἰδῶλον τοῖς Βαβυλωνίοις, ὃ ὄνομα Βήλ, καὶ ἐδάπανῶντο εἰς αὐτὸν ἐκάστης ἡμέρας σεμιδάλεως ἀρτάβαι δώδεκα καὶ πρόβατα τεσσαράκοντα καὶ οἴνου μετρηταὶ ἕξ.
- Δαν. 13,3 Εἶχον οἱ Βαβυλώνειοι ἕνα εἰδῶλον, το ὁποῖον ὠναμάζετο Βηλ. Διετίθεντο δε δι' αὐτὸ κάθε ἡμέραν δώδεκα ἀρτάβαι σημιγδάλι, τεσσαράκοντα πρόβατα καὶ ἐξ μετρηταὶ οἴνου.
- Δαν. 13,4 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐσέβετο αὐτὸν καὶ ἐπορεύετο καθ' ἐκάστην ἡμέραν προσκυνεῖν αὐτῷ· Δανιήλ δέ

- προσεκύνει τῷ Θεῷ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· διατί οὐ προσκυνεῖς τῷ Βῆλ;
- Δαν. 13,4 Ο ἴδιος δε ο βασιλεὺς ἐσέβετο αὐτό και ἐπῆγαινε κάθε ἡμέραν και το ἐπροσκυνοῦσε. Ο Δανιήλ ὁμως ἐπροσκυνοῦσε τον ἰδικόν του Θεόν, τον ἀληθινόν. Ο βασιλεὺς ἠρώτησε τον Δανιήλ· “διατί δεν προσκυνεῖς τον Βηλ;”
- Δαν. 13,5 ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι οὐ σέβομαι εἰδῶλα χειροποιήτα, ἀλλὰ τὸν ζῶντα Θεὸν τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανὸν και τὴν γῆν και ἔχοντα πάσης σαρκὸς κυριείαν.
- Δαν. 13,5 Εκείνος δε ἀπήντησε· “διότι ἐγὼ δεν ἀποδίδω σεβασμὸν και λατρείαν εἰς εἰδῶλα, κατασκευασμένα ἀπὸ χέρια ἀνθρώπων, ἀλλὰ πρὸς τον αἰωνίως ζῶντα Θεόν, ο οποίος ἐδημιούργησε τον ουρανὸν και τὴν γῆν και εἶναι κύριος ἐπὶ πάσης ζωῆς”.
- Δαν. 13,6 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· οὐ δοκεῖ σοι Βῆλ εἶναι ζῶν θεός; ἢ οὐχ ὄρῃς ὅσα ἐσθίει και πίνει καθ’ ἑκάστην ἡμέραν;
- Δαν. 13,6 Εἶπε πάλιν πρὸς αὐτὸν ο βασιλεὺς· “συ δηλαδή δεν πιστεύεις ὅτι ο Βηλ, εἶναι ζων θεός; Η δεν βλέπεις πόσα τρώγει και πίνει κάθε ἡμέραν;”
- Δαν. 13,7 καὶ εἶπε Δανιήλ γελάσας· μὴ πλανῶ, βασιλεῦ· οὗτος γὰρ ἔσωθεν μὲν ἐστὶ πηλὸς ἔξωθεν δὲ χαλκός και οὐ βέβρωκεν οὐδὲ πέπωκε πώποτε.
- Δαν. 13,7 Ο Δανιήλ γελάσας ἀπήντησε· “μὴ πλανάσαι, βασιλεῦ, διότι αὐτὸς ἀπὸ μέσα μεν εἶναι λάσπη, ἀπέξω δε χαλκός. Οὔτε ἔφαγεν οὔτε ἔπιε ποτὲ τίποτε”.
- Δαν. 13,8 θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ και εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ εἴπητέ μοι τίς ὁ κατέσθων τὴν δαπάνην ταύτην,
- Δαν. 13,8 Οργισθεὶς ο βασιλεὺς ἐκάλεσε τους ἱερεῖς του και εἶπε πρὸς αὐτούς· “ἐὰν δεν μου πῆτε, ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος ο οποίος κατατρώγει ὅλα, ὅσα διατίθενται δια τον Βηλ,
- Δαν. 13,9 ἀποθανεῖσθε. ἐὰν δὲ δεῖξητε ὅτι Βῆλ κατεσθίει αὐτά, Δανιήλ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν Βῆλ. και εἶπε Δανιήλ τῷ βασιλεῖ· γινέσθω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
- Δαν. 13,9 θα θανατωθῆτε. Ἐὰν ὁμως μου ἀποδείξετε, ὅτι ο Βηλ τα τρώγει, τότε θα θανατωθῆ ο Δανιήλ, διότι ἐβλασφήμησεν ἐναντίον του Βηλ”. Ἀπήντησε δε ο Δανιήλ στον βασιλέα· “ας γίνῃ ὅπως εἶπες”.
- Δαν. 13,10 καὶ ἦσαν ἱερεῖς τοῦ Βῆλ ἐβδομήκοντα ἐκτὸς γυναικῶν και τέκνων. και ἦλθεν ὁ βασιλεὺς μετὰ Δανιήλ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βῆλ.
- Δαν. 13,10 Οἱ ἱερεῖς του Βηλ ἦσαν ἐβδομήκοντα ἐκτὸς ἀπὸ τας γυναῖκας και τα παιδιά των. Ἦλθεν ο βασιλεὺς μαζὴ με τον Δανιήλ στον ναὸν του Βηλ.
- Δαν. 13,11 καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Βῆλ· ἴδου ἡμεῖς ἀποτρέχομεν ἔξω, συ δὲ, βασιλεῦ, παράθεες τὰ βρώματα και τὸν οἶνον κεράσας θές και ἀπόκλεισον τὴν θύραν και σφράγισον τῷ δακτυλίῳ σου· και ἐλθὼν πρωῖ, ἐὰν μὴ εὗρης πάντα βεβρωμένα ὑπὸ τοῦ Βῆλ, ἀποθανούμεθα ἢ Δανιήλ ὁ ψευδόμενος καθ’ ἡμῶν.
- Δαν. 13,11 Εἶπαν δε οἱ ἱερεῖς του Βηλ· “ἡμεῖς σπεύδομεν να βγοῦμε ἔξω, συ δὲ, βασιλεῦ, διάταξε και αυτοπροσώπως να ἐπιστατήσης, να παραθέσουν τα φαγητά και να βάλουν εἰς τα δοχεῖα τον οἶνον. Κλείσε δε τὴν θύραν και σφράγισέ τὴν με το δακτυλίδι σου. Οταν δε ἐλθῆς το πρωῖ και δεν εὗρης ὅλα αὐτά φαγῶμενα ἀπὸ τον Βηλ, τότε ἡμεῖς να θανατωθῶμεν, ἀλλως θα θανατωθῆ ο Δανιήλ, ο οποίος διατυπώνει συκοφαντίας ἐναντίον μας”.
- Δαν. 13,12 αὐτοὶ δὲ κατεφρόνουν, ὅτι πεποιήκεισαν ὑπὸ τὴν τράπεζαν κεκρυμμένην εἴσοδον και δι’ αὐτῆς εἰσεπορεύοντο διόλου και ἀνήλθον αὐτά.
- Δαν. 13,12 Οἱ ἱερεῖς δεν ἐλογάριαζαν καθόλου ὅλα αὐτά τα μέτρα ασφαλείας, διότι εἶχαν ἀνορῦξει κάτω ἀπὸ τὴν τράπεζαν μίαν μυστικὴν εἴσοδον και δι’ αὐτῆς εἰσῆρχοντο πάντοτε και ἔτρωγαν τα παρατιθέμενα φαγητά.
- Δαν. 13,13 καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθοσαν ἐκεῖνοι, και ὁ βασιλεὺς παρέθηκε τὰ βρώματα τῷ Βῆλ.
- Δαν. 13,13 Οταν, λοιπόν, οἱ ἱερεῖς ἐβγήκαν ἔξω, ο βασιλεὺς διάταξε και παρέθεσαν ἐπὶ παρουσία του τα φαγητά και προοριζόμενα δια τον Βηλ.
- Δαν. 13,14 καὶ ἐπέταξε Δανιήλ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ και ἤνεγκαν τέφραν και κατέστρωσαν ὅλον τὸν ναὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως μόνου· και ἐξελθόντες ἔκλεισαν τὴν θύραν και ἐσφράγισαν ἐν τῷ δακτυλίῳ τοῦ βασιλέως, και ἀπήλθον.
- Δαν. 13,14 Τότε ο Δανιήλ διέταξεν στους υπηρέτας και ἔφεραν στάκτην, με τὴν ὁποίαν και ἐστρώσαν ὅλο το δάπεδον του ναοῦ ἐνώπιον του βασιλέως μόνον. Ἐξήλθαν, ἐκλείσαν τὴν θύραν και τὴν ἐσφράγισαν με το δακτυλίδι του βασιλέως και ἔφυγαν.
- Δαν. 13,15 οἱ δὲ ἱερεῖς ἦλθον τὴν νύκτα κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν και αἱ γυναῖκες αὐτῶν και τὰ τέκνα αὐτῶν και κατέφαγον πάντα και ἐξέπιον.
- Δαν. 13,15 Οἱ ἱερεῖς ἦλθον τὴν νύκτα, ὅπως ἐσυνήθιζαν, μαζὴ δε με αὐτούς αἱ γυναῖκες και τα παιδιά των, ἔφαγαν και ἔπιαν ὅλα.
- Δαν. 13,16 καὶ ὠρθρισεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρωῖ και Δανιήλ μετ’ αὐτοῦ.
- Δαν. 13,16 Ο βασιλεὺς ἐσηκώθη λίαν πρωῖ και μαζὴ του ο Δανιήλ.

- Δαν. 13,17 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· σῶοι αἱ σφραγιῶδες, Δανιήλ; ὁ δὲ εἶπε· σῶοι, βασιλεῦ.
Δαν. 13,17 Ὄταν ἐφθασαν στον ναόν εἶπεν ὁ βασιλεὺς στον Δανιήλ· “Δανιήλ, εἶναι ἀθικτοὶ αἱ σφραγιῶδες;” Ὁ Δανιήλ ἀπήντησε· “ναί, βασιλεῦ, εἶναι ἀθικτοί”.
- Δαν. 13,18 καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνοίξαι τὰς θύρας, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὁ βασιλεὺς ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ· μέγας εἶ, Βήλ, καὶ οὐκ ἔστι παρὰ σοὶ δόλος οὐδὲ εἶς,
Δαν. 13,18 Ὄταν ἤνοιξεν ἡ θύρα, ὁ βασιλεὺς ἐστρεψε τὰ βλέμματα του πρὸς τὴν τράπεζαν καὶ ἐκραύγασε με φωνὴν μεγάλην· “μέγας εἶσαι, Βηλ, καὶ καμμία δολιότης δεν ὑπάρχει εἰς σέ”!
- Δαν. 13,19 καὶ ἐγέλασε Δανιήλ καὶ ἐκράτησε τὸν βασιλέα τοῦ μὴ εἰσελθεῖν αὐτὸν ἔσω καὶ εἶπεν· ἰδὲ δὴ τὸ ἔδαφος καὶ γνῶθι τίνος τὰ ἴχνη ταῦτα.
Δαν. 13,19 Ὁ Δανιήλ ἐγέλασε, συνεκράτησε τὸν βασιλέα νὰ μὴ εἰσέλθῃ μέσα στον ναόν καὶ εἶπε· “παρατήρησε, λοιπὸν, κάτω στο ἔδαφος καὶ μάθε, τίνος εἶναι αὐτὰ τὰ ἴχνη”.
- Δαν. 13,20 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ὁρῶ τὰ ἴχνη ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδιῶν.
Δαν. 13,20 Ὁ βασιλεὺς ἀπήντησε· “βλέπω πατήματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδιῶν”.
- Δαν. 13,21 καὶ ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς τότε συνέλαβε τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἔδειξαν αὐτῷ τὰς κρυπτὰς θύρας, δι’ ὧν εἰσεπορεύοντο καὶ ἐδαπάνων τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης.
Δαν. 13,21 Ὀργισθεὶς τότε ὁ βασιλεὺς διέταξε καὶ συνέλαβαν τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά των. Ἐκεῖνοι δὲ ἔδειξαν εἰς αὐτὸν τὰς μυστικὰς θύρας, δια τῶν ὁποίων εἰσήρχοντο στον ναόν καὶ ἐτρωγαν ὅλα, ὅσα παρετίθεντο εἰς τὴν τράπεζαν του Βηλ.
- Δαν. 13,22 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς καὶ ἔδωκε τὸν Βήλ ἔκδοτον τῷ Δανιήλ, καὶ κατέστρεψεν αὐτὸν καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ.
Δαν. 13,22 Ὁ βασιλεὺς διέταξε καὶ τοὺς ἐφόνευσαν, τὸν δὲ Βηλ παρέδωκεν εἰς τὴν διάθεσιν του Δανιήλ, ὁ ὁποῖος κατέστρεψεν αὐτὸν καὶ τὸν ναόν του.
- Δαν. 13,23 Καὶ ἦν δράκων μέγας, καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν οἱ Βαβυλώνιοι.
Δαν. 13,23 Εἰς τὴν Βαβυλώνα υπήρχεν ἐπίσης καὶ ἓνας μέγας ὄφις, τὸν ὁποῖον οἱ Βαβυλώνιοι ἐσέβοντο ὡς θεόν.
Δαν. 13,24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιήλ· μὴ καὶ τοῦτον ἐρεῖς ὅτι χαλκοῦς ἐστίν; ἰδοὺ ζῆ καὶ ἐσθίει καὶ πίνει· οὐ δύνασαι εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔστιν οὗτος θεὸς ζῶν, καὶ προσκύνησον αὐτῷ.
Δαν. 13,24 Ὁ βασιλεὺς εἶπεν στον Δανιήλ· “μήπως θα πησ, ὅτι καὶ αὐτὸς εἶναι χάλκινος, καὶ νεκρὸς; Ἰδοὺ, ζῆ, τρώγει καὶ πίνει. Δεν ἠμπορεῖς νὰ ἰσχυρισθῆς, ὅτι αὐτὸς δεν εἶναι ζωντανὸς θεός. Λοιπὸν προσκύνησέ τον”.
- Δαν. 13,25 καὶ εἶπε Δανιήλ· Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου προσκυνήσω, ὅτι οὗτός ἐστι Θεὸς ζῶν·
Δαν. 13,25 Ἀπήντησεν ὁ Δανιήλ· “Κυριὸν τὸν Θεόν μου θα προσκυνῶ, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ αἰωνίως ὑπάρχων Θεός.
Δαν. 13,26 σὺ δὲ, βασιλεῦ, δός μοι ἐξουσίαν, καὶ ἀποκτενῶ τὸν δράκοντα ἄνευ μαχαίρας καὶ ράβδου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· δίδωμί σοι.
Δαν. 13,26 Σὺ ὁμως, βασιλεῦ, δός μοι τὴν ἀδειαν καὶ τὴν ἐξουσίαν νὰ θανατώσω τὸν δράκοντα καὶ μάλιστα χωρὶς μάχαιραν καὶ ράβδον”. Ὁ βασιλεὺς του εἶπε· “σου δίδω τὴν ἀδειαν”.
- Δαν. 13,27 καὶ ἔλαβεν ὁ Δανιήλ πίσσαν καὶ στέαρ καὶ τρίχας καὶ ἤψησεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐποίησε μάζας καὶ ἔδωκεν εἰς τὸ στόμα τοῦ δράκοντος, καὶ φαγὼν διεβρόγῃ ὁ δράκων. καὶ εἶπεν· ἴδετε τὰ σεβάσματα ὑμῶν.
Δαν. 13,27 Ἐπήρε τότε ὁ Δανιήλ πίσσαν, λίπος καὶ τρίχας, τὰ ὁποῖα τὰ ἔρασεν. Ἀπὸ αὐτὸ ἔκαμε βώλους καὶ τοὺς ἔδωκεν στο στόμα του ὄφεως. Ὄταν ἐκεῖνος τοὺς ἔφαγεν ἔσκασε. Ὁ Δανιήλ εἶπε τότε· “αὐτοὶ εἶναι οἱ θεοί, τοὺς ὁποῖους λατρεύετε”.
- Δαν. 13,28 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ Βαβυλώνιοι, ἠγανάκτησαν λίαν καὶ συνεστράφησαν ἐπὶ τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν· Ἰουδαῖος γέγονεν ὁ βασιλεὺς· τὸν Βήλ κατέσπασε καὶ τὸν δράκοντα ἀπέκτεινε καὶ τοὺς ἱερεῖς κατέσφαξε.
Δαν. 13,28 Ὄταν οἱ Βαβυλώνιοι ἐπληροφορήθησαν αὐτὰ, ἠγανάκτησαν πάρα πολὺ. Ἐστράφησαν ἐναντίον του βασιλέως καὶ εἶπαν· “ὁ βασιλεὺς ἐγένεν Ἰουδαῖος. Συνέτριψε τὸν Βηλ, ἐφόνευσεν τὸν δράκοντα, κατέσφαξε καὶ τοὺς ἱερεῖς”.
- Δαν. 13,29 καὶ εἶπαν ἐλθόντες πρὸς τὸν βασιλέα· παράδος ἡμῖν τὸν Δανιήλ· εἰ δὲ μὴ, ἀποκτενοῦμέν σε καὶ τὸν οἶκόν σου.
Δαν. 13,29 Ἦλθαν λοιπὸν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ του εἶπαν· “παράδωσέ μας τὸν Δανιήλ, εἰδ’ ἄλλως θα θανατώσωμεν σε καὶ τὴν οικογενειάν σου”.
- Δαν. 13,30 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπέιγουσιν αὐτὸν σφόδρα, καὶ ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς παρέδωκεν αὐτοῖς τὸν Δανιήλ.
Δαν. 13,30 Εἶδεν ὁ βασιλεὺς, ὅτι τὸν καταστενοχωροῦσαν πολὺ καὶ ἠναγκάσθη καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς τὸν Δανιήλ.
Δαν. 13,31 οἱ δὲ ἔβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων, καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας ἕξ,
Δαν. 13,31 Ἐκεῖνοι δὲ τὸν ἐρριψαν στον λάκκον τῶν λεόντων, ὅπου καὶ παρέμενεν ἐπὶ ἕξ ἡμέρας.
Δαν. 13,32 ἦσαν δὲ ἐν τῷ λάκκῳ ἐπτὰ λέοντες, καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς τὴν ἡμέραν δύο σῶματα καὶ δύο πρόβατα· τότε δὲ οὐκ ἐδόθη αὐτοῖς, ἵνα καταφάγωσι τὸν Δανιήλ.
Δαν. 13,32 Μέσα δὲ εἰς αὐτὸν τὸν λάκκον ἦσαν ἐπτὰ λέοντες, στοὺς ὁποῖους κάθε ἡμέραν ἐδίδαν δύο ἀνθρώπινα σῶματα καὶ

- δυο πρόβατα. Την ημέραν όμως εκείνην δεν εδόθη εις αυτούς τίποτε, δια να καταφάγουν τον Δανιήλ.
- Δαν. 13,33 καὶ ἦν Ἀμβακούμ ὁ προφήτης ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ αὐτὸς ἤψησεν ἕψεμα καὶ ἐνέθρυψεν ἄρτους εἰς σκάφην καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδῖον ἀπενέγκαι τοῖς θερισταῖς.
- Δαν. 13,33 Τοτε ευρίσκετο εις την Ιουδαίαν ο προφήτης Αμβακούμ. Αυτὸς εμαγεیرهυσε φάγητον, ἐκοψεν εις τεμάχια ἄρτους, ἐβάλεν αὐτὰ μέσα εις ἓνα δοχεῖον και ἐπήγαιεν στον αγρόν, δια να φέρη φαγητόν στους θεριστάς.
- Δαν. 13,34 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τῷ Ἀμβακούμ· ἀπένεγκε τὸ ἄριστον, ὃ ἔχεις, εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιήλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.
- Δαν. 13,34 Ο ἄγγελος εἶπεν στον Αμβακούμ· “το μεσημβρινόν αὐτό φαγητόν, που ἔχεις, φέρε το στον Δανιήλ, ο οποίος ευρίσκεται εις την Βαβυλώνα μέσα στον λάκκον των λεόντων”.
- Δαν. 13,35 καὶ εἶπεν Ἀμβακούμ· Κύριε, Βαβυλῶνα οὐχ ἐώρακα καὶ τὸν λάκκον οὐ γινώσκω.
- Δαν. 13,35 Ο Αμβακούμ εἶπε· “Κυριε, οὐτε την Βαβυλώνα ἔχω ἴδει ποτέ, οὐτε και τον λάκκον γνωρίζω”.
- Δαν. 13,36 καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄγγελος Κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ καὶ βαστάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔθηκεν αὐτόν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου ἐν τῷ ῥοίζῳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ.
- Δαν. 13,36 Τοτε Ο ἄγγελος τον ἐπήρεν ἀπὸ την κεφαλὴν, τον ἐκράτησεν ἀπὸ την κόμην της κεφαλῆς του, και με την ορμὴν της πνευματικῆς αὐτοῦ φύσεως τον μετέφερε αυτοστιγμεί εις την Βαβυλώνα και τον ἔθεσεν ἐπάνω ἀπὸ τον λάκκον των λεόντων.
- Δαν. 13,37 καὶ ἐβόησεν Ἀμβακούμ λέγων· Δανιήλ Δανιήλ, λαβὲ τὸ ἄριστον, ὃ ἀπέστειλέ σοι ὁ Θεός.
- Δαν. 13,37 Εφώναξεν ο Αμβακούμ λέγων· “Δανιήλ, Δανιήλ, πάρε το φαγητόν, το ὁποῖον σου ἐστειλεν ο Θεός”.
- Δαν. 13,38 καὶ εἶπε Δανιήλ· ἐμνήσθης γάρ μου, ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἀγαπῶντάς σε.
- Δαν. 13,38 Ο Δανιήλ εἶπεν· “ὦ Θεέ μου, με ἐνεθυμήθης, διότι συ ποτέ δεν εγκαταλείπεις ἐκείνους, που σε αγαπούν”.
- Δαν. 13,39 καὶ ἀναστὰς Δανιήλ ἔφαγεν· ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἀποκατέστησε τὸν Ἀμβακούμ παραχρῆμα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
- Δαν. 13,39 Εσηκώθη ο Δανιήλ και ἔφαγεν, ο δε ἄγγελος του Κυρίου ἐπανεφέρεν ἀμέσως τον Αμβακούμ στον τόπον του.
- Δαν. 13,40 ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ πενήθῃσαι τὸν Δανιήλ· καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον καὶ ἐνέβλεψε, καὶ ἰδοὺ Δανιήλ καθήμενος.
- Δαν. 13,40 Ο βασιλεὺς ἦλθε κατὰ την ἐβδόμην ἡμέραν, δια να πενήθησεν τον θάνατον του Δανιήλ. Ἦλθεν στον λάκκον και παρετήρησεν ἐντὸς και ἰδοὺ, ο Δανιήλ ἐκάθητο ἡσυχος.
- Δαν. 13,41 καὶ ἀναβοήσας φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· μέγας εἶ, Κύριε ὁ Θεός τοῦ Δανιήλ, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν σοῦ.
- Δαν. 13,41 Εφώναξε τότε με φωνὴν μεγάλην και εἶπε· “μέγας εἶσαι, Κυριε, συ ο Θεός του Δανιήλ, και δεν ὑπάρχει ἄλλος Θεός πλὴν ἀπὸ σέ».
- Δαν. 13,42 καὶ ἀνέσπασεν αὐτόν, τοὺς δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λάκκον, καὶ κατεβρώθησαν παραχρῆμα ἐνώπιον αὐτοῦ.
- Δαν. 13,42 Ἀμέσως ἐβγαλε τον Δανιήλ ἀπὸ τον λάκκον, τους δε αἰτίους της θανατικῆς καταδίκης του διέταξε και τους ἔρριψαν στον λάκκον. Ἀμέσως δε ἐκείνοι κατεσπαράχθησαν ἀπὸ τους λέοντας ἐνώπιόν του.